

- Digitalisierte Fassung im Format PDF -

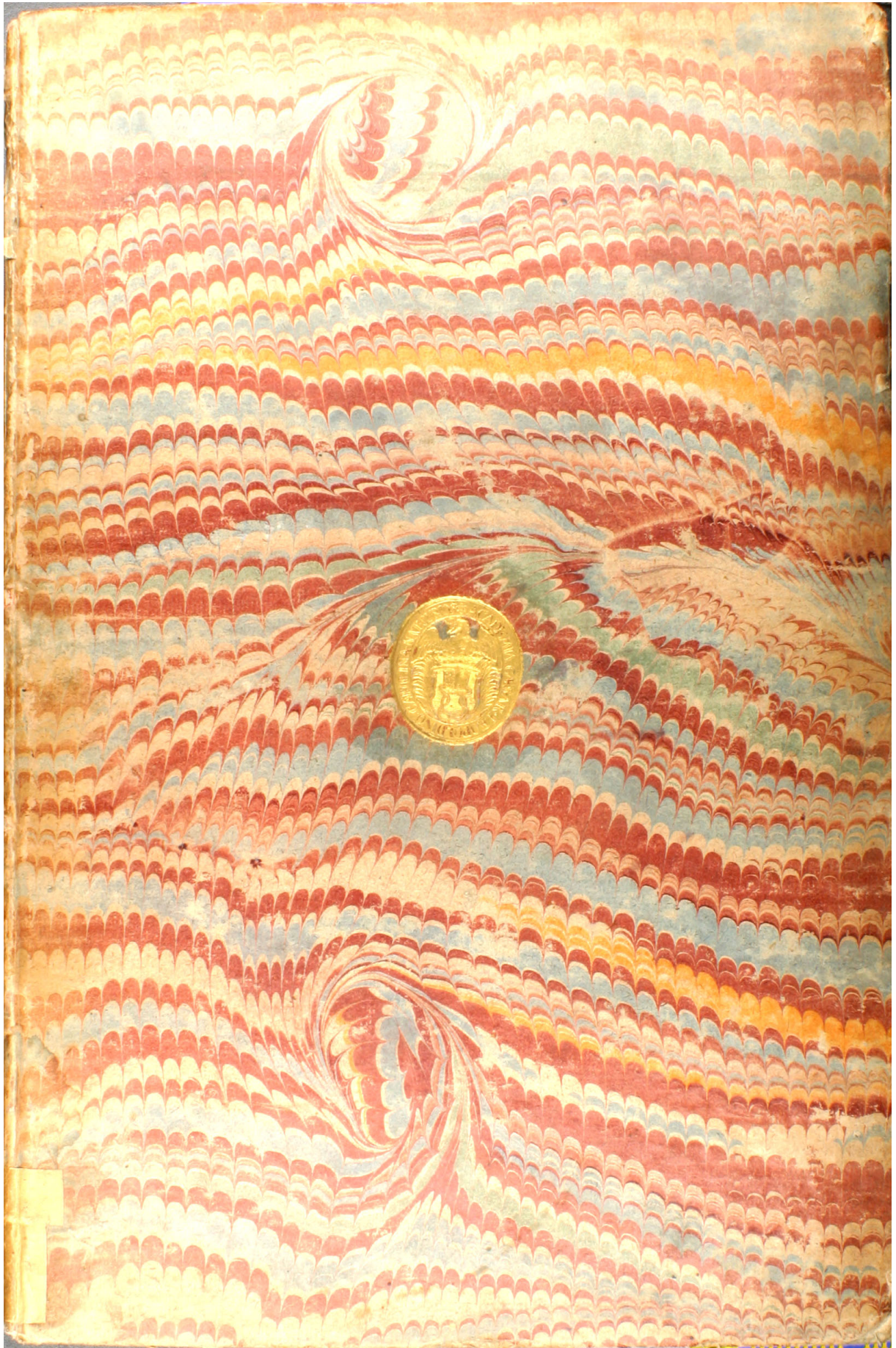
Herbarium Diluvianum collectum

Johann Jakob Scheuchzer

Die Digitalisierung dieses Werkes erfolgte im Rahmen des Projektes BioLib (www.BioLib.de).

Die Bilddateien wurden im Rahmen des Projektes Virtuelle Fachbibliothek Biologie (ViFaBio) durch die [Universitätsbibliothek Johann Christian Senckenberg \(Frankfurt am Main\)](http://Universitätsbibliothek Johann Christian Senckenberg (Frankfurt am Main)) in das Format PDF überführt, archiviert und zugänglich gemacht.

Bibliothecae
Illustris Academiae Imperialis
Naturae Curiosorum
liberaliter obtulit
Excellentiss. Dn. D. Philippus Henricus BOECKER
HERACLIDES noster III^{us}
A. S. R. MDCCLVI.

Nota nonil dieses Buch 1762 von H. Legat Rath
Meuschen in Brauchband in die Bibliothec veran-
stat worden, habne Dn. H. Graf v. Günsburg die-
ses Exemplar zu rüd zu rücken und im andern
gut buch davon angegriffen Ruzhof Bibliothecary
M.

HERBARIUM
DILUVIANUM
collectum

JOHANNES JACOBO SCHEUCHZERO, MED. D.
Mathes. Prof. Tigurino, Acad. Leopold. Carol.
et Socc. Regg. Anglicæ ac Prussicæ Membro.

Editio Novissima duplo Auctior.

*Joh. Meissner
delinavit.*

*Joh. Hen. Huber,
Sculp.*

... laticum concussa lacunas
Landit hians Tellus, et Fontibus ora relaxat:
Succutiturque pavens, et fundamenta revelat,
Et reserat Chaos. Aeterni sic vox tonat oris:
Sic formidandæ grave spiritus infremit iræ.
Buchan. in Psalm. xxviii.

LUGDUNI BATAVORUM,
Sumptibus PETRI VANDER Aa, Bibliopolæ.
Civitatis atque Academia Typographi.
M D C C XXIII

JOHANNIS JACOBI SCHEUCHZERI,

Tigurini, Medicinæ Doctoris, Matheseos Professoris, Academiae Leopoldino-Carolinæ & Societatum Regiarum, Anglicæ ac Prussicæ, Membri,

HERBARIUM
DILUVIANUM.

Editio Novissima, duplo Auctior.

LUGDUNI BATAVORUM,
Sumptibus **PETRI VANDER Aa**, Bibliopolæ,
Civitatis atque Academiae Typographi.

M D CC XXIII.

CLARISSIMO ET ILLUSTRISSIMO VIRO,
D. D. FRANCISCO XAVERIO BON,
EQUITI, REGI AB OMNIBUS
CONSILIIS,
MARCHIONI S^{TI} HILARII,
VICECOMITI S^{TI} QUINTINI,
BARONI DE FOURQUES, SOLEZ,
ET LA TOUR,
DOMINO DE CELLANOVA, TERRADE,
&c. &c.

PRINCIPI SENATUS MONSPELIENSI,
REGIÆ SCIENTIARUM ACADEMIÆ
EJUSDEM URBIS PRÆSIDI,
DOMINO MEO GRATIOSISSIMO,

Laborem hunc submissâ Devotione

Dico

A C A R N A N.

Melchior Fusslinus Figur.

pinx.

Jos. Nutting Lond. Sculp^t

JOHANNES JACOBUS
Med.D.Helvetio-Tigurinus
Cur. dictus *ACARNAN*

SCHUCHZERUS
SOC Reg. Lond. et Acad. Nat.
Nat. IV. Non. Aug. 1672.

PRÆFATIO
AD
LECTOREM,
PRIORI EDITIONI
Præmissa.

In extremâ hac , cultissimâ simul
& depravatissimâ , Mundi Sene-
ctâ ex æquo fere surgunt , & ad
summum usque gradum , Scientiæ cum
Probitate , & Ignorantia cum Malitiâ.
Singulari accidit Sapientissimæ Providen-
tiæ Consilio , ut eâ ætate , quâ Scholasti-
cismus , Atheismus & Scepticismus Dilu-
vianæ Inundationis veritatem dubiam red-
dere , si pote , evertere , vel absurdis ex-
plicationibus obscurare conantur , ea velut
Aurum Igne depuratum reddatur tanto cla-
rior & nitidior. Amicas invicem porri-
gunt manus Scriptura & Natura. Con-
qui-

P R Æ F A T I O

*quiruntur hodie in omni Terræ angulo, magnâ diligentia, horrendæ illius Catastro-
 phes, quæ ante tot mille annos toti Terræ
 exitio fuit, Reliquiæ: Integra inde for-
 mant Musea non famâ duntaxat, sed stem-
 mate quoque & dignitatibus Illustres in
 omni Europâ, & ipsis Indiis, Viri. Adeò
 copiosa prostat supellex, ut seligere possint
 alii Cochleas & Conchas, alii Pisces,
 eorumve & aliorum Animantium partes,
 alii Plantas, Ligna, Fructus, Semina,
 quæ omnia ut durabilitate, curiositate, ita
 quoque Antiquitate & usu superant Nu-
 mos, Sculpturas, Picturas, Regnorum
 trium, Animalis, Vegetabilis & Minera-
 lis producta recentia, & quicquid in Pina-
 cothecis colligit Hominum curiositas. Spe-
 ciminis loco sit præsens Plantarum Dilu-
 vianarum, multis hætenus involuta du-
 biis, consideratio, quam tantò planiorem
 reddit Lufuum Naturæ, ut vocantur, jux-
 ta positio, ut simul veluti in Theatro si-
 stantur DEI justissimi Peccatorum Vindi-
 cis Monumenta, & Sapientissimi αἰὲ γεωμε-
 τρεῦτος vestigia. Lege, Benevole Lector,
 ani-*

AD LECTOREM.

animo, si placet, à præjudiciis libero, & judica, ratiocinantem rectè tolera, errantem corrige, sed cum ratione.

ADDITA AB AUCTORE

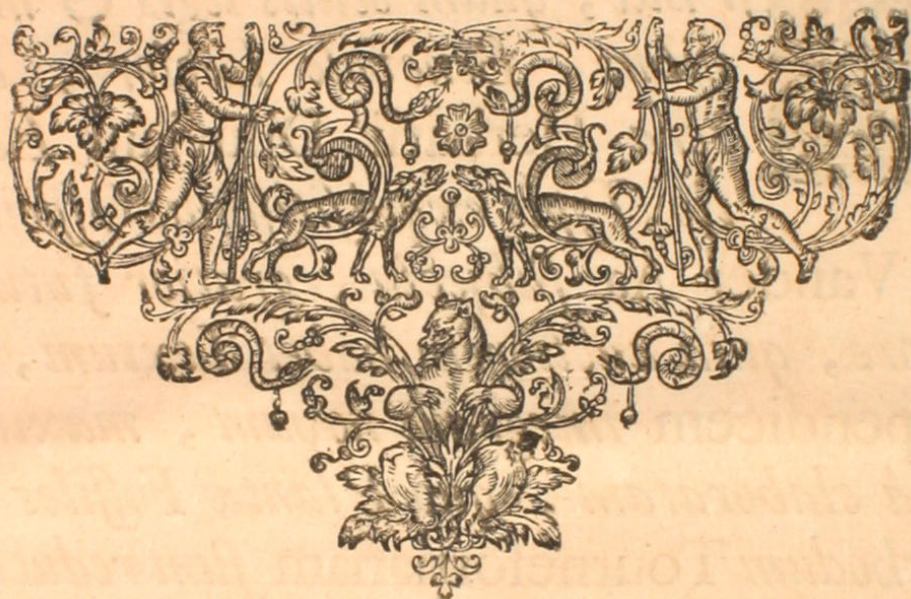
A D

PRÆCEDENTEM
PRÆFATIONEM.

E*st hæc, quam oculis legis & manibus, Benevole Lector, altera Herbarii Diluviani Editio, Typis exquisitissimis Officinæ Dⁿⁱ Vander Aa subjecta, gratior futura priore, quia auctiorem habet Textum, & Appendicem integram novam, maximâ curâ elaboratam, quò Plantæ Fossiles ad methodum Tournefortianam sunt reductæ, & longâ serie ita ordinatæ, ut quisvis absque labore, vel parum in Re Botanicâ versatus, Fossiles, quas vel habet, vel videt Plantas, vel φυτομόρφες Lapidés commodè disponere, Herbariumque sic omni ære perennius, blattis tineisque invictum conficere, atque, ex confusâ alias λιθοφύτων Historiâ, le-*

PRÆFATIO AD LECTOREM.

*vi negotio se extricare possit, imo & novis
vel animadversionibus, vel additionibus,
addo & correctionibus, augere. Adjecta
sunt, præter Indices necessarios, aliquot
Tabulæ Æneæ novæ Plantarum, tum
ex proprio Museo, tum aliunde conquista-
rum, pro faciliiori simul & jucundiori
Operis Lectione.*

HERBARIUM 4 DILUVIANUM.

Prodierunt non ita pridem in scenam Pisces, non *κωφὰ πρόσωπα*, *mutæ personæ*, suamque dixerunt causam, non invitis Eruditorum auribus. Nunc eadem quidem agitur, non Fabula, sed Historia, sed mutantur Personæ. Tremenda illa, omniumque, quas Terra unquam tulit, mutationum maxima, Diluviana Catastrophe, Arcæ ipsi Noachicæ similis, quòd aliam semper ex alio conspecta loco, oculis exhibeat Scenographiæ Ideam. Aliam ejusdem rei exhibuere faciem Pisces, aliam nunc sistent Plantæ, inde ab Inundatione fatali illa & universali residuæ. Muta Piscium Turba justitiâ & simplicitate causæ confisa, eam defendit sine alieno subsidio, ast Vegetabilia Advocato indigent, qui causam eorum suscipiat, distinctiones necessarias anticipet, & solvat, nodum non unâ difficultate implicitum extricet. Plus hîc laboris, plus difficultatis, plus habemus quod defendamus, plus quod oppugnemus. *Vegetabilia*, vel *Vegetabilium* æmulas imagines, offendemus *antediluvianas*, *diluvianas*, in Diluvianâ stratorum Terræ subsidentiâ genitas, & *postdiluvianas*, quotidie adhuc produci solitas. Suum cuique administrandum jus, suum adjudicandum tempus, sui singulis Regnis ponendi limites, condendæ regulæ, juxta quas obviæ quævis in Lapidibus Plantæ possint cognosci, & à falsis imaginibus dignosci. Adstruenda Hypothesis, ut vulgo nunc appellatur, Diluviana, sed nec extra sanæ Philosophiæ limina pellendum illud Systema, quod Naturam habet productricem, Leges puta DEI mechanicas extra Regnum Vegetabile operantes, & miros in Minerali tractus delineantes. Suumtribuendum cuique. Parum autem, vel nihil, relinquetur Archæo, parum Ideis Luidianis, in Atmosphærâ circumvolitantibus, quæ adeò tenui nituntur pede, adeò decurtatis sunt alis, & deplumes, ut vix incedere, nedum in liberâ Aurâ

volitare, nedum in Terræ poros sese insinuare, rudimentula sua expandere, & Piscem integrum vel Plantam efformare possint. Parum id genus Diis tutelaribus aliis, ignorantia, vel perversa in erroribus semel receptis, Asylis; DEI est hic Labor, non Atomorum Epicurearum, nullo ordine invicem occurfantium, non Idearum Platoniarum, non Facultatum Scholasticarum. Oculatum nimis est hoc Seculum, quàm ut ineptiis hujusmodi sibi fucum fieri patiatur. Digna est materia solidâ inquisitione, quæ omnium penè hominum agitat mentes, omnium sistitur oculis, quæ magnâ curâ conquiritur ex omni Terræ angulo, in Musea integra congeritur, ipsa statim de suo ortu quæstionem formans etiam apud illiteratos: providente ita DEO, qui in ultimâ hac Mundi senectâ, quâ scientia de DEO atque Atheismus ex æquo ferè surgunt, vires suas pro viribus singuli pro Veritate & contra, intendunt, Diluvianæ Catastrophes memoriam, multis nimium remotam, & tantum non abolitam renovari, & Historiæ veritatem ab omni Fabulæ fucò alienissimam etiam per argumenta è Naturâ petita probari, & ab incredulorum insultibus, atque Philosophastrorum sinistris interpretationibus liberari vult.

Iterum hæc moneo, ut videant Sacrarum Literarum & Religionis Interpretes, quanti ipsis intersit, hæc ex Historiâ Naturali subsidia non fugitivo contemnere oculo, sed examine æstimare digna, & pro Veritatum Divinarum defensione applicare. Sint Herbarum nostrarum Diluvianarum, Cochlearum, Concharum, Piscum, aliarumque reliquiarum frena, quibus Athei ad rationis normam cogi possunt.

Conveniunt Hypotheses, quas quidem habemus de *Lapidibus* ita dictis *Figuratis* in eo, quod ortum trahant ex corruptâ Naturâ. Ast differunt, quod Idæistæ & Archæistæ incipiant à corruptâ suæ Mentis Naturâ, à cerebri figmentis, quibus veluti columnis Naturæ ædificium superstruunt, quod tamen, uti illud Scholasticorum, vel propriâ mole corrui, vel à Vento Veritatis subvertitur: nos verò inchoemus à corruptâ Naturâ Terræ, quæ ut nos, quotquot vivimus, portat, & nutrit, ita baseos loco inservit omni Scientiæ Naturali, tanquam res facti. Est hæc sanè una ex gravissimis retardati in Philosophia Naturali progressus causis, quod de ædificio erigendo, & compaginando omnes hæcenus fuerint solliciti, dico, de Systematibus condendis, antequam Trabes fuere præstò, antequam satis habuimus Observationum, satis materiæ de qua; imò una ex præcipuis causis tot diversarum Sectarum, tot litium, rixarum, inutilium contentionum. Et Laudabile admodum Societatum Regiarum Europæ-

TAB. I.

Reverendissimo in CHRISTO Patri Thomæ, Pro. Divina Archiepisc.
 Cantuariensi, totius Angliæ Primati et Metropolitano. Joh. Hen. Huber, del. et sculp.

pæarum, Scientiæ Naturalis consularum, institutum, quo innumeras ante, de quavis materia, colligunt Observationes, quàm de Systemate condendo cogitant. Conferant ad hoc ædificium Lapidés, Arenam, Ligna, Metalla, operas Angli, Galli, Itali, Germani, Populi Septentrionales, conferant non Cartesii soli, aut Gassendi, Boylei, aliique magni nominis viri, sed inferioris quoque sortis, minoris famæ homines, minorum quoque Gentium Dii. Ego, in angulo Europæ haud incurioso degens, Pisces fossiles haud ita pridem suæ restitui Familiæ, Plantis nunc reddere conabor sua jura, quibus ab usurpatoribus Mineralibus fuere defraudata; illustraturus simul integram de Dendritis, figuris Lapidibus impressis plantarum æmulis Historiam, cœptam jam ante bina Annorum lustra, & sub formâ *Dissertationis Epistoliciæ de Dendritis, aliisque Lapidibus, qui in superficie suâ Plantarum, Foliorum, Florum figuras exprimunt*, Ad Celeb. D. D. *Michaelem Fridericum Lochnerum*, Medicum Norimbergensem peritissimum & eruditissimum, Acad. Nat. Curiosorum *Periandrum*, ex qua nunc, quæ ad rhombum faciunt, denuò excerpo.

T A B. I.

Ex celeberrima si non Europæ, Helvetiæ saltem, Lapidina Tabularum nigri coloris fissilium, quæ supra pagum *Matt, Glaronensis* Ditionis centenis aliquot pedibus extat, *Pisces* protuli Diluvianos aliquot in *Vindiciis* eorum & *Querelis*. Nunc ex eadem Fodina Fig. I. profero rarum Naturæ *τέτυπηα*, testem Universalis Inundationis authenticum, imò non Historiæ duntaxat, sed Temporis quoque Indicem genuinum, *Spicam Frumenti Historicam* simul & *Chronologicam*, Ingenii cibum valde nutritium, quem Cereri, frugum inventrici, dicâisset Pagana Antiquitas, ut Monumentum ære, quod per aliquot Seculorum decursum in Terra corrodi incipit, perennius. Frumenti generali termino utor, ne Lectori, vel mihi ipsi, ex prima denominatione aliquod nascatur præjudicium. Frumenti spicam hanc esse, certum. Sed incertum, cujusnam. Sunt hujus generis Herborisationes pro Rei Herbariæ Ignaris, Tyronibus, & simul pro Botanicis expertis. Illi generali quodam Titulo ignorantiam suam velare, hi ex paucis indiciis non genus duntaxat, sed speciem ipsam determinare possunt, licèt id sæpe sit expertissimis vel difficillimum, vel impossibile. Posset huc trahi *Triticum æstivum* C. B. *Theatr.* 358. *Trimestre* alias dictum, quia Martio mense factum, terno hinc Mense maturum demetitur. *Differt enim hoc à Tri-*

à *Tritico* hyberno & *Siligine* non solo sationis tempore, sed spicâ longiore, crassiore, & longioribus aristis ad *Hordei* similitudinem, quales etiam in nostra conspiciuntur spica. Potius tamen huc traxerim *Secale hybernum* vel *majus*. C. B. Theatr. 425. *Secale* J. B. II. 416. *Rogga* vulgò, *Roggen*, *Rocken*, *Roggen-Korn* dictum, quod autumnno seritur, & nono plerumque à satione mense in horrea convehitur. Imò potius adhuc huc pertinet *Hordeum*. An verò *Distichon* sit, vel *Polystichon*, determinare non audeo. In spicâ nostrâ *Hordeaceâ* attendi merentur, 1. corpulentia, nam in unâ Tabula est concava, in altera convexa, ut grana in eo statu, quo fuerunt, satis soliditatis habuerint ad exprimendam in materia Lapidis lutosa figuram. 2. Maturitas fermè dimidia, qualis in *Hordeo* conspicitur medio ferè Majo, quo Diluvium contigit, & qualem præ se ferunt *Avellane* Noces, de quibus infra, fossiles, utpote sæpiùs, ob cortices non satis induratos, corrugatæ, sæpe in ambitu fissuram passæ. 3. Culmi summitas, cui spica insidet. 4. Spica ipsa dorantalibus ferè, aristis, quæ Grana obtegunt, armata. 5. Lineolæ in aristis transversæ, conferendæ cum *hamulis* illis *ferratis*, in *Secali* & *Hordeo* præ aliis frugibus conspicuis. 6. Prominentiæ nodosæ infra spicam in summo culmo conspicuæ, in *Hordeo* cumprimis obviæ. 7. Aristæ laterales ex ima spica surgentes, spicæ secundariæ, vel saltem fertilis admodum indicium, inter *Hordeaceas* spicas sæpiùs quoque, quàm inter frumentaceas alias, obvium.

Specialem considerationem meretur Locus spicæ hujus natalis, vel potius depositionis, Lapidum ipsorum fissilium fodina, quæ ejus est altitudinis, in Monte *Blattenberg*, qui *Liberi*, *des Freybergs*, pars est, quali per universam Helvetiam, multò minùs extra eam, Frumentum nec seritur, nec metitur: quo ipso clarè evincitur, elevatam fuisse hanc spicam supra Locum natalem, elevari non potuisse aliâ, quàm Inundationis, occasione, Inundationem hanc non aliam esse, quàm Universalem illam toti Terræ fatalem, quæ ipsa Montium altissimorum cacumina superavit, quod alibi pressius ex Naturæ Phænomenis demonstratum ibo: in stratis quoque *Ardesiarum* nostrarum deponi non potuisse, nisi eo tempore, quo fuere formata, id est, in Diluvio.

In eadem hac Lapidina quotquot hætenus reperti fuere cum spicâ nostrâ Pisces, Helveticæ sunt indolis. Quidsi igitur ex præsentia Spicæ hujus hordeacæ arguerem, Helvetiæ suos quoque fuisse incolas ante Diluvium, qui frumenta severint, eosque Ter-

ricolis aliis laboriosiores, & pientiores (si pietas aliqua tribui potest *Terræ impletæ violentiâ*, in qua *omnis caro corruptit viam suam*. Gen. VI. 12.) quandoquidem Terra nostra Helvetica antediluviana, utut modernâ longè fuerit fœcundior, eâ tamen proportione culturam admisit difficiliorem, intuitu aliarum Terræ partium, quâ nunc postdiluviana cedit aliis etiam vicinioribus Gallicis, Italicis, & Germanicis; proindeque incolas tulit labori magis addictos, vitiis minùs deditos, si, quod pulchrè ostendit Cl. *Woodwardus Geograph. Phys.* p. 85. &c. Terræ antediluvianæ fertilitas nimia fuit causa occasionalis sceleratæ vitæ. Qui hanc Helvetiæ primævæ conditionem, Helvetiorumvè primorum statum, negat, eum rogo, ut præter Mappam Helvetiæ antediluvianæ proferat Historica genuina de Helvetis antediluvianis, vel non antediluvianis, monumenta.

Animadverti meretur circa structuram Corticis exterioris Terræ, in Diluvio natam & fractam, quòd Plantæ, & Pisces in iis duntaxat stratis reperiantur, quæ tenuia sunt à dimidia linea ad digitum usque, non in crassioribus pedalibus, perticalibus, & multiperticalibus. Exempli loco sistam Glaronensia nostra Lapidum fissilium strata, quæ sola ex Helveticis, quantum quidem hæctenus constat, Plantas & Pisces sepultos continent, Oningensia, Ilmenaviensia, Eislebiensia, Anglica, Veronensia. De hoc Phanomeno ita ratio-cinor: In resolutione corticis terrei (de interiori nucleo nobis non noto nulla nunc est quæstio) distinguendæ probè sunt, quas in diversis stratis offendimus, particulæ, cretaceæ, arenosæ, saxæ, lutosæ, bituminosis aliquando junctæ, terreæ, quæ diversum habent, non duntaxat gravitatis specificæ, sed quoque cohæsionis, tenacitatis gradum. Minimè omnium cohæsere arenosæ, quæ composuere strata tum arenosa, tum saxea; Hæ ubi in magna extiterunt copia, ut in Regionibus postea montosis, qualis est Helvetica nostra, subsedere sine impedimento, remanentibus, quæ natârunt in superficie Vegetabilibus, & Animantibus variis, subsidentibus tamen, simul cum particulis terrestribus saxosis, conchyliis & crustaceis, quæ ejusdem fuère gravitatis specificæ. Hinc est, quòd saxa Helveticorum Montium nec Pisces contineant, nec Plantas, aliquando quidem, sed rarò, Ligna carbonum fossilium specie sæpe mediis saxis inclusa, sed quidem Testacea & Crustacea, nec ubique tamen. Lubet hîc *ὡς ἐν παράδειγματι* orbi curioso generalem hanc sistere observationem, consideratione attentâ dignissimam. Prostant quidem in summis montium Cacuminibus rupes è Conchis, cochleisque marinis constantes, in perpetuum Veritatis monumentum, quòd *Aquis operti*

operti fuerint omnes montes excelsi, qui fuerunt sub universo cœlo, & surrexerint Aquæ ad quindecim cubitos supra altissimorum montium vertices. Gen. VII. 19, 20. Pleraque tamen, eaque copiosissima, Testacea Diluviana prostant in toto Montis *Juræ* tractu à *Scaphusiano* agro in *Burgundiam* usque per Territorium *Tigurinum*, Comitatum *Badensem*, Ditionem *Solodorem*, *Bernensem*, *Basileensem*, & Comitatum *Neocastrensem* protenso. Hujus rei oportet aliqua sit causa Physica. Ego hanc ex situ conjecto. Crustæ Terræ exteriori fractæ summitas est in summis Alpibus Helveticis, *Gothardo*, *Adula*, earumque brachiis. Hinc descenditur gradatim, sive deprimuntur strata ad Littora, & ipsum fundum Maris, non tamen per Planum inclinatum continuum, quin hîc ibi surgant aliæ inæqualitates montosæ, ortæ ex speciali stratorum interjacentium fractura, & subsidentia horum, elevatione illorum; Hinc protensio vallium, & Montium, Fluminumque fluxus, versûs omnes quidem plagas, præcipuè verò versûs meridiem & septentrionem, atque versûs ortum & occasum. Ultimi hujus generis prominentiæ sunt *Juræ*, limitaneus primus Lapis, quò Testaceorum, Crustaceorum, & Vegetabilium Aquis innatantium inter summas Alpes, & *Juræ* Juga fuere devolutæ, ut adhuc ibi tum in interaneis, tum in Agris superficiæ, & Montis ipsius dorso passim & magnâ copiâ inveniantur; provolutis ulterius, quæ Jugum transfluxêre, undis cum suis primi orbis Animalis & Vegetabilis reliquiis, in *Alsatia*, *Palatinatu*, *Lotharingia*, *Belgio Inferiori* obviis. Eadem ratio est, cûr versûs Meridiem non statim Diluvianas reliquias sistant *Lepontiorum*, & *Rhætorum* Juga, sed *Veronensia* cum *Apenninis*. Non impedit generalis hæc regula, quò minùs hîc ibi in locis intermediis fuerint deposita tum Animantia, tum Plantæ, quæ scil. vel motum colluviei integræ assequi non potuerunt, ut vegetabilia leviora, (unde tot in Helvetia *Turffifodinæ*, seu *Cespitum bituminosorum* ingens apparatus, qui nunc demùm in usum trahi incipit) vel aliis gravioribus adhæserunt, uti spica nostra frumentacea, vel in cœno lutofo sese sepeliverunt Animantia, ut Pisces *Glaronenses faxei*. Nimirum adhæsere passim Plantæ, præsertim Capillares, materiæ stratorum viscidiori, quacum fuere hîc ibi, convenienter Legibus Gravitatis, sepultæ, & sic ab interitu conservatæ, ut si non vita, figura saltem, restet. Piscium alia paulò est ratio. Natârunt hi in Aquâ Diluviali hinc inde, prorsum, retrorsum, emerfuræ ex cœno, & Liquidum vitæ suæ conveniens quæsituræ, passim tamen evitantes *Charybdim*, incidere in *Scyllam*, demersi vel in saxa crassiora, unde, veluti ex Infer-

no, nulla redemptio, vel inter strata tenuiora, unde in hisce postremis temporibus, eruditis simul & curiosis, eruuntur, & veluti ex carcere quater mille annorum liberantur, ut Testes sint Innocentiæ propriæ, & criminis alieni.

Nondum hîc contemplationum, quas Spica nostra Hordeacea suggerit, finis. Superest usus Chronologicus. Disputant inter se Chronologi, quo Mense acciderit Diluvium? *In Anno sexcentesimo vitæ Noah Mense secundo, decimo septimo die Mensis-rupti sunt omnes fontes Abyssû magnæ, & fenestræ cœli apertæ sunt.* Ita Sacer Codex Gen. VII. 11. Disputant scilicet, an hîc locum habeat ordo *Mensium Civilium*, an *Sacrorum*? Hinc aliqui ad Autumnum usque, vel Hyemem, relegant Diluvii initium, alii ad vernum tempus, vel Principium Æstatis. Meum non est, triacas, quas varia Calculi ratio suggerit, vel examinare, vel solve- re, sed intra Cancellos Historiæ Naturalis manere, & quæ contemplatio Antiquitatum Diluvialium suggerit momenta ponderare, nec in ullius præjudicium novâ hac argumentandi ratione uti. Tenuit alios generale hoc dubium, vix *tempore hyberno DEUM Noacho exitum imperâsse ex Arcâ, sed verno, ut ex squalore carceris liberatus exhilararetur amœnitate Veris, & Animalia pastum invenirent.* *Alsted. Chronol. p. 9.* Et quî, quæso, Noachi ipsius familia invenisset, vergente Anno, quo se nutrire potuisset? Quî Animantia Bruta sese dispergere per Terrarum orbem, singula ad id Clima, quod Temperamento suo convenit? Quî Plantæ ipsæ radices suas agere, germinare, & ad fructificandum se disponere? Nonne repressisset omnia frigus, enecâisset Animantia calidiori Clima assueta, Plantas in primâ germinatione suffocâisset Algor, Pruinæ, Nives? Tristis sanè ad subsequens usque Ver fuisset Naturæ, non renascentis, sed emorientis, facies. Opus habebat Terra superior limosa, cœnosa, non algore, sed calore, qui humiditatem nimiam expelleret, fibras Vegetabilium nimio humore relaxatas firmaret, semina foveret, germina protruderet, succis nutritiis motum daret, circulationem promoveret, viventia omnia squalore semimortua resuscitaret.

Negativa potiùs hæc est argumentandi ratio, videamus, quid positivi produci queat tum pro initio fatalis illius Catastrophes, tum pro fine. Januam aperit *Woodwardus* meus *Geogr. Physf.* pag. 228. & 229. *Idem tempus*, inquit, vernum intelligens, quo profluxerint Aquæ Diluviales, *designat ipsa quoque Natura, adèd quidem exactè, ut nemo non possit ipsis palpare digitis convenientiam Relationis Mosaicæ, & horum Naturæ lineamentorum, utriusque etiam indicii ab eadem origine dependentiam.* Ita

consentiunt invicem Phænomena, ut ex Reliquiarum uniformi collatione detegere potuerim ipsum tempus Anni, quo Diluviana Inundatio contigit, & speciatim determinare ipsum mensem Majum; non mihi obviam venit in tanta rerum, quas oculis meis usurpavi, multitudine unica Planta, vel aliud corpus, quod referri possit ad ullam aliam constitutionem Anni: nihil, quod maturius est, vel serius; nihil, quod proVectiorem habuerit, vel molliorem ætatem, quàm nunc communiter habent in memorato mense. Non desunt alia Animalis, quod ante Diluvium vixit, Regni Phænomena, quæ plura alia nec minùs demonstrativa, suppeditant in eundem finem Argumenta. Ast enimverò in generali hac demonstratione subsistit celeberrimus Vir, specialiozem Reliquiarum recensiozem, & Calculi ipsius evolutionem, reservans pro ampliori Opere, ad cujus elaborationem vires & vitam mecum apprecabuntur ex animo omnes boni. Ego veluti anticipando nunc sisto Spicam Frumenti semimaturam, quæ certè non ad Autumnale, vel Hyemale tempus, sed ad Vernum referri debet, sed passim in hoc opusculo vegetabilia alia, & Animalia, quæ huc collimant.

Gloriæ mihi duco singulari, inferere heic judicium ut subactissimum ita faventissimum, Ill. Actorum Societatis Regiæ Gallicæ Collectoris. *Voilà des nouvelles especes des Medailles, dont les dates sont & sans comparaison plus anciennes, & plus importantes, & plus sures, que celles des toutes les Medailles Grecques & Romaines.* Hist. de l'Acad. Roy. 1710. p. 28. Edit. Belgic.

In gratiam eorum, qui calculi ipsius sunt curiosi, *ὡς ἐν ἐπιτομῇ* integram sistam Diluvianæ Inundationis seriem Chronologicam, viam monstrantibus ipsis Sacræ Scripturæ Textibus.

Gen. VII. 10. *Et factum est, post septem dies, venerunt Aquæ Diluvii super Terram.* Septem scilicet dies ante ingressus est Noachus Arcam cum sua Familia, & Animantibus, quàm Diluvium cœpit: ita ut septem hi dies etiam ingrediantur calculum de mora Noachi in Arca.

Gen. VII. 11. *In Anno sexcentesimo vitæ Noach, mense secundo, decimo septimo die Mensis, eodem scilicet die, rupti sunt omnes Fontes abyssi magnæ, & fenestræ cœli apertæ sunt.* Hic in sententiarum divortia abeunt Chronologi Commentatores. Intelligunt quidam Mensem secundum Civilem, qui octavus est Sacer, *Marchesuan* dictus, Josepho *Μαργαρίτην*, & Octobri nostro, præcipuè verò Novembri respondet. Diem 13. Octobris Anno ab Orbe condito 1657. numerat Scaliger; Spanhemius ad Novembrim transit: Usserius diem 7. Decembris determinat. Juxta hos

hos Inundatio cœpit Autumno, vel ingruente Hyeme. Ast sunt alii, quibus & nos calculum adjicimus, qui *Mensem secundum Sacrum* intelligendum volunt. Est hic *octavus Civilis*, *Iar* dictus, respondens *Aprili*, præcipuè *Majo*. Diem 7. *Junii* pro initiali ponit *Langius*. Nos intra *Maji* confinia manemus, eligentes potiùs diem 4. vel 5. *Maji* ex *Kalendario Hebraico Seb. Münsteri*, qui nunc foret dies 15. vel 16. ejusdem mensis.

Gen. VII. 12. *Et fuit pluvia super Terram quadraginta dies, & quadraginta noctes.* *Vossio* interprete desinunt hi 40. dies 28. die tertii mensis, *Sivan*, qui respondet *Majo*, præcipuè verò *Junio*. Ut adeò finis Pluviæ hujus quadragesimalis incidat in finem circiter *Junii*.

Gen. VII. 24. *Auctæ sunt itaque Aquæ super Terram centum & quinquaginta diebus.* Sub his 150. comprehendunt *Commentatores* illos 40. atque sic finis horum 150. dierum incidit ad finem *Octobris*. *Auctæ sunt*, ut versio nostra *Tigurina* habet, *Aquæ*, continuatâ per vices pluvîâ, & eruptione ipsâ *Aquarum Abyssii*, donec *incefferit Arca super Aquas*, & *operti fuerint omnes montes excelsi, qui fuerunt sub universo cœlo.* Gen. VII: 18, 19.

Gen. VIII. 3. *Et reversæ sunt Aquæ de Terra, magis, magisque decrescientes, imminutæque sunt Aquæ post centum quinquaginta dies.* Quia nimirum *DEUS adduxit ventum super Terram, & obstructi sunt fontes Abyssii, atque fenestræ cœli, cohibita est pluvia de cœlo.* Vers. 1. 2.

Gen. VIII. 4. *Septimo verò Mense, decima septima Mensis, resedit Arca super Montes Ararat.* Est hic *Septimus Mensis Sacer Thisri*, ex *Civilibus* primus, respondens *Septembri*, majori ex parte verò *Octobri*, ut adeò resederit *Arca* statim post finitos 150. dies, ad finem *Octobris*.

Gen. VIII. 5. *Et Aquæ quidem magis magisque decrescabant usque ad decimum Mensem, decimo enim Mense, prima die Mensis, visa sunt cacumina Montium.* Mensis hic *Thebet Sacrorum decimus, Civilium quartus*, respondet præcipuè *Januario*, circa cujus initium datum fuit conspiciere *Montium Juga*.

Gen. VIII. 6, 7. *Factum est autem, post quadraginta dies, ut Noach aperta fenestra Arce, quam fecerat, corvum emitteret.* Incidit corvi emissio versus medium *Februarii*.

Gen. VIII. 8, 9. *Emisit quoque columbam à se, ut videret, si imminutæ essent Aquæ à superficie humi, at columba non inveniens, quò pedem reponeret, reversa est ad eum in Arcam, erant enim Aquæ in superficie universæ Terræ.* Ille verò exerta manu recepit eam, introduxitque eam ad se in arcam. Septiduum ex-

pectavit post corvi emissionem, ut adeò columbæ primæ evolutio incidat post medium *Februarium*.

GEN. VIII. 10 — 14. *Porro quum expectâisset alios septem dies, rursus emisit Columbam ex Arca, quæ veniens ad eum sub vesperam folium oleæ decerptum in ore suo gestabat. Cognovit ergò Noah, quòd Aquæ imminutæ essent super terram. Expectatis autem adhuc septem diebus aliis rursus emisit Columbam, quæ ultra non est reversa ad eum. Factumque est sexcentesimo primo Anno, Mense primo, ejusdemque primo die, exiccatae sunt Aquæ de Terra, amovitque Noah operculum Arcae, & prospexit, & ecce superficies Terræ erat siccata. Bis septem, vel quatuordecim hi dies, quibus emissæ fuerunt binæ, una post alteram, Columbæ, protrahunt tempus ad principium Martii; Respondet enim primus Mensis Nisan, Civilium septimus, Martio, & initio Aprilis. Est Olea ex iis arboribus, quæ longi ævi, & facillimè regerminat, ut etiam stipitem Oleæ aridum & levem Terræ implantatum germinare, & radices agere Fortunius Licetus expertus fuerit, & hoc ipso confirmetur illud Virgilio:*

Truditur è sicco radix oleagina Ligno.

Quantò magis regerminare potuit, imò verò folia conservare, aliavè nova protrudere, Olea, quæ unà cum radicibus, Trunco, & ramis Aquæ innatavit. *Certum hoc est, verba sunt Woodwardi pag. 219. quòd ultimò subsederint Vegetabilia, utpote Terrestri materiâ leviora: & per consequens jacuerint plura ex illis in superficie Terræ, illa autem, quæ notabilis fuere molis, uti e. g. Arborea crassiores, & latè sua pandentes brachia, surrexerint cum ramis suis ad insignem Aquæ altitudinem, imò comas suas elevârunt in ipsum Aërem, sicque ductum & fluxum Aquæ recedentis facile potuerint sequi, iis præsertim in locis, ubi ob declivitatem contigit præcipites volvi fluctus. Tantò facilius fuit Arborum omnis generis, speciatim Oleæ, conservatio, quòd Aqua Diluvialis fuerit non simplex, pura, limpida, sed cœnosa, limosa, partibus terreis copiosè imprægnata: Accedit, quòd prima Terræ nondum plenè exiccatae crusta etiam fuerit limosa, ut nec Noachus, nec Animantia incedere potuerint ante diem 27. mensis secundi. Ita enim Sacer Codex:*

Gen. VIII. 14. *Porro in Mense secundo, vigesimo septimo die mensis, arefacta est Terra; ita scil. ut gressum ferret, & satis succreverit Herbarum pro nutrimento Hominum, & Bestiarum. Egressus igitur Noachus ex Arca sub initium Maji, vel versus medium hujus Mensis, nam respondet secundus Sacer, Jiar dictus, Civilis octavus, Aprili, præcipuè verò Majo; diem 15. vel 16.*

Maji

Maji respondere vult in *Kalendario Hebraico Sebast. Münsterus*. Constat hinc, Noachum ab uno Majo ad alterum, per Annum plus minusve, moratum fuisse in Arca.

Hæc quidem occasione Spicæ nostræ Hordeacæ, cui associari potest *Spica Secalina Luid. Litb. Britt. pag. 108. culmus integer frumentaceus 24. pedum profunditate in puteis Mutinensibus re-* pertus. *Ramazzin. l. c. Spica Tritici in fissili Mansfeld. Büttner. Rud. Dil. Test. p. 203.*

Fig. 2. exhibet *Vitis Folium* flavescentis coloris in Lapide fissili candido cretaceo *Oeningensi*, in Diœcesi *Constantiensi*; ad Diluviana quoque referendum, uti omnia illius Lapidinæ figurata fossilia, seu Animale referant Regnum, seu Vegetabile. Illius plura Specimina, extant in *Querelis & Vindiciis Piscium*; hujus plura quoque exhibebimus in præsentis Tractatu. Ex conspectu Lapidum fissilium *Glaronensium & Oeningensium* evanescit dubium *Luidii pag. 132. Cur extra Ferri Fodinas & Puteos carbonarios nusquam ferè appareant Folia mineralia?*

Fig. 3. Duum generum Plantas sistit in eodem Lapide fissili nigro, ex Carbonariis Anglicis, unde transmittit *Woodwardus*. Una videtur *Equisetum palustre brevioribus foliis polyspermon. C. B. Theatr. 242. Equisetum minimum seu cauda Equina minima. Myl. Sax. Subt. pag. 30. fig. 12. ad p. 19.* Altera ad Epiphyllas pertinet, difficillima determinatu. Haud multùm ablutit Fig. 2. Tab. 104. *Plukenet. Amaltb. Botan. nisi quòd saxea nostra acutioribus sit foliis, illa rotundioribus.*

Fig. 4. Donum est *Woodwardi*, Planta alia Diluviana Epiphyllasperma, ut videtur, in dimidiato saxo oviformi, sive extus convexo, ex Fodinis *Novocastrensibus* Angliæ. Est omninò animadversione dignum, quòd maxima Plantarum Diluvianarum pars sit ex Familia *Epiphyllaspermarum*, seu *Dorsiferarum*, quæ *Capillares* vulgò vocantur, & hæc præcipuè Notâ ab aliis distinguuntur, quòd habeant *semen minutissimum pulvereum foliis & plerumque aversis innascens*. Sunt autem hujus generis Plantæ structuræ tenacioris, vivacioris, fibrarum rigidiorum, quæ sæpe per integram Hyemem virent, nec, ut alia aliarum Plantarum folia, sese marcescendo contrahunt, quæ proin expansa potuere Aquis Diluvialibus innatare, & margæ saxosæ passim adhærescere.

Fig. 5. Conferenda cum Fig. 3. *Equisetum* conferri potest cum *Equiseto majori Myl. Sax. Subt. p. 30. Fig. 3. ad p. 16. Ut & Fig. 5.*

Fig. 6. In Lapide fissili nigro *Ilmenaviensi*, exhibet Plantam epiphyllaspermam *Trichomani* similem: quacum conferri debet

Filix mineralis mari non ramoso similis, pinnulis obtusius mucronatis. Luid. Lith. Britt. n. 184. *Minera Ferri exprimens Filicem marem.* Wolfart. vale Hanov. §. 10.

Fig. 7. Est *Filicula*, & quidem *Filicula fontana major* sive *Adiantum album Filicis Folio.* C. B. Pin. 358. *Adiantum album Filicis folio.* J. B. III. 733. cui jungo *Filicem Saxatilem caule tenui fragili* Raji Histor. Plant. 152. vel potius *Filicula montana folio vario* Tour. Inst. 542. *Adiantum album tenuifolium Rutæ murariæ accedens.* J. B. III. 735. *Adiantum foliis minutim in oblongum scissis pediculo viridi.* C. B. Pin. 355. Color Lapidis, qui indurata paulò Margæ speciem præbet, est cinereus, at Plantæ ipsius ater; Locus natalis sunt Fodinæ Lithantracum ad pagum *Altwasser* duobus à *Suidnicio* milliariibus in *Silesia*. Idem hoc videtur, quod cum *Maro*, *Majorana*, vel *Dictamno Cretico* comparat *Myl. Sax. Subt.* p. 39. Fig. 5. ad p. 26. Ab eodem eandem Plantam margæ cineræ subinde colore Martiali tinctæ impressam obtinui vom *Schwartzwald* ex *Silesia*. Habet & *Luidius Lith.* p. 108. *Adiantum album* sive *Rutam murariam* Schisto Carbonario impressam.

¹² Fig. 8. Sistit quoque Plantulam Fig. 2. similem nigrofulci coloris in Lapide griseo, ex Fodinis *Manebachsibus*, & ex *Silesia*. Potest hic, si quis alius hujus generis Lapis, referri inter dubios, vel si mavis, amphibios, & vel ad Diluvianas Plantarum reliquias referri, vel ad Terrigenos. Nulli propterea dicam scribam, sive prius elegerit, sive posterius, usque dum certius simus informati. Priori tamen opinioni ego accedere interim malo.

Fig. 9. In eodem Lapide cinereo Silesiaco duplicem monstrat Plantulam: una ad *Filices* referenda videtur, altera ad *Filiculas*. Illi accedit *Trichomanes minerale longifolium* sive *Lithotrichomanes longioribus foliis integris donatum.* Luid. num. 197.

Fig. 10. Videtur etiam *Filicis* Species in Lapide *Manebachensi*.

T A B. II.

Fig. 1. Lapidem sistit fissilem cinereo fuscum ex *Museo Civico Tugurino*, cui impressum cernitur *Equisetum*, & quidem, si conjecturæ locus. *Palustre brevioribus foliis polyspermon.* C. B. Specialem attentionem heic merentur 1. Rami, vel furculi ex eodem caule, vel radice, si mavis, prodeuntes, & ad angulos quidem acutos, qui dubiam reddere possent *Equiseti* denominationem, quandoquidem ex radice reptante perpendiculariter surgere solent stolones. 2. Rami geniculati. 3. Folia è singulis genicu-

*Illustrissimo Isaaco Newton, Equiti Aurato, Societatis
Regia Anglica Prasidi.*

niculis in orbem prodeuntia 6 — 8. ad 12. & plura. Qualis qualis sit hæc Planta, inde hoc elici potest, quòd sit Diluviana, & quidem ejus magnitudinis, qualem exhibet Majus. Sunt Equifeti caules tenuiores, quàm ut convenient Plantæ adultæ, æstivæ, vel autumnali: *Hippuritam* hunc Lapidem vocavi aliquando.

Fig. 2. In Fiffili Lapide *Oeningensi* cretaceo fistit, pallido flavescenti colore, costam foliosam Plantæ alicujus leguminosæ, vel Filicinæ, quam speciatim determinare arduum duco. Per medium singulorum foliorum nervus trajicitur, ut de origine Diluviali nullus dubitare possim. Haud absimilis videtur *Filix florida sive Lithosmunda* Luid. n. 188.

Fig. 3. In Nigro Lapide atram monstrat *Filicem*, & quantum videtur, *marem folio dentato*. C. B. Modò dentatæ foliorum margines paulò forent distinctiores, quas non dentatas delineavit Sculptor. Fragmentum caulis adest cum foliis ex eo alternatim prodeuntibus. Singulari tamen consideratione digna sunt puncta aterrimi coloris in foliis conspicua, quæ irrefragabile præbent Plantæ epiphyllispermæ, nec nisi rarissimè in Lapidibus obvium, indicium. Sunt hæc *Puncta*, seminum rudimenta, in foliis, non Lapide ipso, nec caule conspicua, ejus efficaciam, ut veluti ense acutissimo, *pungant* Adversarios quosvis Diluvianæ Hypotheseos. Miror hîc, adhuc cæcutire *Luidium* qui tamen p. 107. testatur, *nonnunquam ipsissima folia materiâ flexili membranaceâ conflata inveniri: & vel hinc reliqua ab ipsis foliis jamdudum absumptis aliquando impressa fuisse suspicit; & p. 108. à fossore fide digno, Thoma Kirkmanno Filicem integram minerallem repertam tradit: imò p. 118. Filicis pinnulam obscurè viridescentem (adeòque in colore haud multùm variatam) in mediâ¹³ Schisto Carbonariâ ad altitudinem 30. pedum inventam memorat.*

Fig. 4. In Lapide cretaceo *Oeningensi* folium *Populi nigre* C. B. quæ *Populus nigra seu Αἴγυρ* J. B. Flavescenti colore à Lapide ipso distinctum, figurâ subrotundâ, circa marginem serratâ, in acumen abeunte, & longo insuper pediculo, tanquam totidem notis characteristicis sese satis ab aliarum Arborum foliis distinguens. Examinet curiosus Lector atque Spectator, num, quod tradit *Luidius* p. 133. nondum *compertum sit foliorum mineralium ulla Arborum & Fruticum foliis respondere?* & conferat, rogo, Fig. 8. hujus, Fig. 6. & 8. Tab. III. Fig. 7. 8. 9. 10. Tab. IV. & simul judicet, an verum sit, quod scribit idem, *folia mineralia multò plerumque minora esse iis, quæ referre videantur?*

Fig. 5. Ex Tabulis Nob. D. *Friderici Heyn*, Fodinarum Saxo-Gothanarum primi Inspectoris, qui de Plantis Lapidibus im-

pressis Librum edere sibi constituit, spicam sistit *Graminis* cujusdam *panicei*, vel potius *Julum* prædictæ *Populi nigrae*. C. B. Qui ipsius lanuginis reliquias ostendere videtur. Comparent autem hi juli amentacei Aprili, & Majo, ut inde rursus argumentum peti possit pro Inundatione Majali. Conferri potest *Graminis Panicei spica* Luid. pag. 108.

Fig. 6. Prostat in Nob. *D. Gothofredi Mylii* Saxonia subterranea, p. 30. & refert, ipso Interprete, fructum Arboris *Abovai* Indicum: Lapis fissilis, in quo conspicitur, est *Manebachensis*, productis hujus generis figuratis dives.

Fig. 7. Ex eodem Opere Myliano l. c. mutuò petitur, estque, ipso ita sentiente, *Fumaria* in Lapide fissili *Manebachensi*. Est hæc *Lithopteris semina Trichomanis pinnulis longioribus*. Luid. *Lith. Britt.* num. 186. ipsa quoque, ut videtur *Filix ramosa* Myl. l. c. Fig. 8.

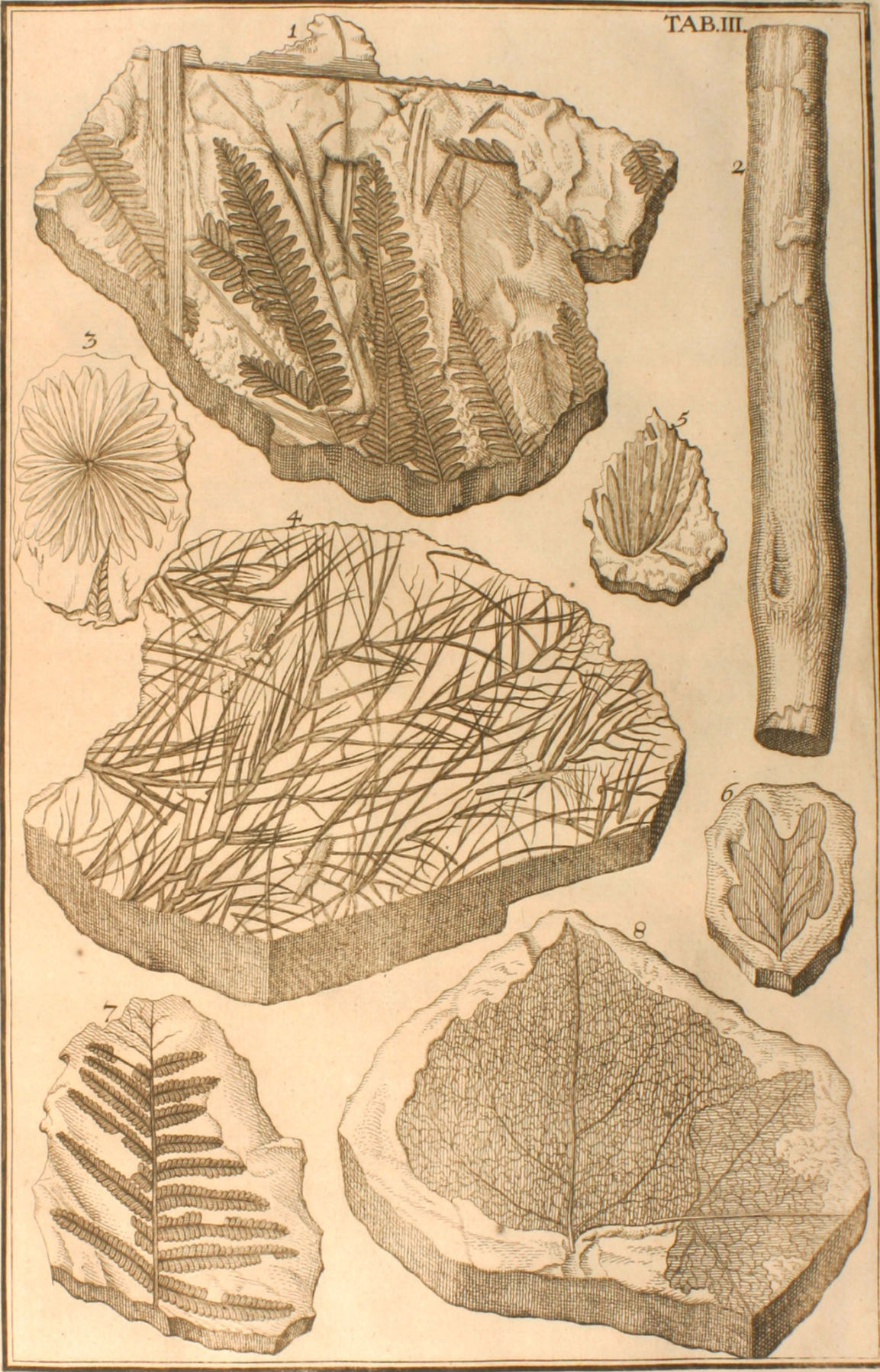
Fig. 8. Saxum arenarium flavescens ac cinereum durius, ex *Abbatiscellanorum* Territorio mihi allatum, folia ostentans varii generis. Unum ex his, quæ depingere jussi, est *Sorbi alpinae* J. B. seu *Alni effigie lanato folio majoris*. C. B. quæ *Cratægi* characterem & nomen fert apud *Tournefortium*. Alterum angustius trinervium videtur *Plantagineum*, determinatu non ita facile, ut prius. Circa hunc Lapidem observare est, non mihi constare certò, an Diluvianis sint adnumerandæ figuræ ei impressæ, an Post-Diluvianis. Fieri enim potest, ut arena per montium parietes devoluta secum ferat deflua ex Arboribus folia, quæ molli adhuc materiæ vestigia sua imprimunt, vel, ut folia strato alicui jam impressa superinducantur alio strato arenario, omniaque tandem coalescant in saxum, quemadmodum videmus, quotidie folia Arborum nasci in Tofo.

T A B. III.

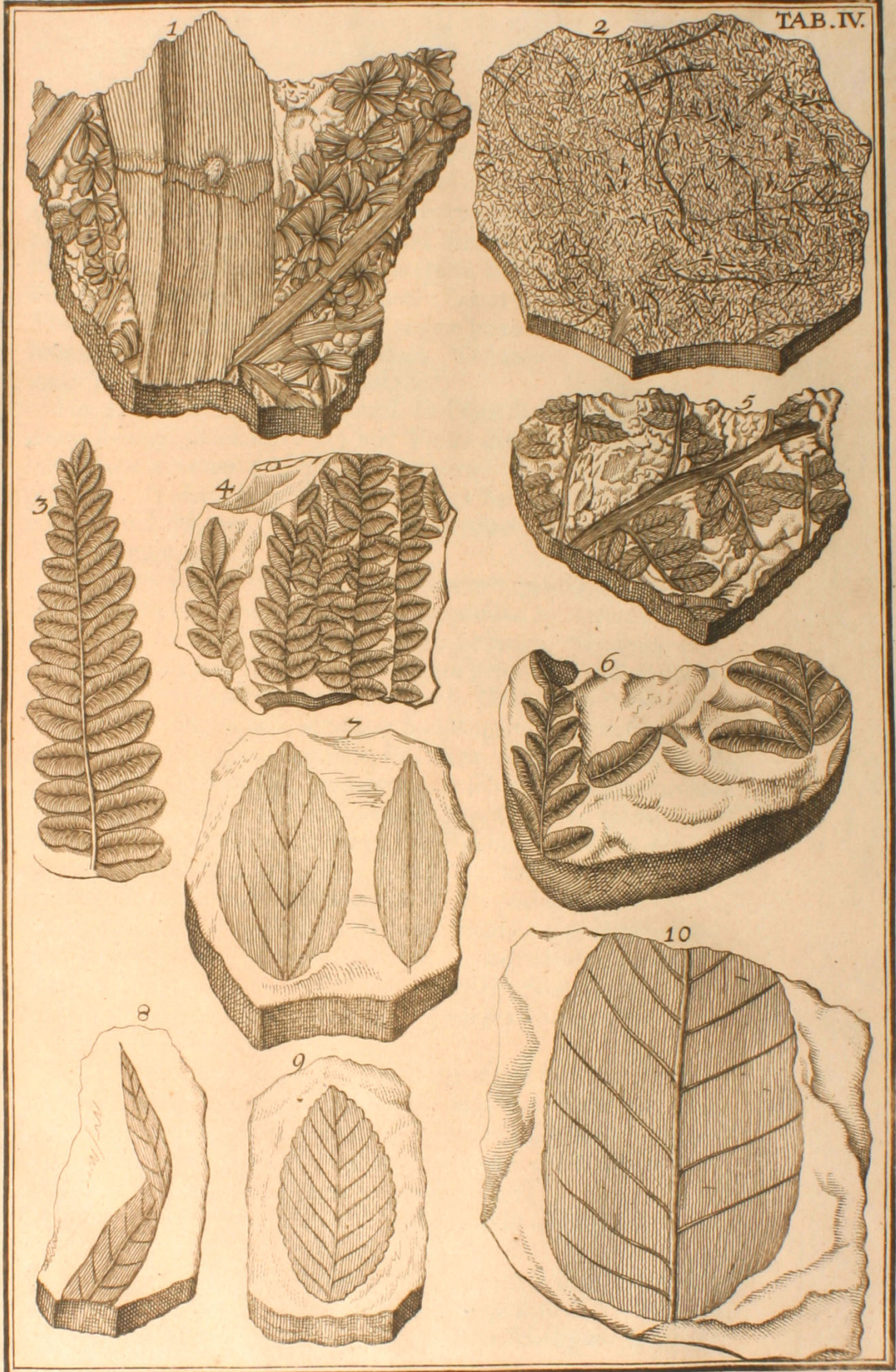
Fig. 1. Elegantissimum est fatalis Inundationis productum. In eodem Lapide nigro è Fodinis *Faringdonensibus* Angliæ eruto, & à *Woodwardo* dono dato, conspicui sunt Stipites varii seu caules Plantarum, speciatim Arundinis, folium item Plantæ conferendæ cum Fig. 6. Tab. IV. sed cum primis oculos ad se rapiunt furculi *Trichomanis sive Polytrichi officinarum* C. B. *Trichomanis, sive Polytrichi*, J. B. adeò affabrè elaborati, & atrâ suâ Tincturâ à reliquo Lapide discernendi, ut nemo non Plantam primo intuitu distinguere, ac nominare possit. Non ignorant, quibus Planta hæc est cognita, ex eadem radice plures erigi furculos, nec proin mirabitur, si & hîc in eodem Lapide videat sex septemve furculos foliosos ad eandem fere plagam directos.

Fig.

TAB. III.

*Ill. ac Reverend. Johanni Paulo Bignonio Parisiensi Abbati
S. Quintini, Consiliario Status ordinario.*

Ill. et Exc. Petro Valkenier Potentiss. Reip. Belgicae ad Sac. Caes. Maj. Sereniss. Regem Roman. S. R. I. Comitum &c. Respp. Helv. et Rhat. Abb. extr.

Fig. 2. Non duntaxat impressum Plantæ alicujus vestigium sistit, sed, quod rarum, furculum, vel caulem solidum, in Lapidem, vel Metalliforme corpus, ferruginei coloris, transmutatum. Digiti crassitie est hoc caulis fragmentum, in quo notabile geniculi vestigium, & caulis ipsius tumidior ibi crassities. Planta ipsa videtur *Arundo* quædam. Locus natalis est *περίχωρος Bononiæ*, ubi rarum hoc Diluvii *λείψανον* juxta cum aliis indubiis Inundationis universalis Monumentis Testaceis, Crustaceisve eruit *Johannes Scheuchzerus* Frater.

Fig. 3. Μυτὸ sumta est ex Clariss. D. Eduardi *Luidii Lithophyl. Britt. Ichnogr.* num. 201. ubi hoc Titulo extat. *Aparinæ densius foliatæ æmulum Lithophyton radiosum*. E Fodinis Glamorgensibus. Videtur haud quoque abludere basis foliosa *Alyssi* cujusdam, vel *Myagri*, & huc quoque pertinere *Rubeola mineralis Luid.* num. 202.

Fig. 4. In Lapide *Oeningensi* sistit Gramen quoddam, frequenter geniculatum, foliis è geniculis prodeuntibus in extremo bifurcatis, ac trifurcatis. Perrarum Naturæ genimen. Graminis autem quænam sit hæc species, determinare perdifficile judico. Notum est ipsis *ἀγρωσοφίλοις*, quàm difficilis sit Graminum etiã integrorum, Historia, à Spicis, glumisve potiùs quàm foliis definienda. Hic autem desunt spicæ floriferæ, fructiferæ, desunt paniculæ, glumi. Nec exiguum movent scrupulum ipsæ foliorum in extremis bifurcationes, quoniam nullibi hæctenus inter Gramina talem structuram offendi, ut suspicari liceat, adesse folia non reverà bifida, trifidave, sed ex uno geniculo prodeuntia, nondum plenè è vaginis evoluta, suas tamen extremitates jam porrigentia.

Fig. 5. Ex *Silesia* Lapis folia plura exhibens ex uno puncto prodeuntia, qualia sunt Plantarum stellatarum, conferenda cum Fig. 3.

Fig. 6. Folium *Mespili Apii folio sylvestris, spinosæ sive Oxyacanthæ*. C. B. quæ est *Oxyacantha vulgaris seu Spinus albus*. J. B. in Lapide fissili *Oeningensi*.

Fig. 7. *Filicis* quædam species pinnulis denso ordine costæ adnatis in Lapide nigro *Silesiaco*. *Filix* Myl. Sax. Subt. pag. 30. Fig. 6. ad pag. 19. Haud abludit *Filix non ramosa major, pinnulis longis angustis, profundè dentatis, supremâ pinnâ longius mucronatâ*. Pluk. Amalth. Botan. p. 93. Tab. 403.

Fig. 8. *Tiliæ* folium in Lapide fissili candido *Oeningensi*.

T A B. IV.

Fig. 1. Ex Fissilibus Anglicis nigri coloris, impressa servat vestigia Plantæ cujusdam stellatæ: & quidem videre me puto caules *Gallii albi vulgaris*. Tourn. seu *Molluginis montanæ*

angustifoliae, vel *Gallii albi latifolii*. C. B. Pin. 334. atque insuper caulem, geniculo instructum, *Arundinis* cujusdam, ut mihi videtur; Frequens satis est hæc Planta in Fodinis tum Anglicis, tum Germanicis; Luidii est *Ignota Planta mineralis* Neurophyllon *Carbonarium dicta* num. 184. Lithophyl. Britannic. & fortè *Lithophyllon sinuatum facie arundineâ*, sive *striatula Carbonaria*: Item *caulis cujusdam Plantæ mineralis*. Ejusdem num. 199. 200. pag. 12. Mylius in *Sax. Subt.* comparationem instituit cum *Ligno Aloes & Arundine* pag. 30. imò, quod singulari attentione dignum judico, eandem hanc Plantam, in foliis integris, eodem modo, ut hoc Lithophyllon, geniculatis, mollibus, crassis, offendi in cespitibus bituminosis, qui propè Cœnobium *Riiti* effodiuntur, de quibus infrà amplior dicendi locus erit. Videtur huc pertinere *Arundo Sativa* C. B. Ex Anglia integra possideo Caulium fragmenta, utrinque strata, compressa valde, quibuscum conferri possunt Trunci hi & stipites Lignosi in stratis faxeis prope Thunum reperiendi, quos offendi in Itinere Anni 1711.

Fig. 2. Lapis fissilis cinereus melanostictos & melanogrammos *Oeningensis*, cineribus quasi stipulisve combustis conspersus.

Fig. 3. Mutuò sumta est ex Luidii Lithoph. Britann. n. 189. tibi vocatur *Lithosmunda minor*, sive *Osmunda mineralis pinnulis brevioribus densius dispositis*. E *Carbonariis Denensibus apud Gloucestrenses*. Refert sanè nervorum è medio scapo folii prodeuntium parallelismo, atque figura ipsorum foliorum *Osmundam regalem an Filicem floridam* Park. Tour. quæ *Filix est ramosa non dentata florida*; C. B. seu *Filix floribus insignis*. J. B. Conferri etiam possunt Icones *Filicum*, quæ extant in *Plukenet. Almag. Tab. 402. Fig. 2. 4.*

Fig. 4. Ex eodem Luidii Libro, ubi num. 191. audit *Trichomanes minerale foliis integris mucronatis*. E *Carbonariis juxta Leeswood, in Agro Flintensi*.

Fig. 5. *Filix* est quædam ramosa, foliis denticulatis, vel leguminosa quædam Planta, quam dono accepi à Nob. Dn. *Maximiliano Spenero* Medico Potentissimi Prussiæ Regis Aulico, Amico honorando.

Fig. 6. *Osmunda*, vel *Filix* alia ex Northbierly, Lancastrensis Agri: & ex Fodinis Flintensibus in Cambro-Britannia: conferenda cum Fig. 3. hujus Tabulæ; item Fig. 2. & 4. *Plukenet. Alma. Tab. 402. ex fol. 82. & 83. Pl. 2. & 6. Mantiff.*

Fig. 7. *Pyræ* aliusve Arboris folium in Lapide fissili *Oeningensi*.

Fig. 8. *Salicis angustifoliæ* folium in Lapide fissili *Oeningensi*.

Fig. 9. Folium *Carpini* Dod. Pempt. 841. seu *Ostryæ Ulmo similis*

*Illustrissimo Mauritio Emmett Equiti Anglo, Viro
Summae Eruditionis.*

milis fructu in umbilicis foliaceis C. B. Pin. 422. seu *Fagi sepium*, vulgò *Ostrys Theophrasti*. J. B. I. 146.

Fig. 10. *Folium Nucis Juglandis sive Regiæ vulgaris*. C. B. Pin. 417. seu *Nucis Juglandis* J. B. I. 241.

T A B. V.

16

Fig. 1. *Libellam* sifit, vel *Perlam*, *Cevettone* dictam Florentinis, Venetis *Coroculo*, aliis *Monachella*, *Sposo*, *Saetta*, Liburnensibus *Cavalocchio*, Gallis *Demoiselle*, Germanis *Schneidermätze*, *Augenschieffer*, Belgis *Jufferken* statæ ætatis, plenè jam elaboratam, & ejus quidem generis, quæ *maximæ* dicuntur. Figurâ prorsus convenit *Libella Sexta* apud *Jonston. Hist. Nat. Insect.* pag. 42. Tab. IV. *capite, pectore, ac dorso viridis, alvo tota cœrulea, per quam linea fertur à dorso ad extremum usque aterrima, alis cinereis, pedibus nigris.* Putaret quis primo intuitu, representari in hac Figura *Vermiculum Libellæ*, eo quidem metamorphoseos statu, quo *Tubercula quatuor è dorso, ubi Thorax ventri connectitur, nitidè protuberant, quæ Tubercula Alarum sunt receptacula*, conferretque cum Fig. IV. Tab. VIII. *Swammerdam Hist. Insect.* p. 175. Sed obstat non parallela deorsum, sed cruciformis velut *Tuberculorum horum expansio, quæ non nascentes, sed natas jam alas, licet in Lapide non expressas, indicat, mereturque conferri Fig. Jonstoni supra jam citata.* Μεταβάσαν hanc εἰς ἄλλο τῶν ἐντόμων genus committo lubentiùs tantò & audentiùs, quòd observatio hæc *Libellæ* in fissili Lapide *Oeningenfi*, Dioeceseos *Constantiensis* (quam in Museo suo servat Exc. & περιηγητῆς, D. D. *Job. Henricus Lavaterus* Tigurinus) obviæ, lucem fœneretur haud exiguam tempori, quo Diluvium contigit, quodve supra retuli ad Majum mensem, quo ipsum hoc Animal suam acquirit perfectionem, & vergente Æstate maturè sese in suos folliculos convolvit. Eodem, si non majori, æstimo haberi merentur hujus generis *Producta naturalia*, quo Epochæ signatæ in Nummis Asiaticarum & Ægyptiacarum Urbium.

Confirmat ratiocinium hocce aliud *Libellæ* genus in Lapide fissili candido Fig. 2. quod ex Agri *Veronensis* valle montana *Bolga* dicta obtinuit, meoque Museo donavit, vir Historiæ Naturalis, Speciatim Insectorum, peritissimus D. D. *Antonius de Vallisnerius* de Nobilibus *Vallisnerius*, Medicinæ Profess. in Illustri Lyceo Patavino Clarissimus. Comparet in eodem Lapide *Libella* alis expansis, quarum tractus non obscurè quidem, sed nec ita clarè, ut sculptor expressit, visuntur, & ad basin vermiculus *Vallisnerio Acquajuolo* nuncupatus. *Libella* est ex *Maximarum* Familia.

Fig. 3. *Algæ tenuifoliæ*, seu, si mavis, *Graminis* species in saxo fissili candido, ejusdem cum præcedente loci natalis. Fortassis non longè à Veritatis semita aberro, si huc traxero *Phyciten Plinii Hist. Nat. L. 37. c. 10.* ita dictum ab *Algæ* Figura: vel etiam *Dendritas* latiores, qualem delinearî curavi in Misc. Nat. Cur. Dec. III. Ann. V. & VI. App. p. 59. Imò verò communissimos nostros *Dendritas Phycitarum* nomine insigniet, qui Icones eorum conferet cum *Fuco maritimo Rorismarini foliis dentatis. Boccon. Museo Fisic. p. 268.* Ad præsentem Figuram pertinent forsan *Algæ tenuifoliæ* Luid. p. 108.

Fig. 4. *Hordei* Spica immatura coloris fusci seu nigricantis in Lapide fissili griseo, ex Fodina S. Andreae Sylvæ Hercyniæ, aus *St. Andreas Stollen am Hartz*, memorata & depicta à Clariss. atque Consultiss. Dn. *Gothofredo Mylio Saxon. Subterr. pag. 15.* Coincidit Spicæ hujus conditio immatura tempori verno ad æstatem vergenti, quod hætenus indicârunt Spica Frumenti Tab. I. & *Libellæ* Tab. hujus V.

Fig. 5. *Filicis* species in saxo *Farringdonensi* Angliæ, communicata ab amicissimo meo *Woodwardo*. Conferri potest cum *Filice*, cujus Iconem dat *Plukenet. Amalth. Botan. Tab. 406. Fig. 3.*

17 Fig. 6. Atrofusci coloris Planta in saxo fissili candido ex *Bolga* valle Agri Veronensis communicata ab Amico certissimo, simul atque desideratissimo, *Vallisnerio*. Respondet ferè, imò, dicat quis, examussum, Icon *Scorpioidis montani. J. B. II. 899. raræ Plantæ, montiumque solitudinibus inaccessis tantum familiaris, Ignotæ, ut videtur, ipsis βοτανικωτάτοις Joh. & Casp. Bauhinis, nec nisi ex Hist. Lugd. cognitæ. Tantò proin rarius erit nostrum hoc Lapidi impressum Diluvianæ Inundationis monumentum, si nec mihi, nec ullis fortè Botanicis modernis, notum est Vegetabile ἀνάλογον.*

Fig. 7. Non minùs rarum est fatalis illius *Catastrophes μνημόσυνον*, Piscis fossilis elegans ex eodem loco natali, ejusdem Amici donarium, quod figurâ integrâ, pinnis, caudâ, *brachio utrinque extenso in medio ferè corpore, magis tamen versùs anteriora*, adeò exactè convenit cum *Guaperva Brasiliensibus Marggravii, The American Toad-Fisch*, descripta in serie *Piscium cartilagineorum oviparorum* ab Ill. *Francisco Willoughby Histor. Pisc. Lib. III. cap. 3. p. 90.* Ut Iconem ipsam, quæ extat Tab. O. I. n. 4. Lapidi nostro impressam dixeris. Quomodo autem rara hæc Ranæ Species ex America in oras Italiæ fuerit delata, vel an alii quoque Pesci Maris Mediterranei, vel Adriatici incolæ congruat, meum nunc non est determinare. Habeant alii etiam, quod indagent.

Fig.

Celeb.^{mo} Johanni Woodwardo Med. D. Phys. in Colleg. Gresham. Prof.
Colleg. Medicor. et Societatis Reg. Anglicæ Membro.

Fig. 8. *Folium* Plantæ in oblongâ figurâ rotundatum ex eodem Loco natali.

Fig. 9. *Filicis* videtur species foliis longis duodecies pinnatis seu conjugatis, impari claudente extremum scapum; Iconem transmisit *Vallisnerius*, qui Lapidem ipsum possidet, eodem cum præcedentibus loco depromptum.

T A B. VI.

Hic, in Tabulæ VI. prospectu, aperit se campus Naturæ in Philosophorum opprobrium ludentis jucundissimus, campus difficultatum contra Hypothesin nostram patentissimus. Hic habent, quod Naturæ pictrici, formatrici exprobrent Vegetabilia Poëtæ illud

crudelis, Tu quoque

Falsis ludis imaginibus.

Inveniunt hic & clypeos, & arma, quibus sese defendant, & adversarios oppugnent, quotquot Plantas Lapidibus impressas pro Naturæ lûsibus aspiciunt: Habent heic Asyla Archæistæ, Ideistæ, Scholastici, alii, qui splendorum Titulos reali Philosophiæ præferunt, ac præfigunt. Cur enim, quæso, non proferat Natura Plantas, Folia, Flores, Pisces, Insecta, quæ Arbuta, Dumeta integra, in Marmoribus Florentinis insuper Saxa, Flumina, Ædes tam affabrè pingit, ut omnem Topiariorum Pictorum artem eludat? Si opus integrum, cur non & partes? Si omnia, cur non singula? Si majus, cur non minus? Digna omninò est hæc materia, quæ penitiùs excutiatur, vel ut discrimen patefcat inter Plantas Diluvianas, & generaliori alio Naturæ ludentis mechanismo productas falsas Herbarum imagines, atque per has æquè ac illas Potentissimi Creatoris ubique præsens Sapiencia mentibus Hominum listatur celebranda. Lapis, quem curiosorum contemplationi subjicio, defunctus est ex curioso, non minùs quàm docto, *Saxonie subterraneæ* Specimine, cujus elaborationem felicibus auspiciis, licet infelicibus temporibus, in se suscepit *D. Gothofredus Mylius*, Lipsiensis. Vocatur communiter *Dendrita*, *δενδρίτης*, à *δένδρον*, quia Arborum figuram in superficie exhibet. Germ. *Baumstein* in *Spenner. Mus.* pag. 91. Metallifossoribus *Sublensibus*, in quorum Fodinis & hoc Specimen sanè pulcherrimum, non figurâ duntaxat, arbuscularum magnitudine, sed & colore flavescente, Locum natalem accepit, *Blumen*, Flores dixeris metallorum subjacentium, quorum hæ arbusculæ topiariæ sint veluti vasa capillaria, explicante ita Fossorum mentem laudato *Mylio* p. 58. Apud *Ferr. Imperat. Hist. Nat. Lib. XXIV. p. 578.* vocatur *Pietra imbosca-*

ta, *Pietra naturalmente delineata in figure de boschi*: item *Pietra di Sinai*, quod ex monte *Sinai* asportari vulgò credatur, quamvis non inficias eam, posse in monte *Sinai* extare id *Lapidis* genus, adeòque appellari *Dendritas Sinaiticos*: testatur sanè celebris ille *Itinerator Monconisius Voyag. T. I. pag. 238.* se in descensu ex monte *Sinai* *Dendritas* reperisse. An huc pertineat *Dendrites Plinii Hist. Nat. L. 37. c. 11.* ubi *Dendritide alba defossa sub Arbore*, quæ cædatur, *securis aciem non hebetari scribit*, determinare non audeo, quandoquidem nullam figuræ descriptionem addit *Historiographus*. Certiùs asserimus, referendum huc esse *Dendrachten Plin. L. 37. c. 10.* qui *velut arbuscula insignis*, licet materia *Achatae* sit nobilior vulgari faxo, vel *Marmore*, in quibus communiter conspiciuntur *Dendritæ*. Attendimus hîc ad figuram, non ad materiam. *Orpheus* non unâ sed pluribus arbusculis eum insigniri canit, adeò ut viridarii speciem vel nemoris præ se ferat: *Versus* hi sunt, quibus *Lapidem* describit.

Εἰ καὶ δένδροφύτῳ φέροις τρύφῳ ἐν χειρὶ πέτρης,
 Μάλλον καὶ τέρπειτο θεῶν νόθῳ αἰὲν εὐόντων.
 Δένδρεα γὰρ μάλα κατόψεαι ὡς ἐπὶ κήπῳ.
 Ἄνθεμόεντα κλάδοισιν ἐπὶ πρὸς ὑτέροις κομύωντα.
 Τήνεκα οἱ καὶ φῶπις Ἀχάτη δεινρήεντι
 Θῆκων ἐπωνυμίην, ὅπ οἱ τὸ μὲν ἐπλετ' Ἀχάτης
 Ἄλλο δ' ἔχει λασιῆς ὕλης δέμας εἰσσεράσσει.

Jungo versionem *Andreae Christiani Eschenbachii*, p. 203.

Si in manu gestaveris fragmentum Lapidis Dendrachatis,
Deorum immortalium valde animus delectabitur.
In quo arbores multas conspicias, velut in horto
Florente frequentibus ramis frondente.
Idcirco ei homines Achatis arborefcntis
Cognomen imposuerunt, quoniam partim similis est Achati,
Partim verò speciem præbet hirtæ silvæ.

Hæc *Orphica* descriptio *Δενδρίτης*, vel *δεινρήεντῳ Ἀχάτης* *Salmasio* in *Solin.* pag. 94. planè convenit cum eo, quem *Plinius* l. c. ait in *India* repertum nemoris speciem reddere. *Et in India inventæ contra eadem pollent & aliis magnis miraculis. Reddunt enim species fluminum, nemorum & jumentorum.* Hæc quæ nemoris speciem reddit, *Orphei* *δεινραχάτης ἀντόχημα* est, qui *λασιῆς ὕλης δέμας* expressum ostendit; Quæ & *δενδρόφυτῳ πέτρῃ* eidem dicitur, & *δεινρήεις Ἀχάτης*. *Camillus* etiam *Pisaurensis*, teste *Dalechampsio*, *Achaten* se testatur vidisse, in cuius planitie septem *Arbores delineatæ conspiciebantur*. Hodie hæc *Achatum* genera non sunt rara nimis, quin in *Indostanensibus* montibus circa *Suratam Indiæ*
 Orien-

Orientalis satis familiaria, Belgisque sub Titulo *Boomsteentjes*, *Boontjes Achates* satis nota. Pulcherrimam seriem exhibet Tab. LV. & LVI. ad *Rumph. Amboinsch. Rarit. Kamer.* pag. 287. At ex præsentis *Dendritarum* Familia non sejungi duntaxat meretur ὁ δένδριτης λίθος, *Coralli* Synonymon in *du Fresne Glossario* 19 *Græcitat.* Sed quoque *Dendritis Calapparia*, & *Dendritis Arborea*, *Mestica Caju* dicta, Lapides in Arborum Indicarum Truncis, reperiendi, quorum ille describitur in *Rumph.* p. 321. hic p. 323.

E contrâ ad Synonyma Lapidis nostri *Dendritæ* reduci debent, qui *Ericeta* repræsentant ap. B. de Boot. *Gemm. & Lapid.* L. II. c. 285. Incolis pagi *Somberg* prope *Wurzburgum Wassersteine*, quia sub aquis nascantur, vocati. *Lapis artificiosâ calaturâ in figuram Abrotani plantæ effectus*: item *Lapis Naturæ vi affabrè efformatus in figuram & Typum nemoris.* *Calceolar. Mus. Sect.* III. pag. 419. 420. forte etiam *Lapis fissilis*, per quem *discurrentes venæ ex argilla cinerea delicatius lapidescente arborem coralli instar patulam in ramos hinc inde diffusos repræsentant*, pro quibus tamen sculptor perperam figuras hominum pinxit. *Bauh. Hist. Font. Boll. de Lapid.* pag. 4.

Non de nihilo est Synonymorum hæc ex variis locis congestio, conjungendorum conjunctio, sejungendorum divisio. Non exiguam creat Mineralogiæ studiosis nominum in eadem re multiplex confusio, & optandum omninò est, ut, quod in Botanica immortalis suâ laude præstitit ὁ χαρίεσσατ Casp. *Baubinus*, in Mineralogia susciperet alius, cui quidem Regnum hocce cum suis Incolis, Provinciis, Urbibus, Pagis, Sylvis, Montibus, Vallibus, Fluminibus est perspectum.

Verùm enimverò non subsistimus in Cortice hoc Onomatologico, nucleum intus quærimus, ætiologiam ipsam, modum generationis hujusmodi figurarum, idque per viam variarum observationum, tum in *Dendritis*, tum alibi, obviarum.

Observat *Imperatus* l. c. quòd si igni imponatur *Dendrites*, brevi evanescat pictura, relicto Lapide simplice & nudo, picturâ suâ orbato, qui adeò sit tenax, & igni invictus, ut diutissime vim ignis sustineat, absque quòd calcinetur, imò continuata ignis actione in vitrum abeat. Nec omittenda sunt, quæ Ill. D. D. *Lucæ Schröckio* Acad. Imperial. Nat. Curios. Præsidi perscripsit ὁ χαρίεσσατ *Schulzius* Breslaviensis Medicus, quòd *nigredo a Lapide recenti abrasa, & carboni ignito injecta fumum & odorem bituminosum spargat*: Ipse verò lapis, si frustulum ejus purum, & nigredinis hujus omninò expers igniatur, nec fumet, nec odorem ullum spiret. Patet hinc omninò, *Tincturæ illius nigræ*, quâ Lapides cæterâ albidii vel

cinerei, pinguntur, materiam aliam esse à materia Lapidis ipsius, & quidem illam hac esse subtiliorem, mobiliorem, fluidiorem, quia poris solidi corporis ab igne referatis illa, sive particulae magis volatiles, spirituosae, sulphureae avolant, relictâ massâ Tincturae experte. Et esse quidem Tincturam hanc sulphureae, bituminosae naturae, patet tum ex odore bituminoso & fumo, quem igni injectus Lapis de se spargit, tum ex loco natali. Memorabile quippe, quod *Schulzio* retulere fossores, *se dum puteos in profundum agunt, strata plura Lapidis fissilis reperire, in nullo verò earum figurarum hujusmodi quidpiam conspici, nisi in ultimo, cui vena Lithanthracum immediatè subjacet.* Salinae vitriolicae imo & Martialis naturae esse tincturam perhibet *Buttn. Rud. Diluv.* p. 125. & insuper observat corrosam passim lapidis materiam, ubi Tinctura confluit copiosa. Confirmat hæc observatio conjecturam Cl. D. *Liebknecht*, Literis d. 8. Ann. 1715. ad me datis, exhalationibus metallicis picturas adscribentis, cui equidem non effragor, si effluvia hæc intra Lapidum strata fluido alii commisceri addat: nam ex arbuscularum & ramorum haud confusa regularitate fluido alicui, non siccis exhalationibus figuras arcessendas esse autumo. Ita quoque fissilia varia, exprimentia figuras plantarum, deprehendi in Carbonariis Anglicis tegulae cui-dam nigrae impressas, quæ ad superficiem Carbonis proximè ad-jacet, scribit *Cambden. Brittan.* Edit. Londin. 1695. pag. 692. Ubi verò per hanc Ignis torturam non evanescunt picturae, quod mihi Dendritam Pappenheimensem igni per bihorium ferè committenti accidit, cogitandum est, esse Particulas Tincturae volatiles ita cum terrestribus alcalicis fixatas, ut ab earum compe-dibus vix liberari queant. Quod Imperatus memorat de evanescente per ignitionem Tincturâ, id quoque mihi accidit Adian-
 20 tum fossile Silesiacum prunis exponenti, ut evanuerit nigredo, aut remanserint figurae ipsius impressae vestigia. Quòd verò Dendritae adeò tenacis sint & compactae substantiae, ut igni mancant invicti, inde concludere licet, esse eorum substantiam valde ho-mogeneam, in minimis partium constituentium superficieculis applicabilem, quam homogeneitatem, vel ipse fissilium saxorum parallelismus, sæpe ad *αρχαίως* Mathematicam exquisitus, ho-mogenearum partium simul subsidentium Index certissimus, com-probat. Ubi varii generis particulae in eadem massa miscentur, ibi facilitatur calcinatio, quia ignis illarum massularum vicinitatem turbat, minima sua spicula in eas frequentius ac impetuo-sius impellendo, & has eousque succutiendo, donec contiguitatem ac cohaesionem mutuam derelinquant, hincque quod hactenus

nus compactum & tenax, porosum, & friabile evadat corpus, vel in pulverem collabascit, sicuti Calcinationis actum optimè explicat Celeb. *Bohnius Diff. Phys. Chym.* XII. §. 4.

Solent *Dendritæ* semper solas Arborum & Fruticum ramificationes, prout ex longinquo spectantur, à Pictoribus miniato vel punctulato opere (*en miniature*) exprimuntur, repræsentare, nunquam flores, vel semina, vel fructus, nec etiam folia, prout visui propiùs admota sese offerunt. Ex hujus Phænomeni consideratione statim patet, non esse has arbuscularum imagines ipsas arbusculas, quæ extiterint aliquando, petrefactas, nec etiam Fruticum impressiones in molliori adhuc Lapidis superficie factas, nam sic exprimerentur non nudi ramuli, sed ipsa florum, foliorum, fructuumque adessent vestigia, imò conspicerentur folia non opere miniato, prout è longinquo aspectantur frondes, sed, uti suprâ in Diluvianis Plantis vidimus, in naturali sua extensione, cum pediculis & fibris, atque sic distinguerentur facilè Plantæ vel Arborea unæ ab aliis. Vel inde constat, non eodem modo produci has Plantas in Lapidibus depictas, quo progerminant è Terræ gremio Vegetabilia. Qui Ideas sui pictrices in scenam proferunt, ii fateantur necesse est, transvolâsse potiùs ex Pictoris alicujus Topiarii cerebro in saxa fissilia, quàm ex ipsa Natura. Eadem cujusvis alius Principii Plastici, quod tanquam operativum produci posset, ratio & imitatio est.

Qui Dendritarum figuras potiùs conferret cum *Ericæ*, *Abrotani*, *Musci* Iconibus, atque sic hos ipsos suffrutices, ac Plantulas à subversionibus Terrarum, Inundationibus Aquarum &c. delatas diceret inter Lapidum fissilium strata, atque his utrinque impressas, vel ab Ideis Musciformibus ibi delineatas; hunc Tyro quivis Botanicæ facilè confutabit. Qui enim vel primis attigit digitis scientiæ hujus limina, enuntiare poterit, quanti laboris, industriæ, dexteritatis opus sit, Herbarium vivum, ut vocant, conficere, foliola singula, quæ, si recentia & succulenta fuerint, facilè confunduntur, si ficciora, corrugantur, evolvere, explicare, ut distinctè conspici, & in figura expansioneque naturali considerari queant, & ad primum *Dendritæ* alicujus obtutum statim, & verè quidem, judicabit, aut adfuisse summam Artis industriam, Plantam ipsam inter binas laminas fissiles collocantem, digitorum apices valde acuminatos, foliola explicantes, & cuncta ita disponentes, ut ne minima quidem facta fuerit ramusculorum vel intricatio, vel confusio, vel intersectio, aut, quod potius mihi videtur, productas esse has figuras ex motu fluidi alicujus inter duo solida inclusi, compressi & sese inter illa

diffundentis. *Kircherus Mund. Subterr. Lib. VIII. pag. 37.* quadruplici modo figuras Lapidibus imprimi posse scribit. 1. *Casu & fortuito, ut nubes, naves, montes, urbes, Castella, Cruces, Literas Alphabeticas, figuras Mathematicas.* Exemplo possunt esse Marmora Florentina. 2. *Ex dispositione terrenæ substantiæ, intra quam tanquam intra formam receptus humor tinctus tandem spiritu lapidifico in eam figuram, quam terrenæ substantiæ matrix refert, induratur, ut Pisces in Ichtyite.* Clariùs potuisset eloqui modum hunc per impressionem corporis alicujus solidi in materiam mollem, quæ moduli vice subjicitur. 3. *Ex aliquo singulari accidente, quo figuræ in Lapidibus nunc in hanc, nunc in illam figuram emergunt.* Quomodo hoc accidens à casu fortuito differat, scire desidero; vel, an accidentia dentur singularia, alia universalia? 4. *Cœlitum præsertim figuras ex dispositione Divina.* Quadrat hic non nobis, sed iis, qui cœlitibus eorumque miraculis ad superstitionem usque nimium tribuunt. Pro arbuscularum nostrarum Iconibus explicandis eligit *Kircherus* tertium modum ex recensitis, hancque fovet opinionem, quam propriis ipsius verbis p. 40. reperiundis exponam. *Cùm in terra, inquit, lapidescentem variarum stirpium Plantarumque pulveres insint, in quibus unà cum exiguo calore nescio quid spermaticum adhuc inest, quod in Lapide adhuc molli materiam nactum utcunque ad id aptam, cùm Plantarum substantiam ex ea constituere non possit, id quod potest, id est, solas in materia Herbarum imagines, plastica facultate, quæ seminali virtuti aliquo modo inexistit, depingit.* Perbella Philosophia, quæ pari passu ambulat cum Facultatibus Scholasticorum formatricibus, cum Vi Plastica quorundam Recentiorum, cum *Eduardi Luidii* Ideis, quas hoc nobili Titulo donare nondum audet pag. 134. *Lithoph. Brittan. Ichno-graph.* Dico, inquit, *suspitari me, qui ex mari feruntur vapores, & formâ pluvie aut nebularum superiora Terræ strata ad requisitam altitudinem pervadunt, testaceorum & multorum seminio sæpiùs imprægnari: atque exinde pro data seminii portione, & pro matricis congruentia, formari aliàs Pisces integros, aliàs eorum tantum lineamenta: aliàs dentes, mandibulas, vertebra, aut alia ossicula, atque inter crustacea nunc integra animalia, quandoque eorum articulos; inter Testacea nonnunquam univalvia, & sæpiùs bivalvia.* Idem quoque imaginabar de origine foliorum mineralium, notandum enim, ea ut plurimum folia esse dorsiferarum, Muscorum, aliarumque Plantarum, quas minus perfectas vocare solemus: quarum semina cùm adeò sint minuta, ut nisi Microscopio utamur, visum fugiant: tanto faciliùs aquâ absorpta

in Terræ penetralia debebuntur. En quàm paucis Lineis absolvi, scilicet! queat integra Lapidum omnis generis figuratorum genesis! En oraculum, quod omnem scrupulum eximit! insignem *Kircheri*, qui *spermatikum quid* residuum agnoscit, Commentarium! Democriti Puteum, ubi arcana Generationis delituerant, apertum! *Ecce volant*, animarum instar illarum ex Purgatorio redimitarum, Ideæ omnis generis Animalium & Vegetabilium, Ideæ vel rudimenta non integrorum duntaxat corporum Animatorum, Piscium, Avium, Insectorum, Musci, Polypodii, sed singularum quoque partium, Foliorum, Florum, Spinarum, Ideæ Idearum, cur non addiderimus fibrarum, Sanguinis, Lymphæ! Quis non audito tam egregio Systemate admiratione percellitur, stupore corripitur? Quis non volare sibi videtur Atomos illas Epicureorum, qui fortuito suo occurso Mundum primitus efformarunt! Quis mirabitur, si hîc ex gremio Terræ benigno Fungorum ad instar propullulent capita, brachia, crura, oculi, caudæ, fructus, flores, folia sine Truncis? Quis, quæso, non videt innumeras circa hoc Systema difficultates, circa Idearum harum existentiam, quæ nullibi nisi in Cerebro Authorum suum inveniunt fundamentum; circa horum rudimentorum perfectionem & imperfectionem; divisionem in alia rudimentula (sit venia verbo) minutiora; circa eorum volatum sine alis: circa insinuationem in Terræ, Lapidumvè poros, circa eorum expansionem in integra folia, integras Plantas, integros Pisces, cum suis aristis, pinnis, carnibus? Longum nimis foret hæc omnia discutere, imò vix operæ pretium, longum nimis, fragmenta hujusmodi, quæ nec ingenium sapiunt, nec Phænomenis Naturæ experimentisvè respondent, recensere; perspectâ veritate nostræ Hypotheseos patebit quoque aliarum falsitas. Penes Lectores stet iudicium.

Notabilis est, & una ex præcipuis *Dendritarum* circumstantiis, quòd ita juxta invicem exurgant arbusculæ, ut nulla aliam impediât, una alteri cedat, nullus ramus, vel ramusculus, alium permeet, vel interfecet. Putaret quilibet, materiam fluidam inter lapidum fissuras compressam, atque super eorum plana effusam, non posse tam ordinatè & distinctè moveri, quia vel totam inundet superficiem, eamque sic uno eodemque colore tingat, vel saltem confusas sine ordine pingat maculas, non distinctas fruticum icones: difficultatem auget, quòd ne duo quidem rivuli, utut propè juxta invicem effluentes, cursus suos commisceant, ne duæ quidem arbusculæ, ne ramuli duo quidem invicem confundantur, licet interstitia tam exigua sint latitudinis,

ut vix oculis discerni possint. Hoc scrupulo menti meæ jam olim oblato statuebam fluxum perennem materiæ subtilis per singulos corporis poros, quæ jugi suo per corpus etiam solidissimum transitu non solum confluxum atque miscelam fluviorum prohibeat, sed & ipsam fluidi tingentis ramificationem determinet, & latitudini æquè ac longitudini singulorum rivulorum leges quasi & terminos figat, quos transgredi non possit. Magnam vim esse fluidi permeantis exemplo longitudinis filorum evincit *Stenon Prodr. Diss. de Solid. intra Solid.* pag. 65. quæ circa Magnetis poros è Ferri limatura exurgunt, non solum, quando eadem limatura Magnetem proximè contingit, sed etiam, quando intercedens charta à Magnete illam dividit: cui observationi nixus idem Author pag. 66. & 100. Crystalli incrementum per appositionem materiæ certis solum crystalli faciebus, figuratorem & erectionem Salium volatilium, alembici collo adhærentium, aliàque id genus Phænomena permeanti fluido subtili adscribit. Verùm insufficientiam hujus ratiocinii declarat simul atque viam ad veritatem pandit Experimentum facile, vel pueris notum, quo bina marmora polita, vel Lapides fissiles læves, super invicem, oleo vel Aqua interfluente, triti, easdem prorsus, quas in Dendritis videmus, arbuscularum figuras expriment, & cum hac quidem notabili circumstantia, quòd & hîc nulli ramuli alios interfecent, ne vel minimi quidem oculis vix ampliùs visibiles, quos artificio obtinebis, si trituram, quæ initio, copiosiori existente fluido, crassiores sistit arbusculas, continues, donec fluidum sit quantitate minus, & pluribus terreis particulis intermixtum: Hîc, utrobique, idem prorsus adest effectus, quid impedit, quòd minùs eandem statuamus causam. In Marmorum lævigatorum experimento quamdiu Tabulæ cohærent, fluidum æqualiter pressum sese æqualiter super Tabulas expandit, nullaque certa prodit figura: Verùm diductis ab invicem Tabulis fluidum inter eas medium, præsertim si oleosum sit, atque tenacius, elevatur simul, formanturque ex cohæsiōne partium extremi primùm ramuli, hinc ex pluribus confluentibus Trunci coralloidis instar ramosi, quorsum scil. fluidi hîc ibi elevati portio sese concentrat. Observari & hoc meretur, quòd ramificatio semper incipiat ex ea parte, ex qua fit Tabularum ab invicem diductio. Si hæc sit supernè, Truncus ab imo ramos suos expandit sursum: si Tabulas diducam inferiori, quâ cohærent, parte, Truncus sese ramificat deorsum. Et sic vel dextrorsum, vel sinistrorsum, arbusculas formare poteris pro lubitu. In Terræ visceribus, crustâve superiori postquam subsedit resoluta

luta in pulverem massa, formavit ex Strata parallela, mollia primum five lutosa, postea indurata, quæ ipsa nunc sunt Marmoræ, saxavè fissilia hîc ibi arbuscularum figuris pulchrè exornata, Dendritarum nomine venientia. Dubium nemini ampliùs superesse potest, Dendritas eodem prorsus modo ab interfluente in stratis fluido figuratos fuisse, quo arbuscularum in Tabulis lævigatis icones: Atque ex situ Arbuscularum, quoniam Trunci semper in Lapidis marginibus, vel fissuris Lapidum, sunt conspicui, ramis hinc ad Tabulæ medium, ut in Tabulæ præsentis Dendrita, directis, inferri simul potest, saxorum fissilium invicem incumbentium medium vel densius esse, five compactius, & proin in altitudine contractius, marginibus, vel saltem priùs, condensatum. Imò verò hinc formari potest universalis Regula. *Ubicunque in fissili quodam saxo arbusculæ conspiciuntur miniato veluti pictorum opere pictæ, quarum ramuli omnes abinvicem sunt distincti, neque ulli alios interfecant, ibi generatio debetur interjecto fluido.* Juxtaponenda huic est sequens, ex Tabulis præcedentibus efformata. *Plantæ integræ, earumve Partes, folia cum suis venis, flores, Fructus in Lapidibus expressæ, tales quoque existerunt olim, Vegetabili sic Regno accensendæ.* Quæstio duntaxat est de modo, & tempore, quo hæc Vegetabilia fuerint in hæc, ubi inveniuntur nunc, aliena loca delata. Conformis est huic effato Prop. II. *Stenon. lib. cit. pag. 25. Si corpus solidum alii corpori solido non modò quâ superficiei conditiones, sed etiam quâ intrinsecam partium, particularumque ordinationem, per omnia simile fuerit, etiam quâ modum & locum productionis illi simile erit,* quâ acutissimus Author Testacea, Crustaceavè fossilia, Pisces, horumque Dentes Animalis Regno vindicat, Mineralique demit.

Contingit aliquando, & quidem in ipso præsentis Tabulæ Lapide, ut super arbusculas origine priores, & emarcidas quasi, proindeque flavescences, aliæ exurgant recentes nigricantes, ut hîc pulchro certè spectaculo ipsa Natura Naturam imitari videatur. Pro hujus phænomeni ratione statuenda est temporis ratione prioris & posterioris diversitas, & adscribenda illi genesis foliorum flavescensium & quasi marcescentium, quia situ sunt inferiora, huic productio foliorum recentium illis superinductorum. Ut autem hæc distinctiùs intelligantur, supponendum, fluidum arborificum inextitisse ipsis Lapidum poris, atque exudare; vel potiùs exprimi à constrictione pororum, quæ consolidationem Lapidis necessariò comitatur, ex ipso Lapidis fissilis corpore; vel aliunde in Strata hæc, Dendrite jam formato, affluere. Quando
ita

ita post aliqualem & primam pororum constrictionem, ab expressione prima fluidi, fuit producta prior seu inferior arbuscularum series (ita ut etiam hæc pictura exiccata fuerit) nova fit à frigore vehementiori, vel alia causa, ejusdem Lapidis nondum plenè compacti seu consolidati constrictio, tunc materia tingens fluida, in poris residua, de novo exprimitur, atque pro ratione fitus vel pristinarum arbuscularum faciem denuò inundat, vel super nudam quampiam, nec dum tinctam faciem sese effundit: Idem potest accidere ex fluido affluente, nec poris Lapidis expresso: quòd autem Tinctura prior coloris sit flavescentis, non atri & vividi, sicut posterior, ejus ratio desumi potest ab illius majori tenuitate, fluxilitate, faciliori ab halitibus sulphureis aliisque surgentibus mutatione, hujus verò statu fixiori, crassiori, durabiliori.

Sunt radices, vel imi trunci, arbuscularum in ipsis Lapidum commissuris, sive, quod idem est, incipiunt sese expandere Fruticuli hi à Naturâ depicti ibi, ubi fissiles Lapides alios contiguos in sua crassitie tangunt. Conclufimus hinc jam suprâ, densari priùs mediam Lapidis partem, & nunc inferimus, fieri Dendritas per expressionem fluidi cujusdam ex ipsius Lapidis substantia, quod postea super externam ejus superficiem sese diffundat, & quidem fieri exudationem illam fluidæ Tincturæ per crassiorem & breviorẽ Lapidis fissilis diametrum, non per longiorem seu ²⁴superficiem ampliorem, qua in fissuris se invicem tangunt, sive in planitiebus suis stratorum ad instar superimponuntur: atque hinc insuper colligere facile est, fieri expressionem illam fluidi tingentis ex poris Lapidis per constrictionem pororum in duabus maximis, invicem parallelis, superiore una, inferiore altera, à frigore, pondere superincumbentium stratorum, inductam. Arguit hoc ipsum Corticis Terræ genesis, ex stratis super stratis compositio, vis gravitans in perpendiculari linea se exerens, effectum ad latera, ubi minor est resistentia, exercens. Potest idem Phænomenon concipi, ex hypothesi fluidi aliunde in stratorum interstitia affluentis.

In singulis lapidum fissuris novæ observantur picturæ, novæ conspiciuntur fruticum & arborum icones, & quidem eodem in duabus sibi contiguis superficiebus. Phænomeni hujus consideratio ansam dat cogitandi, quòd 1. à causa constrictoria pluribus vicinis stratis inducta è singulis exudet fluidum tingens. 2. Fluida duo ex duobus contiguis stratis expressa, & ad idem interstitium effusa, sese conjungant, & eandem simul viam ineant. 3. Si vel ex unico contiguorum stratorum seu vicinorum Lapidum fissilium exudaret fluidum, hoc inter binarum superficierum angustias

compressum utrique ex dictis superficiebus contiguis Tincturam eandem impertiet: Sicuti videmus post disruptionem duarum Tabularum, è Lapide fissili nigro politarum, oleo vel Aquâ priùs illitarum, & super invicem tritarum, easdem arbuscularum effigies in utriusque Tabulæ superficie exprimi.

Sunt Dendritæ, quorum Tinctura arborifica totam Lapidis crassitiem penetrat, ita tamen, ut in sola superficie prima distinctas arborum icones repræsentet, quales sunt Pappenheimenses: hi enim si poliuntur, sensim sensimque obscuriores evadunt, atque sic eam, quâ superbiebant antea, pulchram picturam, in maculosum nescio quid transmutant, vel prorsus amittunt. Alii è contrà, ut Dendritæ Hetruriæ, & Dendrachatæ, quò plùs poliuntur, eò prodeunt in figuris arbuscularum distinctiores, atque propterea politi capsulis vel cistulis ornandis egregiè inserviunt. Alii tandem Lapides in superficie duntaxat figuras ostentant, quibus abrasis ne vestigium quidem ullum effigiei arboreæ comparet. Horum Phænomenorum attendita consideratio ansam dat cogitandi de æqualitate vel inæqualitate materiæ, quâ Dendritarum Lapides constant, uti & de tempore ac gradibus consolidationis: notum quippe est ex Mineralogia generali, Lapides etiam solidissimos si secundùm Naturæ Leges producti sint, è fluido productos esse, vel quasi fluido, ut etiam hanc Prop. III. suis de *solido intra solidum* meditationibus in *Prodr. Diff.* præmittat *Stenon*. Et sanè, nisi hoc effatum verum foret, nemo unquam sibi posset concipere Dendritarum figuras solidum Marmoris vel Achata corpus penetrantes & permeantes, ut vel ex hoc solo Dendritarum aspectu veritas Propositionis Stenonianæ abundè pateat. Prout materia solida Lapidis, sive arenulæ, sunt crassiores & rudiores, uti pro solutione primi ex recensitis modò Phænomenis supponendum erit, non poterit Tinctura arborifica eodem totam massam lapideam permeare ordine, quin à jugi arenarum crassiorum objectu à recta pororum via deflectat, sicque inordinatam & maculosam quamvis figuram inordinato suo motu describat; imò sæpe sese perdat, antequam ad mediam usque Lapidis materiam penetret, ut non mirum, in hoc Dendritarum genere, si poliantur, non solùm distinctas arbuscularum Icones, sed ipsam quoque Tincturam evanescere. In Dendrachatis verò adest materia magis æqualis, subtilis, arenulæ pulvisculorum in alcohol redactorum instar tenues, ut ita propter æqualitatem materiæ fluidum tingens, postquam sese per superficiem strati exteriori diffudit, sese etiam insinuando in poros fluidæ adhuc Lapidis massæ, perpendiculari semper & recto

tramite incedat, absque quòd à particularum crassiorum objectu avia quærere cogatur, & hinc fit, ut consolidata hæc massa, quò plùs politur, eò nitidiores, & expressiores reddat arbuscularum imagines, licet in Dendritis Marmorum Florentinorum aliqua sæpe confusio oriatur. Pro illis tandem Dendritis, qui in extima duntaxat superficie pinguntur, statuendum est, fuisse productas arbuscularum in superficie exteriori imagines vel ex fluido tingente justò crassiori, ad ulteriorem insinuationem inepto, vel constructâ jam, & nimium consolidatâ Lapidis substantiâ: dum enim fluidum tingens à poris lateralibus fuit expressum, ut super externam effunderetur superficiem, potuit eodem tempore ita à causâ externâ constrictus fuisse lapis, ut ulteriori Tincturæ, quam dimisit, resorptioni factus fuerit ineptus.

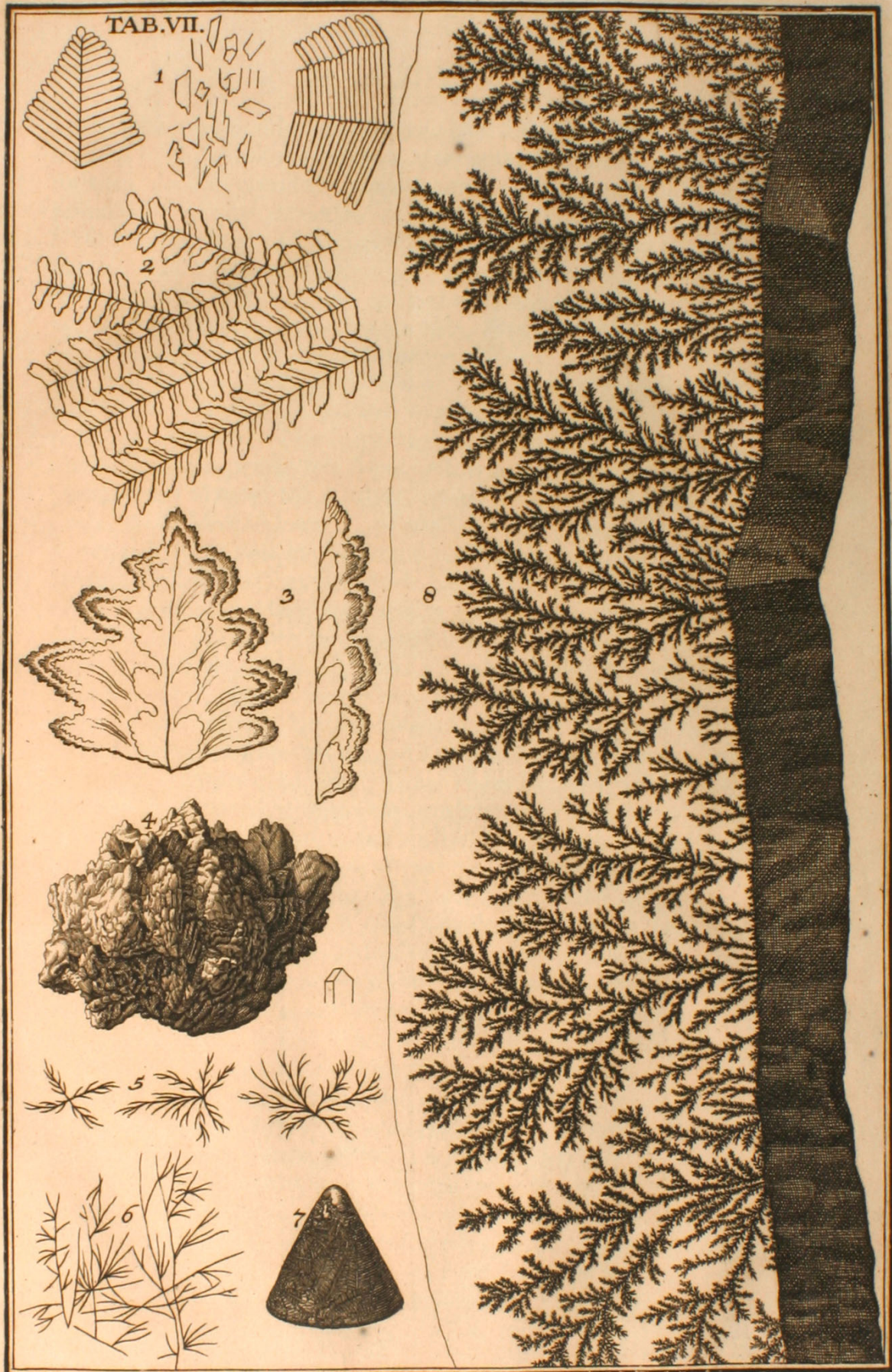
Præbet tandem Dendritarum nostrorum consideratio argumentum novum pro amicissimi *Woodwardi* Hypothesi, quâ Terra, saltem exterior, fuerit dissoluta, ex subsidentia materiæ gravioris in Strata disposita, quæ postmodum rupturâ suâ eam, quam præ oculis videmus, Terræ inæqualitatem pepererunt. Quis, quæso, Archeus, quæ Natura, quænam Ideæ, quæ rudimenta, quæ Facultates, qui halitus, potis sunt durissimam Achatae alicujus, vel Marmoris substantiam, in statu quo sunt, penetrare, non duntaxat superficiem, sed ipsius quoque interna viscera pingere, & veluti arterias aut venas efformare? Superant hæc Rationis captum.

T A B. VII.

Decet hominem Philalethen, Veritatis in omni Historia amantem, non ea duntaxat, quæ omnium oculis sub veri specie irradiant, proferre, sed & dubia, falsa, ἐναντιοφανέα in scenam producere, ut ex collatione diligenti, ab omni partium studio remota, tandem in lucem protrahatur id, quod adeò sollicitè quærimus, Veritatis pretiosum depositum. Exemplo talis Inquisitionis sit Tabula præsens VII. in qua varia sisto Experimenta, Hypothesi meæ, apparenter saltem, adversa, quæ reticere faciliè potuissem, utpote à me ipso facta, ingenuè tamen propalo, ut adversariis quoque innotescat animi mei candor, φιλαλήθεια, cui studeo, Laboresque meos unicè foveo, tum etiam dubia à veris, fucata à certis distinguantur, atque alii ad inquisitionem ulteriorem ejus, quod ego in incerto linquo, instigentur.

Fig. 1. 2. 3. Lusus Naturæ in *Glacie* exhibent: 1. quidem foliorum æmulas figuras, quas in congelata Aqua *Borraginis* destillata conspexi d. 23. Januar. 1704. Figunt crucem Philosophis ad-

*Jll. Guilielmo Scherardo J. u. D. Nationis Anglicæ Consuli
Smirnensi, Botanicorum Principi.*

admirandæ fanè in Glacibus figuræ, nec fuit hætenus, qui genuinum, Philosophiæ modernæ Mechanico-Mathematicæ conformem de illis protulerit conceptum. Confugiunt omnes ad principium aliquod universale, spirituosum in Natura operans, DEO subordinatum, ad Archeum, Salia, eorumque vim actinobolicam, Salia Plantarum specifica, quorum vires eò usque exaltant Chymici, ut in *lixivio ex combustæ alicujus Plantæ cinere, vel sale fixo parato, atque congelato, speciem sive Ideam ejusdem Plantæ in Glacie apparituram* perhibeant, memorante ex aliis Scriptoribus Ill. Boyleo *Tentam. Physiolog.* pag. m. 43. qui tamen *rem nullo successu multoties tentâsse* candidè, prout in more habuit, testatur. Nos in præsentī figura folia videmus, non certè *Borraginis*, cujus fuit Aqua destillata, sed, nescio ipse, cujusnam alius Plantæ, folia, alius, quàm Vegetabilis Regni, altioris, quale Meteoricum est, producta. Fibras videre putamus, & venas è scapo folii medio lateraliter prodeutes parallelas, in quarum Philosophica explicatione hæsit hætenus mens, obscura caligine involuta. Hanc non quidem discutere, forsan tamen ad dispulsionem præparare potest consideratio Aeris compressi, ex Aqua glaciali profilituri, à crusta impediti, hinc passim secundum superficiem congelascentis longitudinem viam affectantis rectam, (quæ scapum medium folii efficit, & in omnibus hujusmodi congelationibus est conspicua) porrò etiam è medio scapo ad angulos acutos evadentis, sicque venas laterales efformantis. Multùm fanè valere existimo vim Aeris frigore constricti in Aqua ad congelationem disposita, exitum hîc ibi per mediam sæpe glaciei massam quærentis, & acufomes stricturas effigiantis; Hîc forte lux accendi potest genesi obscurissimæ canalium illorum, nunc cylindricorum, nunc quadrangulorum, qui in crystallis pellucidissimis aliquando conspiciuntur, imò & varii generis & coloris acum, pilorum, graminum, in rectas lineas protensorum, non quidem ratione materiæ, sed ratione directionis, ut Aeris compressi, frigore constricti vehiculo materia fluida heterogenea fuerit per congelascentem, sive in procinctu crystallisationis existentem crystallum veluti projecta. Non vacat nunc, hujusmodi Crystallorum enumerare species; Lectorem dimitto ad Descriptionem *Itineris Alpini* Anni 1705. quo integra *Crystallorum* continetur Historia: Unum hoc animadvertere heïc volui, quòd singularem inter Glaciem & Crystallos ratione geneseos affinitatem notent striæ utrobique obviæ, in longum massæ solidæ protensæ: unde tamen nemo proluciet quidquam in favorem exoletæ illius, & dudum confutatæ Hypotheseos de *Crystallorum ex*

Glacie indurata alpina ortu. Cum prima hac figura conferri potest *figura Urinæ glaciatae* apud *Luid.* p. 119.

Fig. 2. Exhibet Icones, in Aquâ Nitri Antimoniali congelati conspectas die 4. April. 1701. Quis non ex Chymicorum ordine salis vegetabilis specifici dominium plenis decantasset buccis, si in Lixivio Cinerum *Trichomanis*, vel *Filicis* comparuisset foliosum hoc, imò & egregiè ramosum spectaculum? Adeò oculos fascinat similitudo! Adeò simile non est idem! Suspicio similitudinem pro identitate sumsisse *Dn. Fridericum Hayn*, Fodinarum metallicarum Inspectorem, qui Lapidem fissilem *Manebacensem* per aliquot dies successivè Igni ad ustulandum exposuit, postea pulverisatum per cribrum trajecit, Acetum destillatum in vase vitreo ampliori superfudit, ad quietem reposuit, & in superficie figuras Plantarum, quæ antea Lapidi inerant, conspexisse testatus. Quod idem Experimentum multoties infelici successu tentasse se scribit *Myl. Saxon. Subt.* pag. 22.

Fig. 3. Novas repræsentat figuras, foliis Herbarum similes, quas d. 6. April. 1701. conspexi in Aquâ Nitri Antimoniati congelatâ. Ἐγὰρ ἡ ῥύχνη rursus accidit, ut non receperim Lixivium *Urticæ*: Aliàs, & per accidens quidem prodiisset, quod *Digbeo* contigit, quodve inseruit Libro suo *de Plantarum vegetatione*. Verba ejus hæc sunt: *Insignem Urticarum quantitatem, radices scilicet, caules, folia, & flores, uno verbo, totam Plantam prius calcinabam. Ex hisce cineribus cum Aqua pura conficiebam Lixivium, quod filtrando ab omni terrestri materia depurgabam. Hoc Lixivium debito Anni tempore, ut à frigore constringi posset, à me expositum erat. Et certo certius est, quòd postquam Aqua frigore indurata fuerat, ibi Urticarum in Glacie congelatarum magna abundantia appareret. Non habebant quidem colorem Urticarum,*
²⁷ *nec viriditas eas comitabatur, sed erant albæ. Nihilominus nulla ratione ullus pictor fasciculum Urticarum exactiùs delineare potest, quàm ille in Aqua designatæ erant. Observavit jam ante illum Quercetanus in Peste Alexicac. in Lixivio Urticarum congelato mille Urticarum figuras cum radicibus, foliis & Truncis, adeò perfectè descriptas, ut qui meliùs illas ad unguem expressisset, figurassetque, vix pictor ullus reperiretur. Accidit per sæpe Chymicæ Gentis hominibus, ut Nubem pro Junone amplectantur. Nolim tamen negare, vidisse hos viros Urticæformia folia, licet dubius hæream, an viderint folia Urticæ à sale hujus Plantæ refulcitata. Ita mecum fortuitas maximam partem reputat *Celeb. Dn. Job. Mauritius Hoffmannus* Med. in Acad. Altorffina Prof. figuras, quas vidit in Lixivio salis *Melissæ* à frigore crustam glacialem*

cialem folia cum contextu fibroso representantem adepto, quasvè delineari curavit in *Miscell. Nat. Cur. Dec. II. Ann. VII. pag. 39.* Huc trahendas puto *Arbusculas pulcherrimas Juniperi æmulas*, quas in *Tartaro Vitriolato* conspexit *Hannibal Barletus* Chemicus Parisinus: *Uvam Fevrii Regis Angliæ chymici*, quam monstravit in *sublimatione Salis Tartari Lixivi per Aceti primùm deinde & purgatissimum vini spiritum præparati*, 16. & *ultra mensium patientiâ*; porrò *Chamæcyparissi figuram ex cineribus Cupressi evectam à Borrichio* in *Act. Hafn. Ann. 1671. Observ. 42.* Secretum Medici illius Poloni, qui adeò *eleganter cineres cujusvis Plantæ apparare norat, earumque spiritus exactissimè conservare, ut si quis rogaret sibi Rosam aut Calendulam demonstrari, tunc cinerem illius cum vasculo, cujus speciem esset editurus, vasis fundum lucernæ admovit, ut aliquantulum intepesceret: tum tenuissimus ac impalpabilis ille cinis ex se apertam Rosæ speciem emittebat, quam sensim crescere, vegetari, ac formam penitus totius Rosæ floridæ Umbram ac figuram exprimere videbat; teste Tachen. Hipp. Chym. p. III.* Secretum, inquam, hoc, ut *Quercetano* insigni illi Chymico, qui *id summo Studio perquisivit, nunquam tamen assequi potuit*, fuit ignotum, & hodie forsan omnibus Chymiatri, sub præsentem considerationem non venit.

Fig. 4. Fluor est crySTALLINUS perrarus, qui fermè vegetabilis instar succrevit, potiùs dixerim, concrevit, Ericæformis. Ex *Plumbifodinis Arkendalensibus* Comitatus *York* Angliæ habuit, mihiq; benevolè transmisit Amicissimus *Woodwardus*. Non satis benè expressit sculptor brachia Fluoris ramosa, prouti ex radice ima, veluti centro surgunt. Eum Tabulæ huic inferere volui, ut ex CrySTALLORUM quoque profapia proferrem, quod Vegetabile mentitur. Attentione dignæ sunt in hoc Fluore Pyramides horum Fluorum bihedricæ tecti adinstar displuviati in angulum acutum coeuntes, quales nunquam hactenus alibi conspexi, & propterea delineari curavi.

Fig. 5. Arbusculas monstrat Dendritarum æmulas in vitri parietibus conspicuas, cui infusum fuit Errhinum ex *Manna* soluta in *Aqua Rosarum & Liliorum convallium*, mense *Februario 1704.* Dixisses, partes ramosas resinosas, ex compedibus partium aquearum solutas, & sui juris factas, figuras sibi nativas explicâsse. Talismodi ferè figuræ, & cum Fig. 1. Tabulæ hujus conferendæ visuntur in *Essentia Camphoræ* benè saturata cum Spiritu vini, in primis tempore hyberno. Refricant hæc memoriam Experimenti circa *Magisterium Gummi Gutte* ante plures retrò annos facti: hoc dum ex mente *Schröderi* cum Spiritu vini conficerem, &

post solutionem dimidiamque menstrui abstractionem residuo Aquam simplicem copiosam affunderem, præcipitatione autem nulla subsequente curiositatis ergò Spiritum vitrioli infunderem, secretio quidem facta est copiosissima, sed materiæ viscidioris, quæ cum liquore integro in mucilaginosum quid concrevit. Mucilaginem hanc fluidam in Concham vitream effudi, & die uno elapso ²⁸ rursus decantavi, sic quod adhæsit vitro residuum resinofum vi salina imbutum & actuatum in exiccatione sui innumeras formavit strias, & plures quidem ab uno puncto latè versùs unam plagam, vel undiquaque diffusas. Depingi figuras curavi in *Misc. Cur. Dec. III. Ann. V. App. pag. 67.*

Fig. 6. Quæ dilineat *Salvolatile serici*, prouti sese in destillatione per Retortam Recipienti affigit, commodam sistit occasionem differendi de Salibus volatilibus, eorumque arboriformibus concretionibus, quas ostentant omnia ferè *salia volatilia*, Cornu Cervi, Rupicapræ, Turfæ seu Cespitum bituminosorum, quorum salia volatilia etiam vidi in Recipiente, minori licet, quàm in destillatione Serici, vel Cornuum, copia. Horum Generationem ita ego concipio. Particulæ salinæ minimæ ignis vi vinculis partium terrearum, oleosarum, & spirituoso-aquearum solutæ, eadem ignis violentiâ jaculorum adinstar, vel sagittarum, feruntur per Aerem, protrusæ in ipsum vas recipiens, quoniam ultra provehi non datur, sese hîc ibi affigunt, parietibusque affixa manent, quoniam plana horum salium, dum in statu liquefactionis sunt, superficiæ vitri sese accommodant. Affixa ubi fuerint, aliquandiu motum particularum internarum, ut alia quævis corpora ignita, servant, eum tamen sensim amittunt. Sed cur advolantia nova spicula non confusim sese, ubicunque allidunt, affigunt, sed potiùs salibus jam parieti adhærentibus, & ad angulos plerumque acutos, ut arbuscularum in ramos suos expansarum figura prodeat? Hîc cardo difficultatis non contemnendæ vertitur. Num vocemus in auxilium Particularum ejusdem generis Sympathiam, imò verò amorem mutuum? Juxta motuum Leges Spicula noviter adventantia, ex collo Retortæ projecta, vel jaculorum instar excussa, hinc inde in Recipienti volantia, affigent sese, ubi major est resistentia, major quies. Hanc ubique fere invenit æqualem, in omnibus superficiæ internæ vitri punctis, potiùs fere, quam in salibus jam affixis, ut hinc elongare potiùs sese deberent, quàm approximare ad sui generis particulas: Sed considerandum, quòd salia volatilia vitro jam adhærentia sint quoque in plana superficiæ extantia, unde fit, ut quæ spicula aliunde à parietibus vitri reflectuntur, ad obices hosce salinos extantes allisi motum suum per-

perdant , atque sic numerum ramorum augeant. Eadem prorsus mihi videtur ratio arbuscularum , quæ rigidâ Hyeme sese orbibus fenestrarum vitreis affigunt , & jucundo spectaculo sæpe Abietès , integra nemora , Dendritarum æmula , repræsentant. Verùm enimverò ex hujus figuræ conspectu statim patet differentia figurarum arboriformium in salibus volatilibus , & dendritis. Non servant spicula salina hanc semper regulam , ut nulli rami alios interfecent , omnes ab invicem sint ad minimos usque ramusculos separati ; Sed passim junguntur rami arboresque vicinæ per alios obliquè projectos , sylvæ ad instar , in qua arbores , vel rami decisi in proximas arbores decumbunt. Essentialis hæc nota distinguit facilè , ut figuras ipsas ab invicem , ita quoque earum genesis. In generatione salium volatilium animadverti porrò , inesse iis tenacitatem quandam , projicique ea per Aerem in formâ nunc perbrevium jaculorum , nunc longiorum : Observavi quippe in destillatione serici fila 4--6--8. digitorum longa ex pariete recipientis vasis filorum ad instar , quas araneæ conficiunt , pendula , quæ aliter explicari nequeunt , nisi per coagulationem seu fixationem fili longi tenacis salini. Circa situm salium volatilium porrò adnoto , protendi ea à collo ferè Recipientis versùs ejus medium , truncis arbuscularum non versùs fundum , sed versùs collum sitis : Consideratio hæc sitûs novas suggestit meditationes. Dubitare mecum cœpi , num projectio salium , eorumque adhæsiò , fiat juxta directionem à collo ad fundum , vel contra à fundo versùs collum ? Prius suasit proximitas arbuscularum versùs collum , motus manifestus nebularum juxta superficiem vitri concavam circumstantium : posterius , quod mihi magis arridet , formatio ramorum , & attentior consideratio situs ipsius. Utut nebulæ , salibus volatilibus prægnantes , circumstant juxta superficiem ipsius vitri concavam , certum tamen est , motum fortiorum dirigi in linea recta à Retorta ad fundum , unde porrò fit reflexio juxta ipsius vitri latera , & adhæsiò eo in loco , ubi major est in toto Recipiente quies , scilicet in parte anteriore versùs collum. Ita refluere autumo salia eadem viâ , quâ nebulæ fuerunt provolutæ , vel supra eas , Ventorum ad instar , qui nebulas Atmosphæræ sæpe in contrarias partes , infra supraque invicem agitant. Huc pertinet Observatio , quam casus singularis & fortuitus suggerit. Serenissimæ Venetæ Reipublicæ nomine ad Batavos & Helvetios missus Illustris Vincenti , ex Belgio ad Tigurinos Redux fortè inter res suas sociavit Sal Anglicum dictum , seu flores Salis Armoniaci , & cochlearia minoris moduli argentea , quilibus Theam bibentes utimur. Frangitur , quod Sal continebat

vitrum, & in Itinere variis concussionibus Sal extravasatum cochleari argenteo adhærens omnem ejus superficiem ramusculis pulcherrimis cœrulei coloris (qui post in viridantem se convertit) ornat, flores Caryophyllorum & alios, si velis repræsentantibus. Quo cochleari Museum meum ditavit Illustrissimus Residens, Fauctor meus singularis, Ann. 1715.

Fig. 7. *Regulum* sistit *Antimonii Stellatum*, in cujus conica superficie visuntur figuræ Trichomani vel Filici cuidam similes; similes, inquam, non eadem, conferendæ cum nonnullis Diluvianis, quas Tabulæ priores exhibent, præcipuè verò cum figuris glacialibus, in Fig. 1. obviis.

Fig. 8. Et ultima, elegantissimum exhibet Dendritam in Lapide fissili marmoreo candido, ex Lapidina Pagi *Solnhof* Comitatus *Pappenheimensis*, quem in Museo proprio asservo.

T A B. VIII.

Conspectui sese sistunt in hac quoque Tabula VIII. Naturæ ludibundæ, calentis, frigentisque effecta.

Præterita Hyems Anni 1708. per totam Europam ultra Hominum memoriam durissima singulares rigoris summi produxit effectus, Lacuum Fluminumque incrustationes glaciales, Hominum Brutorumque mortes, vaporum congelationem in omnibus ædium angulis & parietibus, Aquæ in ipsis Hypocaustis, Febres multas, præsertim Catarrhales; Pulcherrima passim nemora, & Arboreta in orbibus vitreis, de quorum genesi jam suprâ aliquid tetigi, quorumve delineatione supersedeo. Singulare tamen Phænomenon, Fig. 1. depictum præterire non potui, quin à Sculptoris ipsius manu chartæ, & proin memoriæ, traderetur, æri nunc incisum. Orbis est vitreus in occidentaliori Musei mei parte, qui curiosissimam hanc exhibuit figuram d. 8. Jan. 1709. *Musci Terrestris clavati* C. B. æmulam, ramosam, clavis ramorum crassiusculis erectis, in genicula innumera distinctam, foliis pilosis pulcherrimo ordine, & alternatim veluti ex scapi medio prodeuntibus insignitam, rarissimi cujusdam in Aere rigentissimo motus indicem, de quo aliorum judicia audire malo, quàm immaturum quid è proprio proferre Cerebro. Dignum utique est hoc Problema, quod subtilissimorum Philosophorum exercent ingenia. Non unus duntaxat fuit orbis Iconibus his Musciformibus exornatus, sed in eadem Fenestrâ plures, non tamen alibi in aliis ædibus abs me visi. Num alii alibi simile quid observaverint, scire desidero, magis tamen, audire solutiones, quæ Rationi Physico-Mathematicis Principiis imbutæ satisfaciant.

Fig.

Jll. Antonio Vallisnerio de Nobilibus de Vallisneria Publ.
Med. Pract. Prof. in inelyto Lyceo Patav. Acad. Reg. Angl. Socio.

Fig. 2. Portiunculam sistit *Argenti puri*, sui coloris, communicatam à Nob. Dn. *Mylio Lipsiensi*, qui in instructissima sua Pinacotheca majus marcae pondere possidet frustum, ex Fodinis *Georgiopolitanis Saxoniae*, *Argenti ditissimis*. Huic *Argento* sequentia jungo *Synonyma* apud *Historiae Naturalis Scriptores* passim obvia. *Argentum crispatum Abrotani fruticem sermè æmulans, densè stipatis ramusculis*. Worm. Mus. pag. 116. *Argentum purum fruticescens egregium undiquaque ramunculis abietinis, vel pennis simile*. Ein *Stuffe* gewachsen *Silber* durch und durch gleich *sichtenen Aesten* oder *Federn*. Spener Mus. pag. 134. *Argentum purum virgularum species præ se ferens, wie Zweiglein oder Reißlin von den Bäumen*. Encel. de Re Metall. Lib. I. c. 5. *Argentum quod Natura format in figuras virgularum*. Agric. Nat. Fossil. Lib. VIII. pag. 334. *Argentum purum fruticescens, figurâ Abietis*. *Gewachsen Silber* in *Gestalt einer Fichten*. Spener. Mus. I. c. *Argentum purum arborescens undiquaque quasi ramunculis præditum*. Ein *Stuffe* wie ein *Baum* gewachsen mit *Aesten* / ist durchaus *gediegen Silber*. Id. I. c. *Argentum arborescens in figuram Abietis elatum album*. *Gewachsen Silber* in *Gestalt einer Fichten* / sehr *weiß*. Id. pag. 137. *Argentum statim suum in figuram Arbusti concretum*. Ein *Stuflein* *gediegen Silber* auf *Bäumlein* Art gewachsen. Id. I. c. *Argentum purum arborescens*. *Gediegen Haar Silber* auf *Fichten* Art gewachsen. Id. p. 138. De hujusmodi productionibus metallicis judico, transfudare ab æstu Terræ, vel igne in Fodinis accenso, *Argentum* per poros Saxorum, & hinc assumere *figuras capillorum*, uti *Argentum sui coloris, purum putum, capillare, Haar Silber nuncupatum*, vel *crystallisationes* quasdam subire, uti præsens fragmentum, conferendum cum *Regulo Antimonii Stellato* suprâ exhibito in Fig. 7. Tab. VII. Longum nimis foret, & ἀπροσδιόνυσον, varias hîc enumerare *figuras*, quibus *Argentum*, aliave *Metalla* pura ludunt. Reservabitur hic *Labor* pro *Pinace Mineralogico*, quem ad imitationem *Pinacis Botanici Bauhiniani* elaborare in animo habeo, ubi ἐκ Σάλης καὶ κλύδωνⓄ aliarum occupationum emerfero.

Fig. 3. Exhibet aliud productum metallicum. Fortissimo Igni *Arenæ* in *Retorta* commisi mense Julio hujus Anni 1709. uncias 54. *Venæ Antimonii* ex *Valle Sexamnina*; *Schams*, *Rhætiæ*, quæ præbuère *Spiritus acidi sulphurei* drachmas 3. *Grana* 23. *Antimonii* verò in *flores nigerrimos* sublimati *Unciam* unam, cum *drachma una* semis. In *fundo* remansit *Antimonium* ejusdem rursus cum *cruda minera* ponderis. Horum *Flo- rum* delineavi quosdam, qui quidem scopo præsentis inservire vi-

debantur, & egregiè confirmant id, quod suprâ de generatione *salium volatilium* exposui, & in integra quidem serie à simplicissima fibra ad mage compositas ramosiores, spiculis minimis lateralibus, veluti foliolis, stipatas.

Fig. 4. Aliud subministrat Problema mihi, quod ingenuè fateor, hæctenus insolutum, rigentissimæ Hyemis productum. In orbibus vitreis Hypocausti visitationi ægrorum pauperum destinati, die *Geschau-Stube* vocant, die 25. Jan. 1709. Sed & alibi quoque, aliis diebus, innumeras vidi figuras hexagonas regulares, ex nive denso agmine concreta & conglaciata ortas, diaphanas, ejus magnitudinis, quam figura exhibet, unas aliis superstratas, quæ memoriæ meæ sistunt rigidissimam primam Hyemem, Inundationis Diluvianæ subsequam, quâ Crystalli hexagonæ in visceribus Terræ, Montiumve fuerunt, me conjectante, productæ. Non quippe novam, sed antiquissimam esse Crystallorum, Fluorumve figuratorum productionem, alibi jam ostendi.

Fig. 5. Arbusculam sistit vel Plantam in Lapide fissili ex *Mylu Saxon. Subt. pag. 28.* quam huic loco inferere volui, ut conferrem cum Fig. 1. Dubius autem hæreo, an referri debeat ad Diluvianas Reliquias Plantarum, vel Naturæ ludibria.

³¹ Fig. 6. Lapis est fissilis ex *Lapidina Oeningensi* Dioceseos Constantiensis, innumeris Stellulis per totam superficiem insignis, Dendritis affinis. Depicta habet nigricantia puncta minutissima, stellulas majores minoresque, arbusculas minimas, cuncta subtilissimo quasi penicillo expressa, nec à commissuris Lapidum, uti in Dendritis videmus, surgentia, sed mediæ Lapidis Planitie sparsim impressa; Quæ circumstantia notam dat distinctivam, simulque occasionem cogitandi de alio modo, quo hæ figuræ generatæ fuerint: scilicet per exhalationes salinas, vel vapores aqueos salibus imprægnatos, qui humido absumpto coierint in stellulas: vel salium ad instar volatilium, eo ferè modo, quo similes figuras generari videmus à frigore hyberno in orbibus vitreis. Qui Dendritarum Genesin pro conformi agnoscit, is statuerè necessum habet non fluidum per totam Lapidis superficiem effusum, sed passim minutarum guttularum formâ ei adhærens, diductis Tabulis in stellulas singulares concretum. Illustrandæ hujus Lapidis genesi apprimè facit Experimentum, quod habui mense Augusto Anni præsentis. Vitrum, in quo quartâ vice sublimavi *Mercurium dulcem*, calens extraxi ex Arena fervidâ, & mox fundo parietibusque infra Mercurium adnatas vidi stellulas

*Nob.^{mo} et Prud.^{mo} Casparo Eschero, Reip. Tigurinae Ducentumviro,
Vener. Colleg. Examinatorum Assessori, Amico optimo.*

las plures ab invicem distinctas, similes prorsus figuris stellæformibus in Lapide nostro conspicuis, rursusque disparentes admoto igne; ut ita oculis ipsis intueri fuerit datum concretionem particularum volatilium Mercurialium, earundemque dispersionem. Ad hunc Lapidem referendum puto *Rhoditem*, non quidem illum *Plinii* Hist. Nat. Lib. 37. cap. 11. à Rosæ similitudine in colore ita dictum, sed alium, quem multis insignem Rosæ non equidem vidit ipse, sed ex aliorum relatione descripsit *Gesner. de Fig. Lap.* pag. 123. *Rhoditam* verum, qui Rosas Stellarum loco (nam inter Astroitas eum recenset) exhibet *Velfch. Hecat. I.* Obs. 44. Hunc, quem ante exposui, generationis modum participant figuræ Dendritarum similes, obviæ passim in superficie *ossium fossilium*, *Unicornu fossilis*, *Marmorum*, *Achatum*, *Cornuum Ammonis*, alibique stellarum formâ.

T A B. I X.

Caput & caudam Tabulæ IX. constituunt Pisces, caput quidem Fig. 1. delineat *cauda Anguillæ Diluvianæ* in Lapide fissili nigro *Glaronensi*, jungenda & conferenda tum cum Anguillæ vivo originali, cui examussum congruit, tum verò cum corpore Anguillæ Diluvianæ medio, reperiundo in Tab. II. ad pag. 10. *Pisc. Querel. & Vindic.*

Fig. 2. *Dendrites* est *Crystallinus*, Lapis diaphanus hexagonus, in cujus sinu conspicitur, præter maculas inordinatas, arbuscularum flavescentium & nigrovirescentium series. Rarissimum Naturæ in Alpibus Helveticis summis ludentis productum: quod vel propterea sisto, ut novus pateat generationis Dendritarum, seu figurarum arboriformium modus. Crystallorum materiam olim fuisse fluidam aliunde certum est: certum quoque, immistam persæpe fluidæ huic in solidam crystallum concrescenti materiæ varias particulas heterogeneas, fluida alia viridia, nigra, rubra, flava, aliterve colorata, quæ nunc Graminis, Musci, Straminis, Acuum, figuras mentiuntur: Alibi testatum hoc reddo ex variis Observationibus, speciatim verò in *Descriptione Itineris Alpini* 1705. Idiomate vernaculo edito Tiguri in Tomo III. *Schweizerisch. Natur-Geschicht.* Linguâ vero Latinâ ad *Illustrem Societatem Regiam Anglicam* misso. Huic³² Crystallo, quæ duplici facie sese nobis sistit, accidit, ut dum sese disponderet præcipitata & formata in Lapidem, ex superiori Tabulato cavi fornicati defluerit materia fluida heterogenea, quæ sese in poros crystalli insinuavit, & inter plures nullius or-

dinis maculas efformaverit speciem hanc Dendritæ, ita nempe ut materia gravior primò deflua dederit Truncos, levior post secuta ramos, eo ferè modo, quo Lacrymæ vitreæ Belgicæ ex gutta vitri fluida in frigidam coniecta longam caudam post caput trahunt, imò eo modo, quo argilla Aquæ, mixta in Liquamen, post obliquè ad decantationem locata circumcirca vasis internos parietes arbusculas format, ob partes aqueas per medias terras, quæ parietibus adhæserunt, defluas.

Fig. 3. Exhibet foliaceas Carduo similes impressiones, quibus exornantur perplura, omnis magnitudinis, *Ammonis Cornua*, quorum in his nostris Regionibus largus est proventus. Ita hæc ornamenta illudunt imperitorum oculis, ut pro foliis Cardui revera spiris Cornuum impressis facilè aspectent, & in comparationem adducere possint Ova Paschalia, quibus circumducta folia Graminis, Petroselini, aliussvè Plantæ figuras perbellè imprimunt. Ast enim verò probè attendenti, & structuram horum Lapidum figuratorum examinanti patebit, esse nihil aliud, quàm lineamenta extrema articularum, quibus Cornua Ammonis per totam suam circumvolutionem distinguuntur, ut occasionem inde sumserit *Wormius Mus.* p. 86. articulationes hæc conferendi cum *vertebris spinæ serpentis* aut *Anguillæ*, & hoc genus Cornuum Ammonis nuncupandi *Lapidem sceleton serpentis referentem*: ipsa autem hæc lineamenta foliacea eleganter ita describit: *superficies Lapidis exterior à Natura crebris depicta est ramusculis quasi & linearum ductibus folia Arborum quodammodo referentibus, qui ex articulationum anfractibus ortum trahunt.* Et *Listerus de Cochlit. Angl.* sub Tit. 2. & 5. harum figurarum meminit quoque his verbis. *Maximè in fractis (Cornubus Ammonis) articulos quosdam observare licet: & in nonnullis iidem ipsi etiam extrinsecus apparent: Scil. quodam opere foliaceo (foliaceâ picturâ) singulos articulos distinguente.* En rursus novam, quâ figuræ Plantis similes in Lapidibus formari queant, rationem!

Fig. 4. Eadem exhibet foliacea ornamenta ex *Listero*.

Fig. 5. Aliud sistit Cornu Ammonis fragmentum, & in eo ornamenta foliacea ita impressa, ut exprimant ferè folia trina superna figuram Lili Gallici.

Fig. 6. Alium repræsentat *Piscem* in Lapide fissili *Glaronensi*: in quo memorabiles cumprimis sunt *antennæ* seu *cirri* prælongi ex capitis anteriore parte protensi. Dubium tamen adhuc est, ad quamnam Piscis hic fossilis pertineat viventium Familiam; Talismodi enim cirros habent, ex *Anguilli-formium* Prospia. I. *Silurus* *Rondeletii*, *Gesneri*, qui & *Glanis* *Salviani*,
&

TAB. X.

Nob.^{mo} et Prud.^{mo} Salomoni Hirzelio, Reip. Tigurinae Ducentumviro,
Venerab. Collegii Examinatorum Assessori, Amico optimo. Huber del. et sculp.

& Aldrovandi Lib. V. cap. 5. Willoughbii Pisc. p. 128. II. *Bagre* Piscis Brasiliensis barbati & aculeati variæ Species, quas ex *Marggravio* describit *Willoughbii* pag. 139. Ex Piscium corpore contractiore, vel saltem non admodum lubrico, qui Pinnis ventralibus carent, Genere posset huc quoque trahi cum rostro suo *Guebucu* Brasiliensibus *Marggrav.* *Xiphie affinis*, *Willoughb.* p. 163. Proximè tamen & quoad figuram, & locum natalem accedit *Silurus*, qui Lacuum quoque Helveticorum, & Bodamici, Moratensis, est incola, in profundo eorum degens, ut proin, si *Silurus* hic *fossilis* ante Diluvium Lacus proximioris Bodamici fuit hospes, centenos aliquot pedes in altum sublatus, & ad Glaronensem Lapidinam delatus insigne sit horrendæ revolutionis argumentum sanè rarissimum, quoniam & ipsi hi Pisces sunt perrari. In cirris hisce memoranda inprimis est decussatio versùs extremitates, quæ illorum flexibilitatem arguit, & rostra aliorum Piscium licet acuum instar protensa, sed rigida, ab analogia excludit.

T A B. X.

In Tabula hac X. & ultimâ, αὐτὴ ἐν σκηνογραφίᾳ sistitur quadruplex figurationis naturalis facies. Ad hanc in modo, ordine, Tempore, & Efficiente varietatem qui attendit, de obviis rerum formis judicare discet.

Fig. 1. Monstrum sistit ex Natura & Arte formatum, virunculum pedalem cum omnibus suis membris rudi Rusticano penicillo depictum in Ligno Fagino, quem ex dono Rev. Dn. *Hannhardi*, Vitodurani, V. D. M. *Kurzdorffensis* in *Turgoja*, procurante Cl. D. D. *Huldrico Hegnero*, Vitodurano Medico, possideo. Quæ mea de hoc Pygmæo mens, patebit ex sequentibus Literis, quas ad Clariss. *vũv ἐν ἀγίοις* Dn. *Matthiam Henricum Schachtium*, Rectorem Scholæ *Cartemiündensis* in *Fionia* die 16. Nov. 1699. perscripsi, occasione Tractatus à laudato Viro promissi *de Figuris Hominum in Vegetabilibus*. Est prope *Frauenfeldam*, *Turgojæ* oppidum, sylvæ, è qua ad usus domesticos deducta & dissecta Fagus in centro ferè Trunci, duos vix à medulla media digitos, exhibet hunc virunculum. Hoc an Naturæ genimen sit, an Artis productum, mecum pensitabunt omnes, quibus Naturæ vis & lusus ex tot Animantium monstrorum, Lapidum Figuratorum, atque Plantarum prodigiosarum productionibus est perspecta, quibusve Artificum nihil non defraudantium technæ non minus sunt suspectæ. Indaganti mihi causam mirandi hujus effectus hæc subnatæ sunt cogi-

tationes, quæ Rusticis facilius in mentem venirent, quàm iis, qui diu noctuque sedent inter Libraria organa. Consuetum est agresti proli, nominis sui famam, & decus, cum figuris variis inscribere Corticibus Arborum, lævioribus præfertim, ut sunt Fagorum. Ponamus nunc virunculi hujus, non metallici, sed lignei, imaginem cortici hujus Fagi incisam fuisse, id quod sæpe fit, dum annum ageret quartum vel quintum, & incisuras quidem ultra corticem ad peripheriam Ligni ipsius penetrâsse, inde autem, quantum ex crassitie Arboris conjectare licet, effluxisse sex vel plura Annorum Lustra; quid, quæso, facilius est, quàm statuere, quod in hac quinti Anni circumferentia remanserint incisuræ satis latæ atque profundæ, quæ novâ succi nutritii accessione obliterari non potuerit, vestigia, ambientibus interim hanc pictam superficiem tot ligni novis circulis, quot vixit post eâ Annos ipsa Arbor, sicque imaginem hanc longè post se relinquentibus, *veluti Utero clausum abortum?* Plausibilis reddit ratiocinium, quòd incisura fuerit haud dubiè tam profunda, ut plurimi ductus succiferi fuerint discissi, ac nutrimentum, quod in interstitium illud effluxit, non ita potuerit assimilari, ut fibræ succrevissent ligneæ tales, quales videmus in reliquis Arboris haud vulneratæ partibus, sicuti videmus nunquam ita ossa fracta coalescere, quin callus per totum circumferatur ætatem ejusque vestigia sese conspectui dent, non dicam periti Anatomici, sed vel è vulgo rudis. Addit rationibus allatis pondus, quòd ex relatione Donatoris in eodem Fagi Trunco dissecto hinc inde visæ fuerint characterum etiam incisorum relicta vestigia.

³⁶ *Imò verò extra omnem dubitationem ponunt ratiocinium hocce presarum extrorsum, à succo nutritio extravasato, fibrarum, quæ succreverunt, vestigia in ipsis Ligni solidi (cariosum enim & veluti gangræna denigratum est, quod imaginem ipsam virunculi exprimit) fibris incisuræ respondentibus conspicua.* Judicet Lector benevolus, an hæc, quæ ad Clariss. Schachtium scripsi, non potiora sint cogitatis Clar. Dn. Job. Christophori Gottwaldi, quæ crucifixum in medio pariter Fagi Arboris Trunco depictum attribuunt *Naturæ simplici impetui pro diversa materiæ passivæ locique constitutione operanti, vel Morbo cuiusdam Arboris tabifico, quo despumatæ succorum fermentantium fæces per substantiam se diffundant, & diversos occupent angulos, variasque aded causentur picturas.* *Miscell. Nat. Cur. Dec. III. Ann. IX. & X. Obs. 158.* Ita opinor nemini posthac figent crucem *Crux in medio Ligno Augustæ Vindelicorum reperta, cujus meminit Erasm. Francisc. Sines. Lustgart. pag. 155. Crux cum initiali Litera*

H. in Fago Misc. Cur. Dec. III. Ann. V. Obsero. 29. *Cruce in Ligno Fagino* è Præfecturâ Schenckenbergenfi illata Bibliothecæ Bernensi. *Verba Danica Literis Latinis expressa in Fagino Ligno reperta.* Misc. Cur. Dec. I. Ann. VI. & VII. Obs. 4. *Fur è Patibulo pendens in Fago depictus* Misc. Cur. Dec. II. Ann. VII. Obs. 239.

Fig. 2. Exhibetur insignis Naturæ, ut vulgò vocare solent caularum merè naturalium, ex certo Mechanismi principio aliud quid, quod aliam originem agnoscit, effigiantium productum: Virunculus in Ligno nodoso ac tortuoso conspicuus, cui obscurior macularum color faciei, capillitii naturalis vel artificialis, pectoris, Mammæ dextræ, & totius fere Trunci medii superioris formam quandam concessit, quam nec artifex quispiam ut in præcedente figura, dedit, nec Natura ipsa, si cum Scholasticis eam introducere licet, intendit, nec feminale quidpiam ab Homine deciduum effigiavit, sed imaginatio potius nostra, ut in Dendritis Arbores, in Achatibus novem cum Apolline Musas, & mille variantes picturas, sibi præsentat. Nil quidem hic conspicitur, quod non Legibus Motus sit congruum, nil tamen, quod humanam sapiat, vel etiam Satyrorum sylvestrium, indolem, nil, quod tam nobilis progeniei originem; verbo, productum est fœcundæ admodum nostræ Phantasiæ, nos ipsos jucundo quodam errore nobis ipsis sistentis. Ita vidit perversa mea Imaginatio in Lignis Juglandium & Pyrorum Capita, Moniales, Monachos, & quid non? quibus Conclavium parietes, & Capfarum valvæ superbiunt. In eadem cum his Lignorum maculosis figuris Classe locari merentur *Stalactite* seu Stiria lapideæ in Cryptis subterraneis passim obviæ, quæ referunt Homines, crura, brachia, organi Pneumatici fistulas, & quicquid fœcunda Phantasia nostra parere apta nata est.

*Quodque fidem superat, Stillantes Marmora guttas
Efficere, & veris reddere Imaginibus.*

*Jurares Sipylo Nioben spectator ademtam
Uxoris statuatque hic superesse Lotbo!*

*Phinea quis dubitet, Cephalique in Marmore Cervi,
Uterius siquis progrediare, Canem?*

*Persea Gorgonios nempe hic posuisse Colubros
Credibile est, imisque occubuisse locis.*

*Inde rigor Steropum, ferri qui pondera mulcent,
Infuscantque tuas, Buda, frequenter Aquas.*

Uti Antri Baumanniani miranda describit Job. Ludovicus Fure³⁷

rus in *Job. Georg. Bebreus Hercyn. Curios.* cap. 1. Non sanè sanctiori loco ponenda autumo à Sanctis Helvetiæ Proto-Martyribus, *Felice & Regula*, à Legionè Thebæa profugis, impressa digitorum, quæ Glaronæ visuntur in Petra eminenti, *Burg* dicta, cava, quæ reverà aliud nihil sunt, quàm stalactitarum, nubem pro Junone Sancticolis offerentium, ludibria. Et quis enumeraret hujus farinæ figuras alias, quæ superstitioni Gentilium multiplicem dedere ansam? Tot sanè sunt, quot *μύθμακες ἀντίθρομοι καὶ ἀμετροί*. Dabitur alibi forsan materiam hanc fusiùs tractandi occasio.

Fig. 3. Sistit Diluvianæ Inundationis *μνημόσυνον*, *Osmundæ* quandam speciem, haud ita pridem ex Angliæ Carbonariis Museo meo illatam munificentia amicissimi mei *Woodwardi*. Folium unicum hujus Plantæ sistit *Phyllitidis mineralis* nomine *Luidius Litoph. Britt.* n. 190. *Tab. 5.* Adnumerandam autem esse Figuram hanc Vegetabilium Regno indicat non superficialis quædam similitudo, sed integra in caulibus, foliis, fibris etiam minimis convenientia, ipsa sæpe, quæ in hoc saxo sese obtulit, foliorum superstes, & rasilis, textura.

Figura tandem 4. Plantarum post Diluvium impressarum specimen sistit in *Toso foliis Arborum, Fruticum, & Herbarum*, sæpe etiam *Cochleis* terrestribus prægnante, passim in Helvetia, & alibi extra eam obvio, productis Postdiluvianis, imò etiam recentissimis accensendo. Ecquem enim latet, Tosos ex Aquâ Tofaceâ, petrificante, id est, partibus terreis imprægnatâ pronasci, & ad ipsum sensum accrescere? Tosis vel Tartaro Thermalis imprimi rerum studio injectarum figuras? Accedit notabilis hæc Circumstantia, quòd ea semper folia Quercus, Fagi, Alni, Salicis, Aceris, Ostryæ, Vitis Tosis impressa reperiantur, quarum Arbores superstantes, vel proximæ fuere parentes; imò, quòd adhuc magis pro novitate, & Vegetabili Regno pugnat, in mediis Tosis sæpe reperiri folia ipsa, tanquam Archetypum Ectypo, sive vestigio ipsi, adhuc immanentia, una cum pediculis, licet plerumque teneriora multò, & vel in totum, vel ex parte corrosa, in pulverem mox collapsura. Qui Synonymorum est amator, huc referre poterit *Tosum candidum Misenum, in quo folia Quercus & Alni sunt impressa: Kentm. Foss. 38. Tosum, cui figura frondium Arborum à Natura impressa. Wagner Hist. Nat. Helvet. 323. Pietra Tartara Figurata di foglie e Rami di Rovo. Imper. Hist. Nat. 585.*

Nunc Tabularum quidem finis, nondum verò Tractationis ipsius, nondum Herbatio absoluta; supersunt Plantæ, harumque

que umbræ, pictæve imagines, integræ arbores, Trunci, rami, fructus, Ligna, folia, semina, inde à Diluvio relicta: Plantæ aliis quoque Scriptoribus memoratæ, in Lapidibus obviæ, quas nullo quidem memorabo ordine, quemadmodum in Herborificatione nunc Arborem offendis, nunc Fruticem, hîc Gramen, ibi Hieracium. Sic demùm satisfecisse puto Titulo, quem Libro præfixi, *Herbarii Diluviani*, cui insunt, ut hætenus vidimus, Herbæ veræ, quæ ante Diluvium extitere, *Antediluvianæ* jure dicendæ; porrò *Diluvianæ* in ipso Diluvio, vel occasione ejus, eo tempore, quo Strata fuere formata, & consolidata, effigiatæ, quò veniunt Dendrites, eisque affines: tandem *Postdiluvianæ*, post Inundationem illam fatalem Lapidibus impressæ, inque iis sepultæ, quò referenda sunt folia Tofis impressa.

Cissites poterit vocari, a κισσός hedera, Dendrites ille *Musei* ³⁸ *Wormiani*, pag. 45. Per cujus Truncum hedera serpit, distinguendus tamen à *Cissite* vel potiùs *Cyffite* Plinii *Hist. Nat.* L. 37. c. 10. qui *Aetitæ* Lapidi propiùs accedit. Ita enim Sonat Textus: *Cissites circa Copton nascitur, candida, & videtur intus habere partum, qui sentiatur etiam strepitu*, conferendus potiùs cum *Cissite*, quem eodem Capite ita describit Plinius. *Cissites in candido collucet Ederæ foliis, quæ totam tenent: Narcissites venis etiam Ederæ distincta: Ubi Narcissiten cum Cissite confundere videtur Historicus, id quod etiam observavit Gesnerus Fig. Lapid. pag. 121. 122. Cissites obtentu haud difficilis ei, qui prope Aquas petrificantes habitat, & commodo loco, ubi Aqua incrustationes suas applicare potest, Hederam plantat. Talismodi Cissiten, Hederam in *Toso Rorbacensi* conspicuam habuit quondam profundæ & copiosæ Literaturæ vir Dn. *Gotthardus Heideggerus*, ex Pastore Rorbacensi vocatus Inspector Alumnorum Tigurinorum. Nondum tamen Cissitæ Pliniani Titulum hic meretur, hic enim videtur Achates, aliavè Gemma, vel Marmor Hederæ foliis distinctum, non rudis Tofus.*

Memorantur *Plinio* l. c. *Achates similes limitum* (leg. al. palmitum) *floribus, quos in Thracia, & circa Oetam, & in Parnasso, & in Lesbo ac Messene, & Rhodo reperire scribit. Pertinent hi ad Naturæ lusus, uti quoque Narcissi, Hyacinthi, Tulipæ, Pœoniæ, Gelsaminæ flores in Jaspidium generibus mira arte effigiat, quos memorat Kircher. Mund. Subt. Lib. 8. pag. 28.*

Salicis folium in Lapide fissili *Oeningensi* conspicuum, Diluvianum delineari jussi in Tab. IV. & in Pisc. *Querel. & Vindic.* *Salicis* folia *Postdiluviana*, his nostris temporibus, vel ante

paucâ Secula sepulta in *Toso* vidi non semel *Stallikonæ*, qui Ditionis Tigurinæ est Pagus, ad *Albii* montis radices situs, ubi integer tractus montosus est *Tosis foliosis* prægnans; Merentur hi Lapidés *Iteitarum* vel *Salicitarum* Titulum, non verò Saxa illa in Helvætia passim reperiunda, quæ in externa superficie & ubicunque franguntur, *Salicis* folia, imò & *Leguminum*, *Seminum* figuras affabrè exprimunt, vel potiùs mentiuntur. Historiam Lapidis hujus integram heïc inserere incongruum judico. Ampla satis descriptio extat in *Specim. Lithograph. Helvet.* pag. 30. sub Titulo: *Lentes lapideæ striatæ, utrinque convexæ, vitreis figurâ similes, in massa lapideâ vario sub Schemate conspicuæ*, nec non in *Misc. Cur.* cit. pag. 63. item in *Ἱουρσσιφ. Helv.* seu *Itin. Alpin.* Ann. 1702. pag. 4. Edit. Londin. (pag. 7. Edit. noviss. Lugd. Batav.)

Quæ porrò enumerandæ veniunt Plantæ Lapidibus impressæ, quas *Lithophyta* vocat *Luidius*, vocabulum hoc in alium torquens sensum, quàm quo vulgò apud Botanicos accipitur; *Tournefortius*, unus ex præcipuis seculi hujus Botanicis *Lithophyton* vocat Plantæ genus substantiæ veluti corneæ, & Lapidem inter ac *Lignum mediæ*, cui plerumque adhærescit cortex vel fibris contextus, vel *Tartari æmulus*. *Instit. Rei Herbar.* pag. 573. differentissimo sanè sensu, ut ex specierum enumeratione patet) eæ sunt vel malè denominatæ, scilicet non cum analogis Plantis benè collatæ, quæ collatio Botanicorum est, in Historia Plantarum benè versatorum; vel denominatæ duntaxat, non verò Sculptori ad delineandum traditæ: vel malè sculptæ: vel aliis defectibus laborantes, ut ad supra recensitas certò reduci nequeant; dignæ nihilominus recensione, vel ut ab aliis ad sua Synonyma referantur:

Epiphyllasperma mineralis Scutellata, Phyllitidis folio quatuor ad minimum nervis insignito. Luid. Lithoph. Britt. n. 180.

³⁹ *Filix femina mineralis.* Luid. n. 181. cui affocio *Lapidis scissili ferè similis 5. frusta silicem (lege Filicem) exhibentia.* *Fünf Stück Stein dem Schiefer in etwas ähnlich / worinnen Sahnkraut zusehen.* Spener. Mus. pag. 92.

Polypodium minus minerale pinnulis densius dispositis. Luid. n. 182.

Polypodium minerale Lonchitidi majori accedens. Luid. n. 183.

Foliorum quorundam mineralium pediculi compressi. Luid. n. 185.

Lithopteris leptophyllos, sive Filix mineralis longioribus & angustis foliis. Luid. num. 193.

Lithosmunda minor Buxifolia. Luid. n. 196.

Lithotrichomanes vulgari simile, pinnularum ordine alio sursum,

sum, alio deorsum spectantibus. Luid. n. 198.

Litophyton sinuatum facie arundineâ, sive Striatula Carbonaria. Id. n. 199. *Litophyton atronitenti facie politissimum* *Coruscatula dictum.* Id. n. 203.

An Caulis cujusdam Plantæ mineralis? Id. n. 200.

Litophyllum gelasinis quibusdam salebrosum, Malleatula dictum. Id. n. 204. *Malleatula minor sive squamosa.* Id. n. 205.

Quinquesolii, Trifolii & Fragariæ folia Lapidibus impressa. Raj. de Mund. Orb. Mutat. & Interit. Edit. German. pag. 143.

Planta incognita in Minera Ferri. Wolfart Val. Hanov. §. 10. Fig. 6. videtur *Musci Species*, vel referenda ad Fig. 5. Tab. VIII.

Onobrychis minor Viciæ foliis. C. B. Luid. p. 108.

Folia Astragalina, Fraxinea. Id. l. c.

Iacæ cujusdam aut Centauræ majoris capitulum. Id. l. c.

Conserva Plinii. Id. l. c.

Saxifraga graminea pusilla parvo flore tetrapetalo. Raji Synops. Meth. Id. l. c.

Chrysanthemum nescio cujus flos petalis bifidis. Id. pag. 109.

Abietis cujusdam ramuli cortex. Id. l. c.

Arundinis vallatoræ Radix. Id. l. c.

Lapis fissilis cinereus cupro dives, in quo spicæ Frumenti. Myl. Saxon. Subt. pag. 16. Fig. 4. ad pag. 8.

Capilli Veneris in fissili Lapide Manebacensi. Id. p. 30. Fig. 2. ad p. 19.

Buxus. Id. Fig. 10. l. c.

Securidaca major. Id. Fig. 11. conferenda cum *Filice mare*¹⁰ *Ejusd.* pag. 39. Fig. 2. ad pag. 26.

Filix femina minor. Id. Fig. 3. l. c.

Absinthio Romano similis. Id. Fig. 4.

Sophia Chirurgorum. Id. Fig. 6. pag. 40.

Serpillum. Id. Fig. 7. l. c.

Thymus seu Serpillum hortense. Id. l. c.

Herbario nostro Diluviano inferi merentur Ligna quoque Subterranea, fossilia, quo nomine non intelligo Arborum radices, Truncosvè imos ex resectione in Terra superstites, non Mineralia Ligni formam mentientia, ut sunt Marmoræ Salisburgensia, aliavè venarum & colore & figura Ligna æmulantia, Venas quasdam Ferri pariter quoad externam speciem Ligniformes, quales in Monte Pinifero Germaniæ aliquando offendi, non Carbores Fossiles, qui ex Bitumine sunt concreti: non Saxa Ligni formam aliqualem ostendantia, quæ passim in Curiosorum Museis pro Li-

gnis petrefactis, sive *Litboxylis* reponuntur; sed vera Ligna, licet non semper inflammabilia, & pro varietate locorum *Pyritæ* particulis, vel *arenulis*, vel *creta*, aliâva materiâ in poris suis repleta. Ligna veros Ligni characteres secum ferentia, ut componantur 1. Ex *fibris ligneis fistulosis, in fasciculos coagmentatis, & in retiformes plexus contextis.* 2. Ex *Utriculis earundem maculas & spatia replentibus.* 3. *Vasis succum specificum deferentibus.* 4. *Peculiari insuper Vasis genere aeri derivando destinato, & Animalium Tracheæ ac Pulmonibus respondentis: tecto insuper suo Cortice, qui rursus iisdem ferè, quibus Lignum, partibus constat, de quibus Raj. Hist. Plant. L. 1. cap. 4. p. 6. & fusiùs Anatomici illi insignes Lyncei, Marcellus Malpighius & Nehemias Grew. Adde jacentes sub Terra Truncos, ramos, folia, Fructus, licet rarissimè omnia simul in eodem loco adsint. De hoc Ligno fossili, quod passim in Europa universa, præsertim in Terra uliginosa, palustri, jacet sepultum, aliis suas lino Hypotheses, quæ Lignorum hanc genesin ac depositionem adscribunt vel Idolo illi παντοκράτορι, si Dii velint, quem Archæi nomine vulgò insigniunt, vel Hominibus ipsis illa sepelientibus, vel Inundationibus Postdiluvianis, vel Ventis, vel Terræmotibus, quibus refutandis pretiosum nimis mihi videretur Tempus, quàm ut impendi debeat. Jacebunt errores, ubi firmo stabit talo erecta Veritas, Diluvii fundata ruinis. Ego quippe impræsentiarum ostendere allaborabo, non aliunde derivandam esse Lignorum horum subterraneorum originem, quàm à fatili illâ Diluviali strage, præeunte Clariss. Dn. Woodwardo, qui Commentarii loco, quod spero, habebit hæc Meditationes in aureolum suum Geographiæ Physiçæ Latio à me donatum Tractatum, speciatim verò in pag. 97. Ubi ex observationibus factis in ipsis locis Arborum subterraneorum natalibus, circa earum Ligna, situm, quem obtinent in Terra, aliisque circumstantiis demonstraturum se promittit, quod ibi deposita fuerint in ipso Diluvio, & inde ab illo tempore hîc jacuerint. Ligna hæc subterranea vera Ligna fuisse ex Inundationibus, imprimis Diluvianâ, in Terra relicta, demonstrat Büttner. p. 189. Ex Lignorum à Lapidibus ambientibus distincta substantia, gravitate specifica, Circulis annorum, Cortice rugoso, colore inter corticem & truncum medio, ligni porositate, fragmentis sæpe à vermibus corrosis, putredine, medulla, ramis, nodis ad ramorum exortum, fissilitate & frangibilitate, Ligno propriâ, differentiâ Arborum specificâ, variantibus coloribus. Ligna quæ, non dicam inflammabilitatem, colorem, figuram externam, accidentia aliis quoque corporibus*

Naturalibus communia, sed structuram internam Ligni habent pro *Vegetabilibus* omninò habenda; uti corpora, quæ quoad partium internarum structuram Animalia referunt, pro *Animalibus*; Nemini videbitur dubia hæc Regula generalis, qui Anatomiam Vegetabilium & Animalium juxta mentem & observationes Modernorum intelligit, non fortuiti casus, sed Divinæ originis structuram attento adspicit oculo, & speciatim quidem in seminibus, Fructibus, ovulis ipsis delineatas jam, licet nondum evolutas partes nobiscum miratur. Ubicunque igitur *Folia, Ligna, Fructus, Semina, Pisces, Insecta, Ossa, Conchas, Cochleas, Crustacea* vera realia offendis, ibi originem statim ex ovo Regni Vegetabilis vel Animalis simul agnosces; imò nec originem duntaxat, sed quoque paulatinum incrementum ad eum usque statum, in quo reperiuntur. Qui aliter sentit, Regna nefario modo commiscet, & ordinem ipsum Naturæ vel subvertit, vel non intelligit, certissimum licet in tanta observationum luce. Ut tandem quæstio restringatur ad modum, tempusvè, quo Arbores subterraneæ in hæc, ubi reperiuntur, loca, fuerint delatæ? De situ Arborum subterranearum Belgicarum speciali observat Schoockius de *Turffis* pag. 90. *Omnes Arbores plerumque unam plagam respicere mundi, namque Radices inter meridiem & occasum, Truncos verò inter ortum atque septentrionem porrigi.* Cui Phænomeno non sanè frivola hæc quadrat ratio, quam subjungit, *quòd Natura ibi, ubi tum radices, tum Trunci positi videntur, aptior sit, quàm alibi ad vim prognerandi prodendam.* Inundationis alicujus fatalis directio hæc Lignorum & parallelismus est indicium: situm, quem memorat Schoockius specialem observamus nos quoque in *Helvetia*, licet hæc Regula non sit sine exceptione, sæpeque sine ordine jaceant deposita Ligna. In Fluctibus Diluvianis certam fuisse directionem, speciatim post stratorum fracturam, & demersionem, ex multifariis Experimentis undecumque collatis tandem eruendam, colligere licet ex variis Helveticæ Naturalis Historiæ Phænomenis. Unicum nunc memorâsse sufficiat. *Lacus Helvetiæ præcipui Bodamicus, Gryphæus, Papiconensis, Tigurinus, IV. Civitatum Sylvestrium, Thunensis, Genevensis* portio, *Brientianus* paralleli invicem sunt in directione à SO. ad NO. circiter, & sic quoque Valles, per quas fluunt, montosaque Juga, ripas claudencia, vallesque formantia. Porrò in situ adnotanda venit profunditas. In Turffifodinis nostratibus reperiuntur Ligna a 10. 12. 16. pedum profunditatem. *In fundis nonnullis prope Urbem Brugensem, dum ad 10. vel 20. ulnas foditur, integræ sylvæ reperiuntur, arborum-*

que folia & Trunci tam exactè adhuc comparent, ut species Arborum dignosci, & foliorum etiam series, singulis Annis delapsa, distinguui optimè possit. Boet. de Boot. de Gemm. Lib. II. cap. 158. In profunditate pedum 39. Fontium Mutinensium Stratum palustre duorum circiter pedum apparet 1. ex Juncis, Plantarum foliis ac ramis congestum: & huic simile aliud infra 52. pedum profunditatem memorat Celeberr. Bernhard. Ramazzinus de Font. Mutinens. admir. scaturig. pag. 20. Binas en observationes, unam ad Helvetiæ occasum, alteram ad ortum factas, quæ profundiori quidem situ, quàm Helvetia ipsa, Ligna deposita ostendunt; nec mirum, devolutos utrinque ex summis Alpium Helveticarum stratis fractis Arborum Truncos, aliaque Vegetabilia à majori Terræ mole fuisse obruta, quàm verò in nostris Regionibus Alpinis, ubi sæpè vix unius, duorumvè pedum profunditatem habent cespites bituminosi Turffa dicti. Neque in Vallibus Helveticis duntaxat reperias materiam hanc Vegetabilium fermentatione putredinosâ corruptorum, pluriumvè conservatorum, quæ Turffæ nomine vulgò venit, sed quoque in Pæcis Alpinis, in summis Alpium, ubi nullæ amplius Arbores crescunt, cacuminibus, ut alibi pluribus testatum reddam. Pergo cum charissimo Woodwardo, quòd ingens effodiatur horum Lignorum (subterraneorum) & in magnis quidem fragminibus, numerus è Terra quarundam Insularum, ubi nullæ Arbores crescunt, nec plantari possunt, propter ferociam Ventorum, ac tantam Tempestatum austeritatem, quæ non patitur, ut ulla Vegetabilia ultra Fruticum altitudinem assurgant, nisi vallis aut aliis id genus munitis ab injuriis externis defendantur, uti in Hortis Insularis passim videre licet. Speciatim adnotari meretur Lignum piceum & abiegnum in Angliâ subterraneum, non supraterraneum. Testem habemus gravissimum Julium Cæsarem Comment. de Bell. Gallic. Lib. V. sub init. Ubi Brittannis prostare dicitur materia cujusque generis, ut in Gallia, præter Abietem & Fagum. Idem observatur in Hollandia & Zelandia, ubi Ligna fossilia vocantur vulgò Keenen, Kienboomen, Kienhout, quòd vulgò persuasum sit, ex Pinorum Sobole hæc esse, nam nomen Keen, aut Kien Pinus inter Belgas ferre solet: sicut apud nos quoque Helvetos notum est idem nomen, Kien, Kienholz: Hoc autem Arboris genus non apud imos Belgas crescit, teste Schookio Turff. pag. 74. 79. At ne quis existimet, Ligna subterranea seu Anglica, seu Belgica non esse ex Pinorum genere, habemus non Truncos duntaxat, & ramos, sed ipsos quoque Conos, ex Britannico solo erutos, speciatim ex Agro Cestriensi; tales quoque effodimus
in

in Turffifodinis nostratibus 12. & plurium pedum profunditate, juxta cum *Avellanis*, quales ex *Angliæ* Insulæ *Vecti* quoque recepi. In profunditate pedum 26. *Coryletum* cum suis *Nucibus* adhuc *in-*
corruptis inventum memorat *Ramazzin*. l. c. Unde verò in
 Angliam Belgiumvè devenere Pini cum suis Conis? Nulla sanè
 apparentia, quòd ibi creverint, & seu ventis prostratæ, seu A-
 quis obrutæ fuerint sepultæ. Devolutæ haud dubiè ex Regioni-
 bus harum Arborum feracibus, & quidem fatali illa illuvie, oc-
 casione rupturæ stratorum Alpinorum, ut nullam Rationi vim il-
 latum iri putem, si dixerim, translatas fuisse has Arbores in ma-
 ritimas illas Provincias & Regna ex *Helvetia*, *Sabaudia* & *Tiro-*
lensi Comitatu. *Hinc sanè est*, inquit *Woodwardus* pag. 220.
 fido me interprete, quòd etiam nunc inveniantur hæ Arbores in
 Insulis, & frigidioribus aliis *Terræ* Partibus, ubi nusquam am-
 pliùs crescere solent, & fortè germinârunt nunquam. Præbent
 autem talium locorum Incolis utilitates non contemnendas, quate-
 nus *Ligna* suppeditant non solùm in usus *Oeconomicos* *culinarios*, in
 Regionibus his frigidioribus apprimè necessarios, sed quoque *Arch-*
itectonicos, & *diversos* alios: Cùm è contrà iis in locis, unde adve-
 nerunt, caruissent omni usu, imò verò impedimento fuissent semi-
 nibus relictis, in nativo aptoque loco commodè tutoque depositis,
 & de novo vegetandis pro *Arboreto* recenti, quandoquidem ex ve-
 teri *Arborum* antediluvianarum materia non multùm evasit. At
 enimverò magno sunt usui Regionibus illis, ad quas ductu *Aqua-*
rum fuerunt deportatæ. Est certè notatu dignissimum, & *Provi-*
dentia *Divina* singulare argumentum, quòd vix occurrant *Regiones*
Ligno *Arboribusque* destitutæ, quæ non largum habeant *Arborum*
harum *subterranearum* proventum. Non autem solis *Anglis* *Bel-*
gisque in usum cedit devoluta ex *Alpibus* *Europæis* ad oras usque
 maritimas *Vegetabilis*, *inflammabilis*, materia, quæ *Cespites* ita
 dictos *bituminosos*, iisque intermixta *Ligna* constituit. Etiam
 nobis reservata est locuples talis materiæ *Penus*, deficiente sen-
 sim *Lignorum* proventu in usus trahendus. Non mehercle fru-
 strà apud nos deposita est in *Diluvio* *vegetabilis* hæc materies,
 non periit hoc sedimentum, sed ad nobiles restitit usus. *Syl-*
vam hanc *subterraneam* in *Territorio* *Tigurino* passim obviam ad
 usus trahere hoc ipso Anno cæpit & felicibus quidem, ut au-
 guror, auspiciis, Amplissimus noster Magistratus, velificante
 Senatore Gravissimo atque Consultissimo, Nobiliss. Dn. *Johan-*
ne *Jacobo* *Eschero*, quo Præsidi alii Ducentum Viri vigilantibus di-
 ligentique Prudentiâ conspicui mecum omnes intentabunt vires,
 ut negotium hoc *Turffarum* seu *Cespitum* *bituminosorum*, se-
 mo-

motis difficultatibus obviis, cedere possit in Civitatis Agrique Tigurini satisfactionem, totiusque adeò Reipublicæ honorem atque commodum. Esse autem Vegetabilis Profapiæ, nec Mineralis, Cespites bituminosos cum Lignis fossilibus intermixtis nullâ probatione, sed solâ inspectione, experimentoque combustionis indiget. Componitur hoc nobile sedimentum, neutiquam ob sui putrefactionem reformidandum, multò minùs ob antiquitatem contemnendum, ex stratis Muscorum, Foliorum, seminum, ramorum, Truncorum, radicum inflammabilibus, atque in cineres resolubilibus, Turffæ adinstar Belgicæ. Pergo cum Woodwardo meo: quòd memoratæ Arbores subterraneæ passim reperiantur Petris ipsis & Saxi v. g. in Lapidinis inclusa: in Marga item, aliisque Terræ speciebus tumulata non minùs, ac in nominata Terra fungosa palustri. pag. 98. Observationes undequaque congerere opus non est. In Lapidina Hungarica prope Bruck ad Leitham Fluvium offendit Frater Charissimus Johannes Scheuchzerus infra stratum primum Terræ communis nigrae, toti orbi superextensæ: Secundum Terræ flavæ: Tertium Terræ cœruleæ variis Lapidibus intermixtæ: Quartum Lignorum varii generis petrificatorum: infra id Ossa petrificata Linguas & oculos Serpentum, & Sabulum, quæ omnia subsidentiam ordinatam indicant: Infit porrò Woodwardus, quod primitùs fuerint indifferenter depositæ Arbores in omnem Terram, aliamvè materiam, quæ Terrei Globi superficiem constituit: ex accidenti verò hodiernum nullibi ampliùs, vel admodùm rarò, occurrant, nisi in Terra uliginosa Palustri, quoniam hæc ob bituminosam suam & balsamicam naturam Ligna contumulata condire quasi valuit, atque sic ad nostra usque tempora à corruptione præservare: Arboribus aliis, quæ in alia Terra, laxiori magis, & porosiori, fuere locata, tractu temporis dissolutis, & à putredine prorsus consumptis, ut nunc nil ampliùs de illis in conspectum veniat, utcunque fodiendo inquiratur: vel, si quid de illis compareat, exiguarum Reliquiarum nomen mereatur: invenias quippe rarissimè in porosiorum Terrarum visceribus Truncos Arborum integros, & à Corruptione adhuc liberos. Appositè & observationibus Historico-Naturalibus congruenter! Solutam esse Vegetabilium ita invicem superstratorum substantiam per diutinam aliquot mille Annorum moram patet ex ipsa Analyfi Chymica. Destillabam per Retortam Turffam nostram Tigurinam, quæ partim prope Lacum Felinum, Kazensee, partim prope Cœnobium Rütensè effoditur, & protrahi levi operâ non solum Spiritum, sed & oleum æthereum, & Salia volatilia, & crassamentum bituminosum, quod in Spiritu

ritu vini solutum Tincturam largitur sanguinei coloris, haud dubiè præstantis in Medicina efficaciam.

In Museo Wormiano Lib. II. cap. 16. describitur *Lignum fossile*, quod laminatim eruitur, colore nigerrimo, quandoque subfusco, ponderosum, fragile, exiccatum ubi fuerit, ast, cum primùm è Terra eruitur, adeò lentum & flexile, ut viminis instar in quamvis partem trahi possit, ac flecti. Fibris constat obliquis, & nodis hinc inde, planè instar radicis majoris cujusdam Arboris. Faber quidam lignarius, in Lignis dijudicandis peritus, Juglandis Arboris radicem longâ Annorum serie nigredine tantâ infectam esse putabat. Sed iis locis nunquam hæ Arboris conspectæ sunt. Polituram non faciliè admittit, nec operi scriniario ob fragilitatem adhiberi potest. Iis in locis Islandiæ, ubi magnâ copiâ eruitur Terrâ ad duas ulnas effossâ, nullæ planè sunt Arboris, aut fuisse unquam animadverti potest. Hoc Lignum vulgò Sorturbrandur vocant, & latere ajunt in monte adeò prærupto, & alto, ut eò nullus nisi audacissimus penetrare valeat, qui à juventute precipitiis fuit assuetus, effodienda quoque Terra est aliquot ulnis, antequam se prodat hoc Lignum. Wormii hunc Textum eum in finem allego, ut pro roboranda Hypothesi nostrâ conferre possim cum observationibus quibusdam Helveticis. In altissimo montis *Beistenberg*, *Uranie* Ditionis, *Cacumine*, Lignum jacere dicitur exasciatum, quod ad Diluvium referunt accolæ. De hoc autem Ligno non mihi certi quidpiam constat. Ast certior, notatuque dignissima est sequens observatio. Inter altissimas *Rhætiæ*, imò totius *Helvetiæ*, Alpes surgit velut inter *Viburna* *Cupressus*, vel stellas inter Luna minores, mons *Stella Piz da Stail*, accolis *Sexaminæ vallis*, *Schams* dictus, in cujus editissimo cacumine, nec nisi venatoribus *Rupicaprarum* audacissimis, & scandendi peritissimis, jacet Truncus Ligneus, unam cum dimidiâ circiter orgyjam longus, sesquipedem circiter crassus, supernâ sui parte, quâ Tempestatum injuriis est expositus, aliquatenus corruptus, infernâ parte fermè integer. Ramorum⁴⁴ principia ad uncias aliquot extra Ligni superficiem porriguntur: Truncum Pini montanæ, quem *Cembro* *Alpicolæ* nuncupant, putant fideles venatores *αυτόπται*, qui hoc ipso Anno Fratrem meum veritatis hujus rei & circumstantiarum cupidum, eodemque mecum in inquisitione *Historiæ Naturalis* desiderio tractum, ad sacras hæc Reliquias ducere, Julio mense, volebant, sed irrito profus, ob Nivem copiosam nimis, successu, ut re infectâ *Tigurum* redire, & alterâ quidem vice, quâ idem tentare volebat, coactus fuerit. Ut interim Lectori curioso constet altitudo, ad quam pervenit, & quam oculis duntaxat, non pedibus,

scandere fuit datum, infero heic Observationes suas Barometricas, unà cum Calculi summa.

Pro altitudine *Anderæ*, qui Pagus est Sexamninæ vallis præcipuus, Die 10. Jul. Mercurii altitudo hor. 3. p. m. 24. dig. 9. Lin. Parisin. quibus respondent in Tabulis *Mariotti* 435. hexempedæ, toises, 5. Ped. Paris. in Tabulis *Cassinianis* verò 520. o. Pro altitudine loci supra Horizontem Maris. Die 11. Jul. hor. 7. a. m. altit. Merc. 24. 8½. Die 12. Jul. h. 7. a. 24. 9½. & h. 1. p. 24. 10. Die 13. Jul. h. 7. a. 24. 10. Die 14. Jul. h. 11. a. 24. 11½. Die 15. Jul. h. 4. a. 24. 11. summæ altitudini respondent juxta *Mariottum* 406. 1. juxta *Cassinum* 479. o. Ut proin altitudo media æquata foret juxta *Mariottum* 421. o. sive 2526. pedd. Parisin. & juxta *Cassinum* 499. 3. sive 2997. pedd. pro altitudine Vallis Sexamninæ supra Mare.

Die 13. Jul. In Montis *Tschieræ* eo loco, ubi nullæ ampliùs crescunt Arbores (notandum enim hîc *ως ἐν παρόδῳ*, ad certam duntaxat altitudinem circiter 5442. pedd. crescere Arbores, nec ultrà ob causas alibi expositas surgere posse) horâ 11. observata Barometri altitudo 21. 7. quibus respondent juxta *Mariottum* 919. 4. seu 5518. pedd. & juxta *Cassinum* 1270. 3. seu 7623. pedd.

Eodem die horâ meridianâ 12. eò usque scansum fuit, ut Mercurius delapsus fuerit ad 21. 1. è contrâ atmosphæra surrexerit suprâ Maris Horizontem juxta *Mariottum* 1002. 4. seu 6016. pedd. juxta *Cassinum* 1411. o. seu 8466. pedd. Parisin.

Nondum verò hîc summa, quam quidem Frater attigit, altitudo. Die 15. Jul. In Monte *Sursees* dicto altitudinem habuit 20. 7. cui respondent juxta *Mariotti* Tabulas, non quidem huc usque productas, 6439. Pedd. Paris. juxta *Cassinianas* 9196. secundum Fratris computum verò 6585.

Stelle montis cacumen, quantum ex aspectu conjectare potuit Frater, altitudinem hanc montis *Sursees* superat circiter 3000. pedd. foretque adeò 4000. circiter pedibus altior Truncus noster, eo loco, ubi crescere desinunt Arbores. Quis autem, obsecro, Truncum arboris, centenarios aliquot gravem & informem, nullis usibus aptum, huc detulit? Quæ curiositas homines impulit? Imò, quæ Machinæ cum sublevârunt? Est enim loci tam præceps situs, ut nullis penè humanis viribus, nullis Regum maximorum sumtibus, nullis Potentiis Mechanicis hîc, ubi nunc jacet, deponi potuerit, nihilque proin maneat, quàm fatale illud, & universale quidem, quo altissimi Montes Aquis fuere cooperti, Diluvium, nisi in subsidium vocare malis ex levissimæ armaturæ Hypothesi Luidiana, foliis quibusvis & plumis leviores Ideas arborificas, quarum aliqua tantæ fue-

rit efficacæ, ut ex minutissima atomo sese expandere potuerit in formam Arboris ingentis detruncatæ. Quis autem non videt, in levi habendam Hypothesin? Dabitur aliquando occasio illustrandi observationem hanc de Trunco extra omne dubium Diluviano rarissimam per circumstantias alias. Non quippe, si DEUS vitam concesserit & vires, desistam aliis invigilare occasionibus, quibus culmen hoc editissimum à Fratre, me ipso, vel curiosis aliis conscendi possit.

F I N I S.

I N D E X

I N

HERBARIUM DILUVIANUM.

A.

Abiētis Ramuli Cortex. 51
 Absinthio Romano similis. 51
 Adiantum. 16.
 Ahovai Arboris Fructus. 18
 Alga. 22
 Anderæ Altitudo. 58.
 Anguillæ Diluvianæ cauda. 43
 Antimonii flores nigri igne producti. 41
 Aparinæ. 19.
 Arca quando resederit. 12
 Argentum purum arbusculi formâ concretum. 41.
 Arundinis Caulis. 19
 — Vallatorie Radix. 51.
 Astragali folia. 51
 Avellanæ ex Terra eruta. 55
 Augenschieffer. 21
 Autumnale tempus juxta nonnullos initiale Diluvii, sed falso. 12

B.

Baumstein. 23
 Blumen. 23
 Boomstenties, Bomties Achates. 25
 Borrages Aqua congelata, in qua Foliorum emula figuræ conspiciantur. 35

Bruck, Lapidina Hungarica, ejusque strata. 56.
 Buxus. 51

C.

Capilli Veneris. 51
 Carduo similes impressiones in Cornubus Ammonis. 44
 Cavalocchio Liburn. 21
 Cespites Bituminosi. vide Turffa
 Cevettone Flor. 21
 Chrysanthemi. Flos. 51
 Cissites. 49.
 Columbarum emissio. 13. 14
 Conferva Plinii. 51
 Cornua Ammonis ornamentis foliaceis notata. 44
 Corocculo Venet. 21.
 Cruces in Ligno conspicuæ. 46
 Crystallinus Fluor Ericæformis. 37
 Crystallus hexagona, in qua arbusculæ conspiciuntur. 43

D.

Danica verba in Ligno conspicua. 47
 Demoiselle. 21
 Dendrachates Plinii. 24
 Δενδράχης Ἀχάτης. 24
 Dendrita. 23. &c.
 — Hypothesi Diluvianæ contrariari videtur. 23

H 2

Den-

I N D E X

Dendrita *Arborea* & *Calapparia* ejus non sunt species. 25

— *Tinctura*, qua pingitur, differt à *Natura Lapidis*. 25. 26

— — *quæ sit*. 26

— *igni non cedit*, sed plerumque *pictureas* perdit. 26

— *Arborum saltem* & *fruticum ramificationes*, nunquam *folia nec semina*, nec *fructus* repræsentat. 27

Dendritæ *picturea cum Ericis, muscis, &c. affinibus Plantis* non convenit. 27

Dendritarum *productio juxta Kircherum* & *Luidium*. 28

— *arbusculæ se invicem nunquam intersecant*. 29

— — *fluxui materiæ subtilis adscribi nequeunt*. 29. 30

— — *comparantur cum Arbusculis ex attritione Marmorum politorum vel Lapidum fissilium intercurrente aliquo fluido oriundis*. 30.

— *exin Origo deducitur*. 31

— *in uno sæpe diversorum colorum ramificationes sibi superincumbentes comparent*. 31

— *Arbustularum radices sunt ad commissuras Lapidum*. 32.

— *Novæ comparent pictureæ in singulis fissuris*. 32

— *Diversitas, ejusve Ratio*. 33

— *consideratio monstrat totam superioris Terræ Corticis in Diluvio destructionem*. 34

— *emulæ arbusculæ ad parietes vitri, cui Errhinum ex Manna soluta infusum*. 37

— — *in Essentia Camphoræ*. 37

— *genesis comparatur cum Genesi salium volatilium*. 42. 43

Dendrites *Crystallinus*. 43

Δενδρίτης λίθου & *Corallii Synonymon*. 25

Δενδρόφυτον & πέτρα. 24

Diluvii *Initium tempore verno*. 11

— *series Chronologica*. 12. &c.

E.

Epiphyllasperma *mineralis Scutellata Luid.* 50

Epiphyllaspermæ *Plantæ*. 15. & *passim*.

Equisetum, 15. 16.

— *Majum Mensem Diluvii initialem monstrat*. 17

F.

Felicis & *Regulæ digiti, quæ Glaronæ Lapidi impressi visuntur, stalactitæ sunt ludibrium*. 48

Filicula. 16

Filix. 16. 19. 20. 22. 23. 50. 51.

Flores *Narcissi, Hyacinthi &c. in Jaspidibus & Achatis occurrentes, quo referendi*. 49

Fragaria. 51

Fraxini *folia*. 51

Frumenti *spica*. 7. 51

Fumaria. 18

Fur e *patibulo suspensus in Fago pictus*. 47.

G.

Gallium *album vulgare*. 19

Gramen. 18. 19.

Graminis *spica*. 18

Guaperva *Brasilensis*. 22

H.

Hexagonæ *figuræ regulares in vitreis orbibus observatæ*. 42

Hippurita. 17

Hordei *spica*. 8. 22

— *Descriptio*. 8

— *Origo à Diluvio*. 8

— *offert conjecturæ locum circa Helvetos Antediluvianos*. 8

— *Diluvii initium ponit in Tempus vernum*. 11. & seqq.

I.

Jacæ *capitulum*. 51

Jimboscata (*Pietra*.) 23

Jufferken. Belg. 21

Juglandis *folium*. 21

Juniperi *emulæ Arbusculæ in Tartaro vitriolato conspectæ*. 37

Jura *Mons præcipuum Testaceorum Diluvianorum habitaculum*. 10

K.

Keenen. 54

Kienboomen. *Kienhout*. 54

Kir-

IN HERBARIUM DILUVIANUM.

Kircheri circa *Dendritarum aliorum-ve Figuratorum productionem sententia affertur & eluditur.* 28

L.

Lentes *Lapideæ.* 50
Libella *Diluviana Diluvii Initium ponit in Majum.* 21
Ligna *subterranea.* 51
 ——— *Notæ characteristicae.* 52
 ——— *Origo à Diluvio.* 52. 53
 ——— *Situs.* 53.
 ——— *Profunditas,* 53
 ——— *reperiuntur in Cespitibus bituminosis & Terra uliginosa.* 53. 54. 56.
 ——— — *Insulis, ubi Arbores ipsæ non proveniunt.* 55
 ——— — *Regionibus, quibus minus largus supraterraneorum proventus.* 55
 ——— — *Petris & saxis inclusa.* 56
Lignum in *Cacumine Montis Stelle.* 57. 58.
Lilii *Gallici foliorum æmula ornamenta in Cornubus Ammonis conspicua.* 44
Lithophyta. 50. 51
Lithopteris. 18. 50
Lithosmunda. 20. 50
Litho *Trichomanes.* 50
Luidii *circa Figuratos Lapides Sententia affertur & eluditur.* 28

M.

Majus *Mensis juxta Woodwardum initialis Diluvii, & finalis.* 11. 14
Monachella. 21
Musci *terrestres clavati effigies in vitreo Orbe.* 40

N.

Neurophyllon. 20
Nitri *Antimoniati aqua congelata figuras conspiciendas dat.* 36

O.

Olea. 14
Oonobrychis. 51

Osmunda. 20. 48
Oxyacantha. 19

P.

Perla. 21
Phyccites *Plinii.* 22
Phyllitis *mineralis Luid.* 48
Pini & *Abietis Lignum in Anglia subterraneum non supraterraneum.* 54. 55
Pisces. *vide Plantæ.*
Piscis *antennis prælongis in Lapide fissili.* 44
Piscium *fata in Diluvio.* 10
Plantæ & *pisces Diluviani cur in tenuibus duntaxat stratis reperiuntur.* 9
Plantarum *Lapidibus impressarum Origo à Diluvio asseritur.* 5. 7.
Pluriæ *quadragesimalis initium cadit in Majum.* 13
 ——— — *finis in Junium.* 13
Polypodium. 50
Populus *nigra.* 17
Pryi *folium.* 20

Q.

Quinquefolium. 51

R.

Rana *Piscis.* 22
Regulus *Antimonii stellatus Trichomani vel Filici similes figuras superficie exhibens.* 40
Rhodites *Gesneri.* 43
Rubeola *mineralis Luid.* 19

S.

Salis *Armoniæ flores argentum arbusculis ornant.* 39
Salium *volatilium, eorumque arboriformium concretionum generatio.* 39
 ——— *situs.* 39
Salix. 20. 42
Saxifraga. 51
Schæidermätz. 21
Scorpionides *montanum 1B. an?* 22
Secalis *spica.* 15
Securidaca *major.* 51
Serici *sal volatile ejusque figura.* 38
Serpillum. 51

INDEX IN HERBARIUM DILUVIANUM.

- Sexaminæ Vallis Rhetorum Altitudo. 58
 Siluri Sceleton. 45
 Pietra di Sinai. 24
 Sophia Chirurgorum. 51
 Sorbus Alpina. 18
 Sorturbrandur. 57
 Stalactitæ res varias repræsentantes. 47
 Stella mons. 57. 58.
 — in eo Truncus ligneus. 57. 58
 — ejus altitudo. 58
 Stellulæ in fissili Lapide Dendritis affini conspicuæ. 42
 Surfee Montis altitudo. 58
- T.
- T**he American Toadfish. 22
 Thymus. 51
 Tiliæ folium. 19
 Tofis impressæ Figuræ Diluvianarum numero eximendæ. 48
 Trichomanes. 15. 18. 20
 Trifolium. 51
 Tritici spica. 15.
 Tschieræ Montis altitudo. 58.
 Turffa. 54
- Turffa Agri Tigurini. 54. 55
 — destillata. 56
 — non in vallibus solum offenditur, sed & in summis Alpibus. 54
- V.
- V**ernum Tempus Diluvii fuisse initiale probant Argumenta ex Natura desumpta. 11
 — — Noachi exitui destinatum. 11
 Veronensium & Apennina Juga Reliquiarum Diluvianarum magis sunt feracia, quam verò Lepontiorum & Rhetorum. 9. 10.
 Virunculus in Ligno Fagino. 45. 46
 — ejus Origo. 45
 Vitis Folium. 15
 Urticarum figuræ in Lixivio Cinerum hujus plantæ congelato conspicuæ. 36
 Uvæ representatio in Lixivio Cinerum clavellatorum. 37
- W.
- W**assersteine. 25

F I N I S.

HERBARIUM

HERBARII DILUVIANI

A P P E N D I X.

Annium est, ex quo Plantas Diluvianas inde ab Exundatione hac fatali simul & universali veluti sepultas, novâ & inauditâ forsân palingenesiæ speciæ resuscitavi, & Naturæ Curiosorum applausum, de quo mihi gratulor, reportavi. In Editione hac alterâ ut major Systemati meo accenderetur lux, constitui mecum Plantas sive veras, sive spurias, fossiles redigere ad Methodum Tournefortianam, ut quid ex quavis classe hætenus quidem repertum fuerit Orbi curioso simul & erudito innotesceret; indigitaturus simul, quid, meo quidem iudicio, pertineat ad Diluviana, quid ad Postdiluviana, quid ad dubia, quid ad Naturæ lusum? Sit itaque

CLASSIS I.

Herbæ & Suffrutices flore monopetalo, campaniformi.

1 APARINÆ densius foliatæ æmulum ex Silesia. *Herb. Diluv.* TAB. III. fig. 3. & 5. *Mus. Dil. n. 69.* Aparinæ densius foliatæ æmulum Lithophyton radiosum Luidii. *Lith. Britt. n. 3. & 5. 201.* an Rubeola mineralis Luidii. n. 202. *Diluv.*

2 Gallium album vulgare *Tour.* Mollugo montana angustifolia vel Gallium album latifolium. CB. TAB. IV. fig. 1. *Volkm. Siles. T. XV. f. 3. Diluv.*

3 *Donichte Erde oder Lett mit einem Zweiglein von dem Tithymalo* Cyparissia foliolis angustis. CB. *Cypressen kleine Wolfsmilch.* volkmann. Siles. 108. T. XII. f. 3. i. e. Terra argillacea cum Ramo Tithymali Cyparissia &c.

4 Gallium luteum. CB. Convenit quoque Rubiæ angustifoliæ spicatæ. CB. *bey Volkmann. Sil. III. T. XIII. f. 8.*

CLASSIS II.

Herbæ & Suffrutices flore monopetalo infundibuliformi & rotato.

5 Folium quoddam trinervium an PLANTAGINIS TAB. II. fig. 8. *Dub.*

6 Folium

6 Folium rotundum CYCLAMINIS videtur in Lapide Öningensi. *Diluv.*

CLASSIS IV.

Herbæ & Suffrutices flore monopetalo labiato.

7 SERPILLUM & THYMUS. Myl. Saxon. Subt. p. 40. fig. 7. *Dubium nomen.*

CLASSIS V.

Herbæ & Suffrutices floribus polypetalis cruciformibus.

8 RAPA in Lignum mutata. Lang. *Hist. Lapid.* p. 73. Eximenda munero & Diluvianorum & Fossilium.

CLASSIS VI.

Herbæ & Suffrutices floribus polypetalis rosaceis.

9 TRIFOLY & FRAGARIÆ folia. Raj. *de mutat. & interitu Orb.* p. 143.

10 Lithophyllon, so mit einem grossen blatt der Opuntia majoris, oder grossen Indianischen feigen fast überein kommet, seu Lithophyllon Opuntia majoris æmulum. Volkmann. *Sil.* 106. T. XI. f. 1.

11 Nigella Arvensis cornuta. CB. *Id.* 110. T. XIII. f. 5.

12 Flosculus Stellatus. Sternblümlein auf grauem Schiefer, kommet dem blümlein einer Alfine bey. Convenit Alfine flosculo. *Id.* 113. T. XV. f. 7.

13 Alfine spargulæ flore seu Arenariæ. I. B. obscura vestigia in Lapide à Sole ferè calcinato, in circuitum expansa. Helwing *Lith. P. II.* p. 94.

CLASSIS VII.

Herbæ floribus polypetalis umbelliferæ.

14 Myrrhis Sylv. Camer. Cerefolium Sylv. perenne Mor. Myrrhen Körffel, an dem die stängel und Blätter pechschwarz und glatt sind, foliis & caule nigris lævibusque. Volkmann. *Sil.* 108. T. XII. f. 1.

15 Apium montanum ampliori folio. CB. auf grauem Schiefer natürlich und Schwarz marquirt. *Id.* T. XII. f. 4. p. 109.

16 Foeniculum vulgare. CB. seu Mille folium Aquaticum folio Foeniculi. *Id.* 112. T. XIV. fig. 6.

Celeb.^{mo} Dⁿ Hermanno Boerhaave Botan. Chem. & Coll. Pract.
in Illustri Academiâ Lugduno-Batavâ Professori.

C L A S S I S. X.

Herbae & Suffrutices floribus polypetalis papilionaceis.

17 ONOBRÛCHIS minor Viciae foliis. CB. Luid. p. 108. Diluv. *Kozia rut ka w Kamieniu* Pol. Helwing. Ind. Foss. Pol.

18 PISA coloris viridis in saxo fulco, *Wickenstein*. Mus. Dil. n. 120. Dub. *Ein Stein darinn Bohnen und Feldwicken*. Myl. Sax. P. I. p. 37. f. 2. 3. *Braunrothes Gestein darinn Früchte wie Bohnen, Erbsen, und Wicken, i. e. Piseolithus, die äusserliche Schale ist Grasgrün, die Membrana über dem Kern weiss, dieser aber ein weisser Kiesel*. Volkm. Siles. 129. T. XXII. f. 5. *Brauner leberfarbener Stein, in welchem Zimmtfarbene Steinlein, so theils länglicht in Grösse und Gestalt der Pinolen, theils rund in Gestalt kleiner Wicken liegen*. Piseolithus, Pisis partim oblongis, partim rotundis. *An statt des Kernes ist ein heller Crystall Fluss*. Volkm. 131. T. XXIII. f. 6. 7. 8. *Leberfarbene, und sehr harte Handsteine, in welchem Saamen stecken den Türckischen oder gemeinen Bohnen gleich*. lit. a. *andere den kleinen weissen rundlichten und ovalen*. bb. *Grüne Erbsen den natürlichen ganz gleich*. cc. *Andere denen Feldwicken und Linsen nicht unähnlich*. dd. *nebst einem Eindruck einer Mandel*. ee. Id. T. XXIII. f. 9. 10. *Pisa majora Matth & Fuchs. rufa, grosse rothe Erbsen*. Id. 134. T. XXIV. f. 13.

19 SCORPIOIDES montanum IB. TAB. V. fig. 6. Mus. ^{TAB. V.} Dil. n. 8. *Diluv.* _{fig. 6.}

20 Phaseolithus, *in einem gelben versteinen Lett, ist dem Phaseolo Peregrino magno coloris Castanei laevi, cum magno hilo Chabr. in allem ganz gleich, auch der Hilus tieff eingeköhlet, und mit dem Cortice einerley Couleur; i. e. Phaseolus peregrinus magnus &c. in marga lutea. Der innwendige Kern hat seine natürlich weisse farb, Nucleus interior albus est*. Volkmann. Siles. 130. T. XXIII. f. 2.

21 *Eine Frucht dem Phaseolo Aegyptiaco colore rufescente ähnlich* aa; *nebst einer unbekanten Plätschichten Frucht* bb. *welche gleichfals eine species Phaseoli scheint in Braun rothem Gestein*. Id. 133. T. XXIII. f. 12.

22 *Siehet wie der Phaseolus Peregrinus hortensi affinis fructu tumidiore minore niveo*. CB. Id. 134. T. XXIV. f. 11.

23 *Phasole, die dem Phaseolo Brasiliano rubro gleichet*. Id. 134. T. XXIV. f. 17.

24 Siliquastrum Phaseolatum, seu ad PHASEOLI valvulum ^{TAB.} quodammodo accedens. Mort. Northampton. Tab. X. fig. 28. ^{XI. fig. 1.} p. 245. Luid. n. 1440. Act. Philos. n. 200. fig. 1. *Diluv.*

luc. Sed an Phaseoli sit filiqua, vel etiam vegetabilis Profapiæ, de eo adhuc dubito. Idem iudicium esto de sequentibus. In *Lexico Diluviano* reperias inter piscium partes.

25 Siliquastrum latiusculum, seu LUPINI valvulo æmulum. Luid. n. 1448. *A Bone of the Shape of a Lupine Shell.* Mort. l. c. *Act. Phil. n. 200. fig. 2.*

26 Siliquastrum minimum vibratum. Luid. n. 1466. *The Smallest of all the Strait Siliquastra-Kind.* Mort. l. c.

27 Siliquastro congener *Ricinus*, seu Siliquastrum minus instar seminis Phaseoli. *Act. Philos. n. 200. fig. 5.* Luid. n. 1499. *A species of the size and shape, of a Kidney-Bean.* Mort. p. 246.

28 Siliquastrum minus gibbosum. Luid. n. 1467. Mort. l. c.

29 Siliquastrum tortile gibbosum minutis punctulis conspersum, seu Siliquastrum marmoreum, *Punctularia* tortilis dictum. *Act. Londin. n. 200. fig. 4.* Luid. n. 1482. Morton. l. c.

30 Siliquastrum minus triangulum. Luid. n. 1488. Mort. l. c.

31 Siliquastrum phaseolatum angustissimum. Luid. n. 1443.

32 Siliquastrum tenue longiusculum in dorso ad cylindrum vergens. Luid. n. 1444.

33 Siliquastrum Pisi filiquam referens subviride, vibrato margine insignitum. *Act. Phil. n. 200.* Luid. n. 1445. Idem coloris anthracini. n. 1446.

34 Siliquastrum omnium quotquot vidimus maximum, duas uncias, si quadrantem excipias, longitudine, latitudine unam complectens, coloris nigri radice spoliatum. Luid. n. 1449. *fig.*

35 Siliquastra marmorea, vel lævissimè expolita, coloris alias fulci aut hepatici, alias è luteolo subviridis, variæ magnitudinis. Luid. n. 1451.

36 Siliquastra radice sulculis transversis leviter exarata. Luid. n. 1452.

37 Lupinati specimen minus coloris e cinereo subfulci, perpendiculari margine, argutè admodum rugosâ. Luid. n. 1456.

38 *Saamen von dem Lupino sylvestri flore luteo* CB. Volkmann. *Siles. 135. T. XXIV. f. 21.*

39 Siliquastrum minus gibbosum, subtenuè, seu vulgari simile, arcuatum angustius. Luid. n. 1467.

40 Siliquastrum gibbosum ex albido rufescens fabuletorum radice insigni donatum. Luid. n. 1473.

41 Siliquastrum Silo condictum, seu recurvirostrum gibbosum, strigâ quadam à dorso ad mucronem procurrente. Luid. n. 1476.

- 42 Siliquastrum gibbosum tortile. Luid. n. 1480.
 43 Siliquastrum *Portellaria* dictum, sive gibbosum marmoreum. *Act. Philos.* n. 200 fig. 4. Luid. n. 1481.
 44 Siliquastrum tortilis gibbosi varietas, ad triangulare minus accedens, ob extremum alterum quasi obliquè resectum *Limularia* dicta. Luid. n. 1487.
 45 Siliquastrum minus triangulum seu minus *Conchæ* ad instar rostellatum. *Act. Phil.* n. 200. fig. 3. Luid. n. 1488.
 46 Ricino accedens Siliquastrum umbonatum seu scutulatum minimis adnumerandum. Luid. n. 1497. fig.
 47 Siliquastrum umbonatum longiusculum. Luid. n. 1498. fig.
 48 Siliquastrum asellarium seu minimum, *Asello* infecto non-nihil simile. Luid. n. 1499.
 49 Siliquastrum minimum punctulatum, *Arquatula* dictum. Luid. n. 1500. fig.
 50 Siliquastrum *Bufonitam* orbiculatum minorem referens. Luid. n. 1501.
 51 Siliquastrum minimum orbiculatum marmoreum, minutissimis punctulis conspersum. Luid. n. 1502.
 52 Siliquastrum litorale venosum, (venulis nimirum à litore dorsali undequaque insculptum) seu *Limaculum* corrugosum. Luid. n. 1503. fig.
 53 Siliquastrum venosum radiolare, nodulorum serie in dorso insignitum, seu siliquastrum à radioli textorii similitudine, *Radii nodosus* dictum. Luid. n. 1505.
 54 *SECURIDACA* major. Myl. *Saxon. Subt. Fig.* 11.
 55 *Lapis niger lævis*, *Fabæ* parvæ persimilis. Helwing. *Lith. Ang.* 38. Forfan ad *Silices*.
 56 *Fabæ* Siliqua minimè vesca, veræ tamen formâ persimilis, turgentibus intus granulis prægnans. Calc. Mus. 411 Pol. *Stræc bobowy Kamienny*. Helw. Ind. Foss. Pol.
 57 *Siehet einer zusammen gepletzten grossen Feige, oder Fabæ Indicæ Arborescenti, ex Guinea latissimæ fere quadratæ Clus. gleich, oder der Fabæ arborescenti seu phaseolo plano longo nigro.* Volkm. *Siles.* 137. T. XXIV. f. 23.

C L A S S I S X I.

Herbæ & Suffrutices floribus polypetalis anomalis.

- 58 *FUMARIA*. Myl. *Sax. p.* 30. potius *Lithopteris* fæmina *Trichomanis* pinnulis longioribus. Luid. *Lith.* n. 186. vel *Fr-*^{TAB.II.}
lix ramosa. Myl. fig. 8. v. TAB. II. fig. 7. Diluv. *Schiefer mit* fig. 7.
 der

der Fumaria officinarum. Volkmann. *Siles.* III. T. XIV. f. 2.
 59 Siehet wie semen Momordicæ feu Balsaminæ fæminæ,
 wann er noch in der rothen Schalen oder häutlein steckt, dum adhuc
 membrana rufescente vestitur. Id. 134. T. XXIV. f. 12.

C L A S S I S XII.

Herbæ & Suffrutices floribus flosculosis.

- 60 JACEÆ cujusdam aut Centaurii majoris capitulum. Luid.
Lith. p. 108.
 61 Eine Blum von der Jacea nigra Pratenfi latifolia. CB. kommt
 auch der Jaceæ montanæ candidissimæ CB. oder Jaceæ montanæ
 hirsuto capite bey. Clus. Pan. Volkman. *Sil.* 113. T. XV. f. 6.

C L A S S I S XIV.

Herbæ & Suffrutices floribus radiatis.

TAB.
 XI.
 fig. 3.

- 62 TUSSILAGINIS folium in Lapide Fissili Oeningensi. *Mus.*
Dil. n. 248. b. *Diluv.*
 63 CHRYSANTHEMI nescio cujus flos petalis bifidis. Luid.
Lith. p. 109.
 64 Radiatula, an flos cujusdam Chrysanthemi. Luid. in *Trans-*
act. Phil. n. 337. p. 95. Tab. I. fig. 4.
 65 Eine Blum auf einem dunkelgrauen Schiefer, so dem Bubo-
 ni luteo feu Asteri montano luteo folio salicis glabro CB. am al-
 lerähnlichsten ist. Flos Asteri montano &c. similis in Fissili fu-
 sco. Volkmann *Sil.* 113. T. XIII. f. 9.
 66 Auf einem Pomeranzenfarben Schiefer Aster angustifolius,
 Aster Pyrenaicus præcox flore cœruleo fortè. *H. R. Par. Tour.*
Id. p. 113. T. XV. f. 5.

C L A S S I S XV.

Herbæ & Suffrutices floribus apetalis seu stamineis.

TAB. I.
 fig. 1.
 TAB. V.
 fig. 4.

- 67 HORDEI spica Diluviana Lapidis fissili Glaronensi im-
 pressa. *Mus. Dil.* n. 1, v. TAB. I. fig. 1. *Diluv.*
 68 Eine unreiffe Gerstenähre. *Myl. Sax.* p. 15. v. TAB. V.
 fig. 4. *Diluv.*
 69 Spica SECALINA. Luid. *Lith.* p. 108. Pol. *Klos zytny*
w Kamieniu. Helw. Ind. Fossil. Polon.
 70 Culmus integer frumentaceus 24. pedum profunditate in
 puteis Mutinensibus repertus. Ramazzini, *Font. Mutin. orig.*

71 Spica TRITICI in fissili Mansfeldico. Buttn. Rüd. Diluv. p. 203. Diluv. Spicæ Frumenti in Schwarzem Kupferschiefer von Franckenberg. Myl. Mus. n. 887. Schiefer, mit einer und dreyfachen Kornähren Id. n. 905. 906. Spicæ Frumenti Metallares ex Fodinis Franckenbergensibus Hassiæ. M. D. n. 248. b. 3. Metallische Frucht Aehren von Franckenberg. Wolfart. Hist. Nat. Hass. 35. T. 5. n. 3. 6.

72 GRAMEN quoddam frequenter geniculatum foliis è geniculis prodeuntibus in extremo bifurcatis ac trifurcatis in Lapide fissili Oeningensi. TAB. III. fig. 4. Mus. Dil. n. 40. De-^{TAB. III.}scriptione adde, quod exactius intuenti hanc Plantam, mihi vi-^{fig. 4.}deatur hoc qualecunque Gramen immaturum, ut folia nondum vaginis plene evoluta bifurcatorum speciem mentiantur.

73 ALGÆ vel GRAMINIS folia in lapide Fissili Oeningensi. Mus. Dil. n. 42. Diluv. Brauner Lett von der Alaun Gruben bey Joachims thal in Böhmen mit Gras. i. e. Gramen in Argilla fusca ex Fodinis Aluminis vallis Joachimicæ in Bohemia. Myl. Mus. n. 762.

74 Alga marina Lapidi impressa ad Littora Maris Balthici, ubi Alga marina Lob. vel Fucus marinus alter. Dod. alias Alga angustifolia vitriariorum CB. copiosissimè fluctuans ejicitur. M. D. n. 248. D³. In Lapide duro ductibus inordinatis albo colore conspicua. Helw. Lith. P. II. p. 94. T. II. f. 1.

75 Graminis Panicei spica. Luid. Lith. p. 108. qua cum contuli spicam, si non Julus & populi nigræ. CB. v. TAB. II. ^{TAB. II.}fig. 5. Diluv. Trawne liscie w Kamienach Wyrasone. Pol. Helw. ^{fig. 5.}Ind. Foss. Polon.

76 Graminis videtur, & Avenacei quidem, species, Lapis fissilis impressionibus frugum elegantissimè notatus. Schieferstein mit Frucht Aehren aus dem Kleinen Schmalkalder Thal oder Grund. Wolfart. H. N. Hass. 35. T. V. f. 3.

77 Grauer Schiefer cum Spica Graminis Alopecurini, II. Tab. vel potius Graminis Canini, III. Tab. Aus einer Kohlgruben zu Breitenbau. Volkm. Sil. T. IV. f. 8.

78 Silex durissimus cœrulascens, in cujus utroque superficie Gramen tenuissimum ex uno Radicis principio in circuitu expansum foliolis ex utraque parte geniculati culmi copiosè prodeuntibus, & in extremitatibus velut in spicam collectis, aliis quidem extantibus & manifestis, aliis ferè detritis. Helwing. Lith. P. II. p. 94. Tab. II.

79 Ignota Planta mineralis Neurophyllon Carbonarium. Luid. ^{TAB.}n. 184. v. TAB. IV. fig. 1. Lithophyton sinuatum facie A-^{IV.}^{fig. 1.}

RUNDINEA sive striatula Carbonaria. n. 199. Caulis cujusdam Plantæ mineralis. n. 200. Planta mineralis Neurophyllon Carbonarium dicta. Luid. *Mus. Diluv.* n. 10. Planta stellata quædam Diluviana cum Neurophyllon in atrii coloris saxo margaceo. *Mus. Dil.* n. 13. v. TAB. IV. fig. 1. Striatula Carbonaria & varia foliorum fragmenta ex Anglia. *Mus. Dil.* n. 20. Neurophyllon Carbonarium tum impressum, tum integrum compressum. n. 23. Neurophyllon in Lapide fissili Oeningensi. n. 41. Neurophyllon Carbonarium seu striatula tenuior in saxo nigro Silesiaco. n. 49. Neurophyllon seu striatula Carbonaria Anglica. n. 51. Neurophyllon aliud piceæ lævoris & splendoris ex Germania. n. 52. Lapis griseus Melanogrammos cum Neurophyllon seu striatula ex Anglia. n. 54. Neurophyllon seu striatula referens Gramen pictum striatum in Saxo Cretaceo Oeningensi. n. 57. Caulis Plantæ cujusdam in Lapide Oeningensi. n. 61. ARUNDINIS aliusve Plantæ caulis solidus metalliformis prope Bononiam erutus. n. 67. v. TAB. III. fig. 2. conferendus cum Fœniculi caulibus lapidosis. *Calc. Mus.* 411. Striatula Carbonaria ex fodina Lithanthracum Planitzensi. *Mus. Dil.* n. 116. Arundinis folia & Filicula quædam ex eodem loco. n. 119. Striatula & caules cum foliis stellaris cujusdam plantæ ex eodem loco. n. 121. Neurophylla in Lapide Manebacensi margaceo. n. 246. Comparat vegetabile hocce Myl. *Sax.* p. 30. Ligno Aloes & Arundini, confidentius ego Arundini; confirmant me observationes in Turffifodinis Rütenibus factæ, ubi offendi talismodi Arundinea folia adhuc mollia, quorum eminentia transversa in fissilibus quoque seu fossilibus obvia finis est vaginæ caulem obvolventis, & initium folii ipsius: *Brauner Letten aus dem Joachims Thal mit Kannenkraut.* Myl. *Mus.* n. 801. *Sehr breiter und gestreifter glatt und Schwarzer schilff, kommet mit seinen streiffen gleichen, oder gelenken dem Arundini Saccharinæ, Zuckerrohr ziemlich bey, oder, ob es eine Arth von dem als Ebenholz ganz schwarzen gestreift und glatten Rohr ist, das sonst in der Provinz Quantung häufig wächst.* *Volk.* Siles. 101. Tab XIII. f. 7. *Eine besondere Arth von einem breiten und gestreiften Rohr auf grauem Schiefer in den Kohlgruben zu weissstein.* Id. 332. T. IV. f. 3.

80 Arundinis vallatorix radix. Luid. p. 180.

81 Arundo Indica in Lapidem versa Corallii fere Naturâ similis *Calamites*, à Calamo. Gesn. Fig. Lap. 115. *Ἰνδικὸς καλάμος ἀπολελιθωμένῳ.* Theophr. de Lap. Ad Columellos non ineptè refert Helwing. *Lith.* P. II. 114.

TAB. I.
fig. 5.

82 EQUISETUM Diluvianum in saxo cinereo nigricante margaceo,

gaceo, ex Anglia. Mus. Dil. n. 22. *Diluv.* Ad *Squamata Schemata* refert Luid. p. 110.

83 Equisetum adhuc tenellum in densam foliorum spicam congestum, vel spica Plantæ alicujus hactenus ignota ex Anglia. *Mus. Dil. n. 25.* Conf. Alovai Myl. Sax. p. 30. *Diluv.*

84 Equisetum & Filix in Lapide Anglico. TAB. I. fig. 5. ^{TAB. I.}
Mus. Dil. n. 53. Conf. Equisetum majus. Myl. Sax. p. 30. fig. 3. ^{fig. 5.}
& 5. ad p. 16. *Diluv.*

85 *Grauer Krauterschiefer mit dem Equiseto palustri longioribus setis.* CB. Volkm. Sil. 333. T. XIV. f. 7.

86 Equisetum palustre brevioribus setis polyspermon CB. vel Equisetum minimum seu Cauda equina minima Myl. Sax. p. 30. fig. 12. ad pag. 19. v. TAB. I. fig. 3. ^{TAB. I.}
Diluv. Siehet auch der ^{fig. 3.}
Spergulæ Rovill. Alfines spec. dictæ majoris CB. *nicht ungleich*
Volkm. Sil. 112. T. XIV. f. 7.

87 Equisetum in lapide fissili cinereo fusco. Musei Tigurini. ^{TAB. II.}
TAB. II. fig. 1. *Diluv.* ^{fig. 1.}

88 Equisetum foetidum sub Aqua repens petrificatum. *Steinern Kafferschaftheü oder Katzenwadel.* Lang. Hist. Lapid. p. 53. TAB. XIII. pertinet ad petrificata Post-Diluviana. Conf. *Mort. North. p. 150. Plot. Staffords. 190.*

89 Hippurites. *Or a stone with the impressed image or signature of the Equisetum, or Horse-Tail.* Grew. Mus. 268.

90 Herniaria cum Cauliculis, foliulis & vasculis seminalibus, in saxo, singulis quasi virentibus & eminentibus. Helwing. *Lith. Ang. p. 40. Tab. I. fig. 21.*

91 Rhabarbarum lapideum hoc nomen nonnisi colore Rhabarbari meret, & structurâ plurimum à Radice illa Sinensi differt. *Besl Mus. 103. T. XXXVI.*

92 *Ganz weisse Saamen in grauen Gestein, den Hirsekörneren nicht ungleich.* Volkm. *Siles. 133. T. XXIII. f. 11.* Milium vulgare, Milium album, *Weisse Hirsenkörner, aus und innwendig weifs.* Id. 134. T. XXIV. f. 16.

C L A S S I S X V I.

Herbæ & Suffrutices, qui floribus carent, & semine donantur.

93 M. D. n. 12. FILICIS Species in saxo fissili margaceo nigro Manebacensi TAB. I. fig. 8. 10. *Dryopteris nigra* Luid. ^{TAB. 2.}
Lith. fig. 8.
p. 108. *Diluv.* Porosa *Fronde* di Felai. Imp. 577. *Paproc w Kamieniu* Pol. Helw. Ind. Foss. Pol.

- 94 M. D. n. 15. Filix quædam Diluviana ex Fodinis Cumbriæ. *Diluv.*
- 95 M. D. n. 16. Filicis species Diluviana ex Anglia. conf. TAB. III. *fig. 7.*
- TAB. III. *fig. 7.* 96 M. D. n. 44. In eodem Lapide cinereo Silesiaco duplex Planta Diluviana, una Filix videtur, alia Filicula. TAB. I. *fig. 9.*
- TAB. I. *fig. 9.* Cum priori confer Trichomanes minerale longifolium, f. Lithotrichomanes longioribus foliis integris donatum. Luid. n. 197.
- TAB. I. *fig. 10.* 97 M. D. n. 45. Filicis folia in Lapide Manebacensi. TAB. I. *fig. 10. Diluv.*
- TAB. V. *fig. 5.* 98 M. D. n. 47. Filicis species in saxo Faringdonensi Angliæ. TAB. V. *fig. 5.* Conf. Pluken. Amalth. Botan. Tab. 406. *fig. 3. Diluv.*
- TAB. III. *fig. 7.* 99 M. D. n. 48. Filicis species pinnulis denso ordine Costæ adnatis in Lapide nigro Silesiaco. TAB. III. *fig. 7.* conf. Filix. Myl. *Sax. p. 30. fig. 6. ad. p. 19.* & Filix non ramosa major pinnulis longis angustis profunde dentatis, supremâ pinnâ longius mucronatâ. Pluk. Amalth. p. 93. Tab. 403. *Diluv.* Filicula petrææ pinnulis longis angustis dentatis. Volkm. *Siles. T. XIII. f. 3.*
- 100 Filix ramosa mas, pinnulis obtusis mucronatis. *Gross Farrenkraut männlein mit unterkerfften Blätteren, auf weißlichem Sandstein.* Volkm. Sil. 106. T. XI. f. 2. 3.
- 101 *Leberfarber schiefer mit der Silice querna* CB. *Eichfarren, Klein steinfarrenkraut weiblein.* Id. 108. T. XII. f. 2.
- 102 Filicula petrææ IV. Tab. foliis non serratis, an dem die Blätter ganz, und gar nicht zerkerffet: kommet auch mit der Filice saxatili non ramosa, nigris maculis punctata CB. über ein auf Schwarzgrauem Schiefer, Id. 109. T. XIII. f. 1.
- 103 Filicula petrææ femina. III. Tab. Id. 110. T. XIII. f. 2.
- 104 Filicis Ramulus in Lapide fissili calcario albo. Helwing. *Lith. P. II. p. 94.*
- 105 M. D. n. 50. 58. Osmunda vel Filix ex North. Bierly Lancastrensis Agri, & ex Fodinis Flintensibus in Cambro Britannia. TAB. IV. *fig. 6.* conf. *fig. 3.* TAB. *cit. & fig. 2. ac 4.*
- TAB. IV. *fig. 3. & 6.* Plukenet. Almag. Tab. 402. *Diluv. Schiefer mit Blätteren von der Filice non dentata florida.* CB. Volkm. *Sil. III. Tab. XIV. f. 1.* Folia Osmundæ vel Filicis alius. Id. 112. T. XV. f. 2.
- TAB. I. *fig. 5.* 106 M. D. n. 53. Equisetum & Filix in Lapide Anglico. TAB. I. *fig. 5. Diluv.*
- TAB. II. *fig. 3.* 107 Filix mas folio dentato. CB. in Lapide fissili, Musei Civici Tigurini. TAB. II. *fig. 3. Diluv.*
- 108 Filicis species foliis longis duodecies pinnatis seu conjugatis

- tis impari claudente extremum scapum. TAB. V. fig. 9. *Diluv.* TAB. V.
fig. 9.
- 109 Filix quædam pinnulis valde tenuibus. Hain. *fol. 26. fig. 3.*
- 110 Filix fœmina major. Myl. Sax. p. 30. *Diluv.*
- 111 Filix quædam ramosa foliis denticulatis vel leguminosa. TAB.
IV. fig. 5.
TAB. IV. fig. 5. *Diluv.*
- 112 Ramulus truncatus Filicis folia referens, massæ lapideæ albæ inclusus. Helwing. *Lith. Ang. 41. Tab. II. fig. 5.*
- 113 Lapis scissili ferè similes filicem & alias herbas petrefactas exhibens. *Stein dem Schiefer etwas ähnlich, worinnen Farnkraut, und andere kräuter, so zu stein geworden zusehen.* Spen. Mus. 92.
- 114 Lapis partim scissili, partim Lithomargæ similis, Herbarum sylvestrium Filicis Polypodii & aliarum folia petrificata exhibens. *Stein zum Theil dem Schiefer, zum theil dem Steinmarg ähnlich, worinnen petrificierte Waldkräuter, als Farrn, Engelsüß, und dergleichen enthalten.* l. c.
- 115 M. D. n. 24. TRICHOMANES minerale ex Anglia. TAB.
IV. fig. 4.
TAB. IV. fig. 4. Trichomanes minerale foliis integris mucronatis. Luid. n. 191. *Diluv. Ein Schwarz und grau, bey uns sonst unbekantes gewächs.* Volkm. Sil. 112. T. XV. f. 1.
- 116 M. D. n. 56. Planta epiphyllasperma Trichomani similis in Lapide nigro Ilmenaviensi. TAB. I. fig. 6. conf. cum Filice mari non ramoso simili pinnulis obtusius mucronatis. Luid. n. 184. & Minera Ferri exprimente Filicem marem. Wolfart. *Vale Hanov. §. 10. Diluv.* TAB.
I. fig. 6.
117. M. D. n. 66. Trichomanes seu Polytrichum officinarum C B. & caules Arundinis è Fodinis Faringdonensibus Angliæ. TAB.
III. fig. 1.
TAB. III. fig. 1. *Diluv.*
118. M. D. n. 123. Trichomanes in marga subfusca ex Comodavia Silesiæ. *Diluv.*
- 119 Trichomanes minus & tenerius C B. *siehet auch dem Adiantho albo tenui folio Rutæ Murariæ accedenti nicht ungleich.* Volkm. Sil. 112. T. XV. f. 1.
- 120 M. D. n. 2. 248. b³. FILICULA fontana major, f. Adiantum album Filicis folio. C B. in marga cinerea ex Fodinis Lithanthracum ad pagum *Altwasser*, duobus à *Suidnico* milliaribus in Silesia. TAB. I. fig. 7. conf. non tantum Adiantum album Filicis folio. I B. Sed & Filix saxatilis caule tenui fragili. *Raji.* Filicula montana folio vario. *Tour.* seu Adiantum album tenuifolium Rutæ murariæ accedens. I B. Adiantum foliis minutim in oblongum scissis pediculo viridi. C B. Confer Myl. Sax. p. 39. fig. 5. ad p. 26. Marum Majoranam & Dictamnium Creticam. Memorat & Luidius p. 108. Adiantum album, f. Ru-

tam murariam Schisto Carbonario impressam. *Diluv.* Filicula petraea famina Tab: in marga cinerea colore picta nigro, *von Gablau*, 1 $\frac{1}{2}$. *meil von Landsbut.* Kfsn. Mus. n. 8. de quo Loco natali v. Volkmann. *Siles.* p. 108. qui p. 109. *T. XIII.* f. 5. sistit Filiculam petraeam seu saxatilem *IV. Tab.* foliis ferratis, & Filiculam fontanam folio vario. Id. p. 112. *T. XIV.* f. 5.

121 M. D. n. 3. Filicula alia Diluvialis *vom Schwartzwald in Schlesien.* *Diluv.*

122 M. D. n. 117. Filicula ex Fodina Lithantracum Planitzensi. *Diluv.*

123 M. D. n. 118. Filicula quaedam & stellaris cujusdam Plantae folia ex eodem loco. *Diluv.*

124 M. D. n. 131. Filicula ex montibus Giganteis Silesiae. *Diluv.*

125 M. D. n. 239. Filicula eadem cum n. 3. *von Rablau in Schlesien.* *Diluv.*

126 M. D. n. 240. Filicula quaedam & Neurophylla in marga fissili Planitzensi Silesiae. *Diluv.*

127 M. D. n. 17. OSMUNDÆ species Diluviana ex Anglia. *TAB. X. fig. 3.* Phyllitis mineralis Luidii. n. 190. *Tab. V. fig.* Phyllitis trifolia in *Transf. Phil.* n. 337. p. 95. *Tab. I. Fig. 5.* *Diluv.*

128 M. D. n. 18. Osmundæ præcedentis videtur extremitas ex Anglia. *Diluv.*

129 M. D. n. 21. Osmunda alia Diluviana ex Anglia. *Tab. IV. fig. 3. 4.* Lithosmunda minor s. Osmunda mineralis pinnulis brevioribus densius dispositis. Luid. n. 189. Conf. Osmunda Regalis, an Filix florida. *Parkinsf. Tour.* Filix ramosa non dentata florida. C.B. Filix floribus insignis I.B. ut & Pluken. *Almag. Tab. 402. fig. 2. 4.* *Diluv.*

130 M. D. n. 62. Plantae leguminosae vel Filicinæ cujusdam costa extrema foliosa in Lapide Oningenfi. *TAB. II. fig. 2.* Conf. Filix florida sive Lithosmunda. Luid. n. 188. *Diluv.*

131 M. D. n. 46. Planta Diluviana epiphyllispermos in saxo dimidiato convexo-plano in profunditate ingenti reperta in Fodinis Ferri prope Newcastle Northumbriae. *TAB. I. fig. 4.* Lapis Mineræ Ferri Pilæformi similis in cujus medietate unum vel plura Filicis folia repræsentantur Anglis fossoribus *Cathead, Catscamp.* Thoresby in *Transact. Phil.* n. 277. p. 1071. *Catshead.* Raji. *Topog. obs.* 311. *Diluv.*

132 Epiphyllisperma mineralis scutellata, Phyllitidis folio quatuor ad minimum nervis insignito. Luid. n. 180. *Diluv.*

133 Lichen petraeus latifolius petrificatus, seu Hepatica fontana. C. B. *Steinenes Leberkraut*. Lang. Hist. Lap. p. 53. Tab. XIII. *Postdiluv.*

134 *A stone with the exact Signature of a stem of Polypody, with the Leaves* Grew. Mus. 268. *Polypodium minerale* Luid. *Caprotka Kamienna*. Helwing. Ind. Foss. Pol.

Not: Omnis generis Plantæ Lapidibus impressæ propter Filicum Frequentiam Fossoribus Carbonariis Anglis vocantur *Carreg-Redynog*. i. e. *Fernstone*. Luid. in Trans. Phil. n. 337. p. 94.

C L A S S I S X V I I.

Herbæ & Suffrutices, quarum flores & fructus conspici desiderantur.

135 M. D. n. 248. o. Tartarus lapideus ex pluribus MUSCIS tartarum penetrantibus variegatus prope Florentiam videtur. *Postdiluv.* Muscus lapideus. Pol. *Meck Kamienny*. Helwing. Ind. Foss. Pol.

136 M. D. n. 248. q. s. Lapis Calcarius Fissilis Dendrites adinstar Musci squamosi ad superficiem insignitus prope Florentiam. Videtur *Postdiluv.*

137 Muscus squamosus niger in marga cinerea von *Altwasser*. M. D. n. 248. a. 7. Pinus montana sylvestris. Kifn. Mus. n. 26.

138 Muscus vulgatissimus petrificatus. *Steinenes gemeines moofs*. Lang. Hist. p. 53. Tab. XIII. & Muscus Filicinus petrificatus. *Steines Fabrikkraut moofs*. Ejusd. Sunt *Postdiluv.*

139 M. D. n. 198. FUNGUS Lapidus marinus pyxidatus. Columnæ de Glossopetr. Fungites Plotii Staffordshire. *Tab. XII. Fig. 3. 4. v.* Icon. in *Querel. Pisc.* p. 33. Tab. V. Tit. Caryophyllus marinus fossilis. Ex Agro Bononiensi. *Diluv.* Ramulus Corallii rubri cum Caryophyllo marino minore. Volkm. *Sil.* 126. *T. XXI. f. II.* Columellus major turbinatus subtilissime in longitudinem striatus, & in extremitate latius expansa striatus; Caryophyllus marinus maximus. *Sehr grosse graue Seemutter nägel* Id. 336. T. V. f. 10.

140 *Eine andere Artb von einem Caryophyllo marino, an denen etliche Striæ bis an das underste Theil lauffen.* Volkm. *Sil.* 123. Tab. XX. f. 4.

141 M. D. n. 199. Alius ejusdem generis Cornu adinstar recurvus. Bononiensis. *Diluv.*

142 M. D. n. 200. Idem ex montibus Querfurtensibus. *Diluv.*

- 143 M. D. n. 201. Idem ex monte Randio lapideus. *Diluv.*
- 144 M. D. n. 202. Idem in Lapide calcario Gothlandico fluoreus. *Diluv.*
- 145 M. D. n. 203. Idem ex sabuleto Teutteni Hassiæ exiguus. *Diluv.*
- 146 M. D. n. 204. Idem ex Fodina Weissensteinensi Hassiæ. *Diluv.*
- 147 M. D. n. 205. Idem prope Massel Silesiæ. *Diluv.*
- 148 M. D. n. 206. Idem ex Agro Basileensi. *Diluv.*
- 149 M. D. n. 209. Fungus Lapidus Silesiacus Maslensis. *Dil. The Champinion or Toadstool.* Trans. Phil. n. 314. Pol. *Grzybia-szy Kamienn.* Helwing. Ind. Foss. Polonic.
- 150 *Tartofale* impetrite. *Mosc. Mus.* 175.
- 151 Fungus pileatus. Bajer. *Or.* 46. *T. I. f.* 32. Fungus lapideus. Pol. *Grzyb Kamienny.* Helw. Ind. Foss. Pol.
- 152 M. D. n. 245. Columelli varii striati ex montibus arenosis Querfurtensibus. *Diluv.* Columellus. Pol. *Slupick.* Helwing. Ind. Foss.
- 153 Columellus majusculus arcuatus, triuncialis longitudinis, & crassitie pollicaris, per superficiem striatus in basi paulum excavatus, stellatus sæpe. Helwing. *Lith. P. II.* 105.
- 154 Alcyonium majoris moduli, longitudine quinunciali inflexum; in distantia cujusque Unciæ fasciis crebris cinctum, striis per longitudinem (exaratum atque ita incurvatum & intortum, ut extremitates a se invicem vix latitudine duorum digitorum distent, in basi profunde excavatum. *Id. l. c.*
- 155 Alcyonium fimbriatum in cujus basi stella à centro internarum partium initium sumens, ad externas partes fimbriæ instar expanditur, ut Caryophylli cujusdam sese explicantis figuram mentiatur, cui Icon Bajeriani Alcyonii *Tab. I. n. 33.* *Oryct. Noric.* quam proximè accedit. Helw. *l. c. Tab. III. f. 4.*
- 156 Alcyonium Proliferum depressum, vix uncialem magnitudinem æquans, obtusiori sua extremitate & depressa in turbinem abit, quæ depressio arctius compactas & frequentiores in eo fascias, & inter fascias, strias exhibere deprehenditur. Cæterum, qua parte expansa cavitas ad modum patellæ conspicitur, in cujus fundo Pectunculus nigredine splendescente conspicuus immerfus hæret, in expansione numerantur 13. alia Alcyoniola, sibi invicem in circuitu arcte stipata, & ita minuta, ut vix longitudine ad granum hordeaceum accedant, ex omni tamen parte perfectè striata, fasciata, & in aperturis suis pulcherrimè stellata, tali ordine,

ordine, ut venustissimam roseam Corollam effingere videantur. *Id. l. c. T. III. f. 5.*

157 Alcyonii profundè striati specimina plura ex uno principio. Constat hoc ad minimum ex novenis columellis, qui extremitatibus cuspidatis ita connectuntur, ut ex uno quasi vadiationis puncto initia sumpsisse videantur, distinguuntur præterea profundis striis crassis angulis.

158 Alcyonium ex uno principio pluribus ramis distinctum. In hoc ex una quasi radice eriguntur plures excrescentiæ, verùm non striatæ, quarum quælibet crebris ramis extuberat, & cum superior pars detruncata, simulque in durissimam materiem corallinam mutata sit, stellifera non est, sed ad latera circulis exornata. Halcyonio foraminoso Imp. seu 4. Diosc. haud absimile. *H. N. L. XXVIII. c. Helw. p. 106.*

159 Alcyonium columnare polygonum. Ex geniculis densis & crassiusculis, crassitie pennæ anserinæ constructum, stellarum expers. *Id. l. c.*

160 Columellus stellatus Adamante gravidus. Extremitas qua basin est capulæ adinstar cava, striisque profundis sulcata. *Id. p. 107.*

161 M. D. n. 248. hh. Lapis Fungo petrificato similis.

162 M. D. n. 248. ii. Fungiformis alius Lapis candidus prope Bononiam. *Diluv.*

TAB.
XIII.
fig. 11

163 Fungites porosus hujus nominis Fungo similis. *Ein in stein verwandelte Morchel.* Helwing. Lith. Ang. p. 40. Tab. II. fig. 1.

164 Fungites Fungum Læselii XVII. exprimens. Germ. *Rotzkopf.* Lapidis durissimo, ut radici insidens. *Id. Tab. II. fig. 2.*

165 Lapis Fungum Clusii XVI. S. Augusti mensis. J. & C. B. primo intuitu repræsentans. verum accuratius observatus Artocreas parvum, *eine Kleine pasteten*, mentiens. *Id. Tab. II. fig. 3. Mycetartocreites.*

166 Fungites ex Agro Eboracensi *A Merret Pin. 215.*

167 Fungites cinereus Humberianus gyratim subtus undulatus, seu Porpites undulatus litoralis. *Luid. n. 157.*

168 Fungus pileatus. Bayer. *Oryct. p. 46. Tab. I. fig. 32.*

169 Fungitæ seu Fungi petrosi. *Natürliche Steinpiltze und Schwämme.* Herm. Maslof. p. 219. *Tab. XI. fig. 1. 2. 3. 4. 5. 6.*

170 *Mycetite*, Fungitæ. *A coarse Spar in form of a Small Mushrome, resembling the Fungus Infundibuliformis of Ray.* Syn. Stirp. Britt. n. 25. p. 17. *A very Small Mycetites of a Conic-shape, and so striate, as the Mycetitæ usually are, viz from the*

circumference at the top, down the sides to the apex of this Conical littlestone, of a bluish colour &c. Mort. North. p. 181. A mother of this figure, and thus striate, but usually of a Bulkier size, consisting Wolly of spar, is the *Columellus turbinatus albidus*. Luid. n. 134. Id. l. c.

171 Fungi Genus lapideum, intus striatum, plerumque hemisphaericum, basi in plures circulos concentricos distincta. M. D. n. 248. i.³ Lapides rotundati, hemisphaerici, fastigiati, porosi, sulcati, rugosi, cavernosi, striis capillaceis praediti, quorum basis plana, & in nonnullis circinis exasperata visitur. Helwing. *Lith.* 72. *Tab. VIII.* fig. 15. 16. 17.

172 Fungus marinus plicis repundis. *Ein See Schwamm mitt übergeschlagenen falten, oben mit einen grüblein, worinnen der stiel gestanden, siehet auch einem wespennest nicht unähnlich.* Volkm. Siles. 123. *Tab. XX.* f. 6.

173 Fungus marinus fossilis albus orbiculatus, weisser runder Schwamm, rauch und scharff als ein Bimsenstein, unten hohl. Id. 124. *T. XXI.* f. 8. 9.

174 Fungita Fungum Favaginosum cavum seu Radicem Aristolochiae rotundae exiccatae referens. Id. 137. *T. XXIV.* f. 24.

175 ——— veluti in nodum collectus. Id. 138. *T. XXIV.* f. 25.

176 LYCOPERDITES vulgaris major. Lang. *Hist.* p. 52.

177 Lycoperdites rotundus orbicularis. l. c.

178 Lycoperdites minimus pediculo donatus. l. c. *Dubii.*

179 *Apetrifyd Tuber with several knobs, not much unlicke that called Cervi Boletus.* Grew. *Mus.* 274.

180 M. D. n. 6. ALGA tenuifolia seu Graminis species Diluviana. *TAB. V.* fig. 3. conf. *Alga tenuifolia* Luid. p. 108. *Porast w Kamieniu* Pol. Helw. *Ind. Foss. it. Porostowy Kamien.* & forte *Phycites* Plin. *Lib. XXXVII.* cap. 10. Sed separandus *Fucus petrificatus*. Lang. *Hist.* p. 53. *Tab. XIV.*

181 M. D. n. 248. c. Dendrites Algæ ramosæ similis in Lapide viridanti.

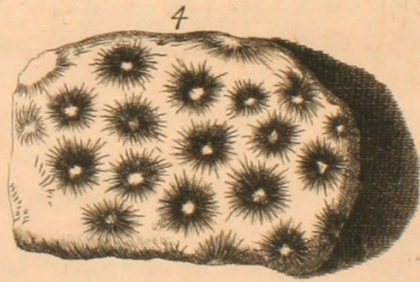
TAB. XIV. fig. 3. 182 M. D. n. 248. d. Alga alia latifolia ramosa in marmore viridi.

183 M. D. n. 248. e. Alga alia tenuifolia ex Monte Mavore in saxo cinereo.

184 M. D. n. 248. m. Lapis Florentinis *Pietra* forte dictus, quasi *Fucus* vel arbores aphylla ad extimam partem exhibens.

185 *Fucus* folio rotundo C. B. *Opuntia lapidea* similis *Opuntiae* marinae littorali & saxatili. Cluf. Helw. *Lith. P. II.* p. 96.

186. M. D.

Celeb^{mo} Dⁿⁱ Garidel Aquis extiensi Med. Doct. ac Prof. Regio,
de Historia Naturali in primis Provinciae meritisfimo.

186 M. D. n. 113. Silex igniarius nigricans CORALLIIS fistulosis, rarissimis & Retepora Diluviana obsitus ex pago Muck prope Lipsiam. n. 122. Saxum Coralliis refertum prope Lipsiam. n. 127. Pyrites siliceus ex montibus arenosis Querfurtensibus Corallio reticulato fossili prægnans. Corallium. Myl. Sax. P. II. T. IX. f. 2. Corallium fossile. Mell. Lap. Fig. Lub. p. 21. T. II. f. 2.

187 M. D. n. 188. Corallium fossile albidissimum prope Lipsiam.

188 M. D. n. 129. Corallia varia fossilia ex montibus arenosis prope Querfurtum.

189 M. D. n. 40. Corallium fossile cortice reticulato obduetum. Spec. Lub. Helv. p. 14. fig. 17. Porus Gallinaceæ pennæ minoris crassitie undequaque punctulatus. Luid. p. 105. Corallites major reticulatus. Lang. Hist. p. 56. Tab. XVII. Berg-Corallen. Corallium album punctatum rugosum, aliquando læve, furcatum & ramosum. Helwing. Lith. Ang. 49. Tab. IV. fig. 1. 2. 3. conferendum cum Corallio tuberoso punctato. Worm. Mus. 233. Mellen. Lap. Fig. Lub. p. 22.

190 M. D. n. 145. Corallium album marinum fossile ex Gallia.

191 M. D. n. 147. Porus Coralloides fossilis ex Sicilia. Corallites. Grew. Mus. 271.

192 M. D. n. 162. Corallium quoddam album ramosum in faxo arenario. De Remoullins en Languedoc.

193 M. D. n. 168. Corallium porosum seu stellatum cinerei coloris in faxo Querfurtensi. Resp. Corallum album stellatum. CB. Corallium stellatum Imp. Volkm. Siles. 123. T. XX. f. 9.

194 M. D. n. 169. Corallium albidum vel cinereum Querfurtense conferendum cum Hippuri faxea. Corallo articulato. Imperat. Stor. Nat. L. XXVII. Scilla vana speculaz. disingan. p. 142. Tab. XXI. Tiene annodamenti simili alle giunture de gli Animali — ramoso nel modo de gli altri coralli, composto di pezzi simili de' stinchi d'Animali sanguigni, de' quali l'uno all'altro con profondi articoli si congiunge.

195 Corallium littoreum, Hippuris marina, Hippuris faxea. Clus. seu Equifeto similis faxea: Columellus Coralloides crassiusculus. Luid. Columellus fulcis transversis exaratus. Herm. Masl. Ist ein grosses Stuck von dem Stengel, der rund und glatt, mit gleichen oder gewerben unterschieden, die Striat sind, Zwischen den gewerben, und oben, wo es abgebrochen, radiat, Braun oder Braungelb, oder weifs. Volk. Siles. 119. Tab. XVII.

f. 8. Ein Stück von einer Hippuride faxea majori striata, grossen steinernen Pferde Schwanz-Katzenzangel. Id. 124. T. XXI. f. 6. Conf. n. 278. a. Pol. *Strzæ pecza Kamienna*. Helwing. Ind. Foss. Pol. Hippuris faxea littorea Rumphii crassior, & articulis profundè striatis, iisque abinvicem facile separabilibus distincta. Helw. *Lith. P. II. 95.*

196 M. D. n. 170. Corallii porosi Querfurtensis fragmentum pollicaris crassitie.

197 M. D. n. 171. Silex Achatinus niger Querfurtensis Re-
tepora flavescente obductus. Conf. n. 161.

198 M. D. n. 172. Corallii fossilis fragmenta parva varia ex Montibus Querfurtensibus.

199 M. D. n. 188. Corallinorum Lapidum striatæ matrices ex Randio.

200 *The branched sort of Coralloids*. Mort. North. p. 185. *Tab. II. fig. 11.* Forsan potius pertinet ad vermes tubulatos.

201 Corallium fossile exalbidum minimum Luid. n. 16. *A branched Coralloid-bodie*. Morth. North. p. 185.

202 Corallium fossile ramulosum, Coralloides fruticosa recta alba. CB. *Die zu stein gewordene Erde oder Lett, so sich Zwischen die Ramulos oder Virgulas geleeget, ist ockergelb, oder Pomerantzenfarb, die Virgulæ weiss und glatt*. Volkm. Siles. 119. T. XVIII. f. 1.

203 Massa Lapidea ex ramulis Corallinis punctatis tam rectis, quam inclinatis, sæpe etiam ramosis constans, & adinstar vermiculorum uncialis Longitudinis crassitie Lumbricis junioribus simili sibi invicem stipatis. Hujus Specimina nonnulla, quoniam ramulos stellatos in extremitate ostendunt, ad Milleporam referenda reor. Helwing. *Lith. p. 50. Tab. IV. fig. 14. XI. n. 5.*

204. Alia ejusdem farinae, in qua ramuli Corallini partim punctati, partim porosi, partim pectunculi adinstar striati, nonnulli denique depressi apparent. Id. *Tab. IV. fig. 15.* Conf. Bütn. *Coralliog. Tab. IV. n. 1.* eadem cum Campoide Helwingii, & Ramulis seu fragmentis Corallinis striatis. Volkm. *Sil. 335. T. V. f. 5.*

205 Frustum Corallii dendrici, lividi & albi coloris, fibris non rectis, sed paulum inclinatis, atque arctissime compactis constans, quorum densa constipatio in extremitate in catenulam effigiatur. Bütn. *Coralliog. Tab. V. fig. 1.*

206 Corallii fistulosi specimina, fluctuum interluentium iterata vi exesa & strigis ac profundis sulcis exarata, quae expansione

fione sua in Corallium in Büttn. *Tab. II. fig. 8.* expressum figurantur. Id. *p. 51.*

207 Corallium ramosum Luidii Astropodio ramoso vulgari, seu stellæ fossili arboreæ virgulto simile, cujus iconem vide inter Luidianas. *n. 1132.* Id. *Tab. XI. n. 4.*

208 Massa Corallina, quæ sparsim minutis eminentiis fistulosis turget, quas inter circelli & ductus quidam albedine corallina conspiciuntur, totumque lapidem penetrant. Id. *Tab. V. fig. 2.* Fragmenta Corallii tubulosi albi cortice tenui. Volkm. *Sil. 335. T. V. f. 9.*

209 Lapis totus ex subtilibus Tubulis fistulosis densissime constipatus, fistulis quidem succo petricoso farctis, quondam vero, ut conjicitur, porosus, ideoque non incongruè poris Imperati associandus. Luid. *Tab. V. fig. 3.*

210 a. Tubulariæ Coralloidis ex fistulis collateralibus compositæ specimen. Id. *Tab. V. fig. 4.*

210 b. Lapis, in cujus superficie inordinati ductus albi, vermium petrificatorum materia Corallinorum exponuntur. Id. *Tab. VI. fig. 2.*

211 Corallii dendrici generis particula, structuræ subtilis, in extremitate faciem stellatam exhibens. Id. *Tab. V. fig. 5.* Simillima est Büttneri *Coralliog. T. I. f. 14.*

212 Frustum Corallinum, in quo variæ expressiones ductus & fistulæ repræsentantur, quibus catenula accuratè articulata implicatur. Helwing. *T. V. fig. 6. VI. f. 1.*

213 Lapis, in quo vegetatio Corallina ex fistulosis excrecentiis cavis, iisque sursum prominentibus apertissimè cognoscitur. Id. *Tab. V. f. 7.*

214 Lapis Corallii nigri figuris vegetabili cuidam non dissimilibus ex utraque parte indistinctè effigiatus. Id. *T. V. f. 8. VI. f. 3.*

215 Corallium fossile crassius striatum. Id. *T. V. f. 18. p. 53.*

216 Eiusdem specimina ovalis fere figuræ. Id. *T. V. f. 19.*

217 Corallii fasciati, & in superficie in longum striati specimina, inter Columellum & Hippurim ambigentia, ut vult Büttn. *Corall. T. II. n. 10.* Id. *T. V. f. 20. 21.*

218 Ramulus corallinus striatus, gyris nonnullis cinctus, cæteroquin geniculatus. Id. *T. VI. fig. 10.*

219 Lapis albidus Catenula tam pulchrè articulata, quasi Aurifabri manu fabricata fuisset, circumvolutus. Id. *T. VI. f. 1. V. f. 6.*

220 Matrix Corallinorum, in qua Corallinae fistulæ dense

musci instar stipatae sunt, & circumcirca eminere deprehenduntur. Id. *T. VI. f. 2.*

221 Corallium externè fistulosum, intus cancellatum. Büttner. *Tab. I. n. 12. 13.* falso à nonnullis pro gypso spumoso venditatum. Id. *T. VI. f. 4.*

222 Corallii crassioris striati fragmentum, cujus striae ita manifestae sunt, ut fistulosis Coralliis aptissimè assimilentur. Id. *T. VI. f. 5.*

223 Massa Lapidea, in qua confractorum Coralliorum internae partes profundius sulcatae, & simul transversalibus striis exaratae conspiciuntur. Id. *p. 54. T. VI. f. 8.*

224 Corallium porosum in latum & sinuosum ambitum fungiformem expansum. Id. *T. VI. f. 9.*

225 Corallium aliud intus materia cretacea impletum, extra loco striarum tuberculis punctulatis sine ordine positis conspicuum. Id. *T. VI. f. 7.*

Merentur recensitionem particularem Corallia fossilia, prouti ea descripsit Cl. Büttnerus in *Coralliographia sua subterranea*. nempe:

226 *Tab. I. fig. 1.* Tuber seu Globus corallinus fistulosus, & quodammodo erosus & obtusus, conferendus cum *Tab. XII. n. 10.* Maslog:, & ex marinis cum *Tubularia Coralloide. Tab. VIII. fig. 5.* Relat. Ind.

227 — — — 2. Fragmentum Trunci Corallini porosi. conf. cum *Corallio marino. Valentin. Mus. Mus. p. 108.*

228 — — — 3. Tubularia Coralloidis seu Globus corallinus.

229 — — — 4. Frustulum Corallii cujusdam nodosi ac leviter striati. Videtur species *Hippuridos saxæ vel Corang-Alea.*

230 — — — 5. Particula Corallii albi truncosi ac nodosi, caveis astroformibus distincti. Accedit ad speciem Corallii albi ac laevis, *Carang Bonga* dictam. *Volkman. Sil. 126.*

231 — — — 6. Particula Corallii punctati.

232 — — — 7. Globus Corallinus exhibitus quoque à *Myl. Mem. Sax. P. II.* Conf. cum *Waffelsteine.* Relat. Ind. *p. 116. b.*

233 — — — 8. Furculosa punctati Corallii particula. Conf. cum *Alcyonio n. 347.*

234 — — — 9. Fragmentum massae lapideae ramulis corallinis repletis, striatis, intortis, præruptis ac affabre formatis. Convenit quodammodo cum *Carang-Goyla Asiatico.*

235 — — — 10. Fragmentum Corallii. Conf. cum *A-carba-*

carbahaar speciei rubeæ, vel *Datu Swangi* Relat. Ind. p. 114. b. Placenta corallina tubulosa ramulis tenerioribus, *Corallen klump, mit vielen kleinen Pfeiffen, dicht aneinander stehend.* Volkm. Sil. T. XXI. f. 1.

236 Tab. I. Fig. 11. Corallium globosum & quodammodo pressum, ductibus erroneis gyratis & contortis. Idem cum *Massa Corallina Indis dicta Patu Parudan.*

237 — — — 12. 13. Fragmentum Corallii fistulosi externè, intus cancellati: adjudicanda massæ eidem *Patu Parudan.*

238 — — — 14. Particula Corallii placentiformis, structuræ subtilissimæ generis lignei.

239 — — — 15. Corallion ejusdem speciei ac Indolis. Corallium placentiforme stellatum; Astroites stellulis elegantissimis exornatus. Volkm. Sil. 335. T. V. f. 6.

240 — — — 16. Particula Corallii e genere lignoso porosi magis quam stellati.

241 — — — 17. Particula ejusdem indolis densior præcedente. An *Eschara marina* rimis seu poris longiusculis. Volkm. Siles. 123. T. XX. f. 7.

242 — — — 18. Fossile, quod proxime accedit ad *Cylindriten* geniculatum subcæruleum. Herm. Maslog. p. 221. Tab. XI. n. 36.

243 — — — 19. Frustulum Corallii albi Dendrici generis, sed indurati.

244 Tab. II. fig. 1. 2. Corallinum fossile ramis collateralibus nodosis, Zonulis elegantioribus instructis ac leviter striatis.

245 — — — 3. 4. Truncus Corallinus albida ac punctata cortice obductus. Conf. cum Maslog. T. XI. f. 62. Luid. Litb. f. 176. item *Corallio albo pelagio.* Relat. Ind. T. VIII. f. 4. 7. Volkm. Sil. 335. T. V. f. 7.

246 — — — 5. Pars Corallii lignei ac stellati generis. conf. cum Tab. I. fig. 14. 15.

247 — — — 6. 7. *Massula Corallina* globulum porosum una cum ramis incurvatis ac punctatis continens.

248 — — — 8. 9. Corallium fistulosum ac luridum.

249 — — — 10. 11. Fragmentum rami Corallini densioris, nodosi, striati ac gyrati. Medium tenet inter *Columnellum* & *Hippurim faxeam.* videtur *Carang Alea.* Relat. Ind. p. 116.

250. — — — 12. 13. Corallium album marinum vulgare. Conf. Maslog. T. XI. f. 57.

251 — — — 14. Extremitas cujusdam Corallii lignei.

252 Tab. II. fig. 15. & 16. Superior & inferior pars Placentæ Corallinæ. Huic æmulum Corallium, in cuius una parte ramuli tubulosi tenues, ut culmuli arcte coherentes &c. Helw. *Lith. P. II.* 126.

253 — — — 17. Particula Hippuridis, ut videtur, incurvata, gyrata, perdura, pernigra.

254 — — — 18. Massa saxea, lurida, coralliis Candidis fistulosis, leviter gyratis, sed distitis conspicua. conf. cum *Millepora Imperat.* delineata in *Relat. Ind. T. VIII. f. 10.* Corallia candida Zonis seu gyris circumscripta. Volkm. *Sil.* 124. *T. XXI. f. 2.*

255 — — — 19. Columnellus conf. cum *Polonglant*, Corallio marino Asiatico, & *Caryophyllo marino.* Querel. *Pisc. p.* 33. *Caryophyllus marinus* stellis majoribus. *Grosse Seemutter Nelke.* Volkm. *Sil.* 122. *T. XX. f. 1.*

256 — — — 20. Massa calcaria, qua captivi tenentur articuli stellarum marinarum, cum duobus caryophyllis marinis pressis.

257 — — — 21. Coryophyllus minor, seu Columnellus albidus, conf. cum *Tsienielant* Malabarum. *Seenagelein.*

258 Tab. III. fig. 2. Id. cum *n.* 192.

259 — — — 3. Corallion, Lithostrotion ac Bâfaltes *Luidio*, & *Hermannio* dictum, instructum majoribus stellis ex *Maslog. T. XII. n.* 20. mutuatum. Corallium fossile Madrepora. *Imp. Volkm. Sil.* 117. *T. XVI. f. 1.*

260 — — — 4. Fragmentum Corallii, idem cum *n.* 192. ex *Spec. Lith. Helv. f.* 50.

261 — — — 5. videtur Fungi marini pars.

262 — — — 6. Idem videtur cum *n.* 334. &c.

263 — — — 8. videtur Corallion generis lignei placentiformis.

264 — — — 9. Fossile cortice nigro & Castaneo ad Corallina referendum.

265 — — — 10. 11. 12. Vegetabile quoddam marinum.

266 Tab. IV. fig. 1. Corallia subtilissima (flores Corallinos dixerim) in massa lapidea.

267 — — — 2. Ramulus Microscopii ope major iusto delineatus.

268 — — — 3. Reticulum Corallinum cavum & porosum, itidem Microscopio subjectum.

269 — — — 4. Ramuli Corallini, porosi, punctati, exsoluti è Lapide corneo.

270 Tab. IV. fig. 5. Truncus lapidis cornei ramulis præruptis ac concavis, in cavitate albicantibus.

271 — — — 6. Fragmentum lapidis cornei ramis subnigris & punctatis.

272 — — — 7. Truncus ex utraque parte præruptus, striis eminentioribus: luridus & cretacea circumdatus veste.

273 — — — 8. Lapis corneus ramulis ac globulis sibi invicem adunatis.

274 — — — 9. — — — reticulo marino seu Re-
teporâ & Escharâ obductus.

275 — — — 20. Corallium latiforme, striatum, punctatum, nodosum, fuscidum.

276 Tab. V. fig. 8. 10. 11. Ramuli Corallini in lapide corneo.

277 — — — 9. Ramulus præcisus prædicti lapidis cornei partim striatus, partim punctatus.

278 — — — 12. 13. 14. 15. Ramuli Corallini poris in modum gyri ac Zonulæ instructis.

279 — — — 16. 17. Reticula marina in lapide corneo. Hucusque *Büttnerus*.

Ex Volkmanni Silesia.

280 Corallium fossile ramosum seu furcatum, *In einem liechtgelben Sandstein.* p. 117. T. XVI. f. 2.

281 Corallium tuberculosum, Fungum Coralloid, *Corallen Schwamm, siehet auch einem Alcyonio nicht ungleich, ist weiß, wie mit vielen Hoggern, hat die Gestalt eines Gehirns.* Id. Fig. 3.

282 Fragmenta Corallii albi, Corallii albi fortè geniculati. *Chabr. weiße Corallen Röhrelein, oder abgebrochene röhrichte Zincken, hin und her zerstreuet auf weißem Stein.* Id. T. XVII. f. 1.

283 Madrepora, oder Corallium rotulis seu Circulis punctulatis albis, *in braungelben Gestein.* Id. 118. fig. 2.

284 Corallium Madrepora dictum albidum, foraminosum, Lapis Corallinus albus eleganter stellatus, *Astroites Maris Orientalis, nonnullis. Ist löchericht, wie ein Schwamm, oder ein Os spongiosum, doch steinhart, die Tubuli hohl und oben gestirnt.* Id. f. 3.

285. Corallium fossile verrucosum, & cancellatim striatum. *Corallium album verrucosum Boetii de Boot.* An potius Pseudo Corallium fossile pusillum ramulorum loco tuberculis compositum. *Luid. Aufwendig grau und gestreift, hin und wieder höckericht und mit kleinen verrucis oder Wärzlein besetzt, welche poros, und um den rand weiß sind.* Id. 118. T. XVII. f. 5.

286 Corallina cortice reticulato, planta marina retiformis.

Clus. *siehet wie ein gestriktes weisses, und über einen Stein gezogenes Netze aus, das von dem Gestein etwas erhoben.* Id. f. 6. *Corallina reticulata.* Id. T. XXI. f. 5.

287 *Corallium catenulatum, weil es wie eine gliederkette gestallt, die Catenulæ sind weis, der Stein Ockergeel, kommet mit dem Astropodio ramoso vulgari, seu Stellæ fossilis arboreæ Virgulto, Luid. in etwas überein,* Id. f. 7. *Corallium catenulatum ductibus erroneis, gyratis, & catenulatis notatum, die Catenulæ sind kleiner, mehr erhoben mit weissen rändlein.* Id. T. XX. f. 3.

288 *Astroites littoralis punctatus, das Gestein ist braunroth, und glatt, die puncta fleischfarb, zuweilen ist das Gestein grau, oder Aschfarb, die puncta weis.* Id. 119. Tab. XVII. f. 10.

289 *Ein Ziegelfarbener Stein mit dunkelrothen Ringlein, welche vor das obere theil eines Corallii tubulosi, Alcyonii rubri fortè, können angesehen werden.* Id. T. XVII. fig. 11.

290 *Eine Species Corallii fossilis, Astroites dictus, circellis albis radiatis passim notatus. Der Stein ist dunkelgrau, die Circelli oder Asterisci radiati weis.* Id. T. XVIII. f. 3.

291 *Corallium Arachnion, Astroites Arachnoides, seu telis quasi araneis obtectus, pentagonus, Astroites vorticalis, weil er einem weissen stein, der mit den allersubtilsten und meist fünfeckichten Spinnenweben über zogen wäre, oder die vortices Cartesii artlich repræsentiert, ähnlich siehet.* Id. 120. T. XVII. f. 5.

292 *Alcyonium spongiosum, seu porosum, aschgrau um und um als wie mit einer nadel getüpfelt.* Id. T. XVIII. f. 6.

293 *Scheinet das obere theil von einer Urtica marina, und zwar von der vierten specie Boussuets de Nat. Aq. Oben ist es grau, glatt und rugos, unten da es zusammen gepresst, um und um mit vielen braunen und subtilen hährlein als stacheln besetzt.* Id. T. XVIII. f. 7.

294 *Corallium striatum seu Columnellus striatus glandiformis, siehet wie eine Eichel, die noch am Calyce oder Köpfelein sitzt, grau, nach der Länge von unten bis oben aus gestreift, wie ein Lapis Judaicus.* Id. T. XVIII. f. 10.

295 *Astroites asteriscis magnis seu radiis solaribus notatus, Sonnenstein, ist grau, rauch, und von einer Kieselhärte.* Id. 121. T. XVIII. f. 12.

296 *Corallium non ramosum Madreporæ secunda species Chabr. in grauem kiesichten Stein: die Tubuli sind grau, mit einem breiten rand hohl, und bis in die tieffe gestreift.* Id. T. XIX. f. 2.

297 *Sehr curieuses und grosses Corallium, so eine species Madreporæ. Die tubuli nebst dem Gestein, sind roth, von unterschiedener Grösse, dicht aneinander gesetzt, eines guten messerrukens dick, auch dicker, geben durch und durch; die innere substanz ist schwammicht, einem Offi spongioso gleich. Id. 122. T. XIX. f. 5.*

298 *Eine besondere arth Astroiten, braun, durch und durch gestirnt. Id. 123. T. XX. f. 2.*

299 *Eine Placenta Corallinoides, und eine species reticuli marini, oben punctulat, unten rugos, oder undulat, grau. Id. T. XX. f. 5.*

300 *Scheinet ein fragmentum Palmæ seu manus marinæ. Gefn. CB. braun, oder ruffschwarz, runzelicht, löchericht, und hin und wieder gekrümmt, auch oben wieder in zwey oder drey kleine finger zertheilt. Id. 123. T. XX. f. 10.*

301 *Corallium cortice reticulato & tubulis repleto, weiss und gegittert, oder wie mit einem subtilen netz überzogen. Id. T. XX. f. 11.*

302 *Ein vegetabile marinum, dessen untere theil kommet dem Fungo marino, oder Meerschwamm, Buttn. T. III. fig. 5. nicht ungleich, das obere aber ist ohne falten, mehr convex und punctulat. Id. T. XX. f. 11.*

303 *Astroites, dessen durch und durch gestirnte substanz wie Röslein ausfiehet, Rhodites. Id. 124. T. XX. f. 13.*

304 *Massa Corallina porosa, Astroites cellulis quasi depictus. Herm. Masl. T. XI. n. 29. Corallen klumpen, mit runden klumpen, wie zellchen for. Id. 124. T. XXI. f. 1.*

305 *Corallia fistulosa. Corallenpfeiffen, welche tieff im Gestein stecken. Id. T. XXI. f. 3.*

306 *Ein stuk oder Schale einer Urticæ marinæ parvæ Bouffueti de Nat. Aquat. oder eines Malo Granati. Id. 125. Tab. XXI. f. 9.*

307 *Corallina alba Tab. Corallina tenuifolia. Velsch. Flores Corallini, weisse Corallen blümlein, Muscus marinus Coralloides in einem gelben Lapide corneo seu Silice. Flores Corallini auf einem mit gelbem Lette überzogenem dunkelgrauen Hornstein. Die Flores sind theils punctulat, theils ohne punctis, und fistulos, Corallina minima fistulosa genannt. Id. 126. T. XXI. f. 10.*

308 *Corallium nigrum foraminosum seu porosum, das um und um mit runden lochlein, und oben von dem inneren Circul an bis zu der Peripherie gestreift oder gestirnt ist. Id. 334. T. V. f. 4.*

309 *Ein*

309 Ein dicker Ast, von einem Corallio punctulato, der oben und unten mit den allerfeinsten Striis von dem inneren Circul an bis zu der peripherie gestirnt, als wenn sie mit einer nadel hinein gestochen wären. Id. 335. T. V. f. 8.

Ex Helwingio.

310 Corallium ramulis punctatis massæ lapideæ immerfis, magnitudine & crassitie sua notabili, Corallia punctata ramosa, hucusque à Lithographis proposita superans. Helwing. *Lith. P. II. 126. T. VI. n. 1.*

311 M. D. n. 135. MADREPORÆ stellæ in marmore Ey-stettenfi.

312 M. D. n. 136. Astroides pyxidatus seu faraginosus Sabuletorum. Luid. *Lith. n. 167.* ex Sabuletis Oxoniensibus. Astroides cellulis quasi depictus, *Bienenzellchen, Bienen rust.* Herm. Masl. p. 221. fig. 19. Fabago seu Favago lapidea. Helw. *Lith. P. II. 124.*

313 M. D. n. 137. Astroides ex Danubio.

314 M. D. n. 138. Astroides in Marmore grisei coloris Salsburgensi

315 M. D. n. 141. Astroides Tyrolensis crudus n. 142. politus. *Starrystone, Starred-stone.* Angl. Grew. Mus. 305.

316 M. D. n. 146. Madrepora stellata fossilis. *De Chaumont en France.*

317 M. D. n. 148. Conf. n. 259. Astroides majoribus stellis ex Birsä. Spec. Lith. Helv. p. 36. fig. 49. 50. *Pierre étoilée avec les Etoiles amples. Pierre étoilée marquée de grands pores raisonnés.* Coralloides. Boccon. *Rech. Nat. p. 119.* Porpitæ aliquatenus affinis Radiatula. Luid. n. 158. Lithostrotion seu Basaltes minimus striatus & stellatus. Id. p. 122. *Tab. XXIII.* Lapidis Astroididis f. stellaris primum genus B. de Boot. *L. II. c. 146. Cat. p. 2.* Trans. Phil. n. 252. *Pietra Stellaria di Gregorio.* Transter. Lapillus in India è capite Draconis erutus. Mars. Ficin. *de Vita Coelit. compar. L. III. c. 15.* Lapis stellaris. Card. *Rer. variet. L. VII.* Draconites five Dracontias. Agric. *Nat. Foss. L. VI.* Astroides distinctissimè stellas æmulans. Mus. Swammerd. p. 6. Astroides Gesn. *Fig. Lap. 35.* Stellatus Lapis Aldrovand. Mus. Met. p. 872. fig. p. 877. 878. 879. *Astroides or Starry Stones* Plot Oxfordshir. p. 87. *Tab. II. fig. 6. 7. 8. & p. 130. Tab. VIII. fig. 2.* Millepora Imperat. p. 720. Astroides ligneus elegantior stellulis totam massam permeantibus. Luid. p. 9. n. 160. *Tab. II.* An Astroidæ congener Radularia cretacea. Ejusd. p. 10. n. 176. *Tab. II? & Tab. III. n. 98.*

Alte-

Asterias Cardioides major. Velsch. Hecat. p. 60. Asterias Stellis majusculis. Asterias stellis minoribus. Cometites an Rhodites? an Asteria confusè stellas representans. Ejusd. l. c. *Starstone*. Astroites in Anglia repertus, atque ita immutatus, ut in Achaëam vel siliceam duritiem & diaphaneitatem conversus sit. Sloane *Nat. Hist. of Jamaica. Tab. XXI. fig. 10. 11.* Astroites Mort. *Nat. Hist. of Northampt. p. 183. 184. Tab. II. fig. 9. 10.* Astroites vulgaris cinereus. Lang. *Hist. p. 59. Tab. XVII.* Astroites Stellis maximis, *Gestirnstein mit den größten Sternen. Id. Tab. XX.* Astroites tubularis candidus. *Ein Röbrigestirn Stein. Id. T. XVII.* Astrochites. *The stars are round. The spaces between the several stars and Rays of a dark blakish colour. They rays or stars themselves are pale. And also surrounded with a toothed Circle: so as not unaptly to represent the wheel of a watch, from whence i have nam'd it.* Grew. *Muf. 305.* Astroites stellis prominentibus, foraminibus apertis. Helwing. *Lith. Ang. p. 31. Tab. I. fig. 2. 3.* Millepora Imperati seu Corallium fossile tubulis Lumbricorum ad instar crassis, ramosis, & tam in superiore, quam inferiore parte prominentibus, extremitatibus stellatis & succo petrificante imprægnatis & clausis. Id. *p. 49. Tab. IV. f. 7.* Corallium albidum superficie figuris atriformibus. Id. *T. V. f. 22.* quod Echinometræ meo *Spec. Lith. fig. 85.* minus rectè comparat. Lapis Jaspideus cinereo-rubescens &c. Hort. *Cath. lege.* Lapis marmor è rubro pallens, stellis multo majoribus, Petra stellaria marmoraria. Sic Cup. *Hort. Cath. Suppl. att. 48.* Idem Jaspidea substantia &c. Hort. *Cath. lege.* Lapis Marmor è rubro pallidus, solari specie figillatus, Petra stellaria Marmoraria, *cu stiddi grandi comusuli. l. c.* Lapis stellatus vel stellaris, aut Astroites marmoreus candidus. Petra Stellaria marmoraria uranea. Sic. Id. *p. 49.* Idem cinereus. Petra stellaria Chiummlna. l. c. Lapis stellatus major arenosus. Porosus stellatus major Imp. Petra stellaria duci ordinaria. l. c. *A sort of Marble, wich when polish'd represents a number of small Oranges cut acrofs; the reason whereof is an infinite quantity of Porus or Alcyonium, stulck throug the stone.* Luid. in *Transact. Philos. n. 337. p. 275.* Porosa stellata maggiore è minore. Imp. 577. Astroites, *Sternstein theils mit grossen braunen Sternen auf weissen boden, theils mit hellbraunen Sternen auf dunckelem Boden.* Brack. *Muf. 8.* Astroites mit 5. grossen, tieffen, runden löcheren, in welchen Sternen von vielen Radiis zusehen. l. c. *Rarer Astroites mit grossen Sternen, ist hart wie ein Marmor, und glänztet, wie ein Glafs.* Id. 9. Astroites mit ganz verslossenen und confusen löcheren. l. c. Astroites

res Indicus, *Sternstein aus India*. Besl. Mus. 100. Tab. XXXV. hic non est fossilis. *Astroites undulatus & stellatus. l. c.* Huc quoque pertinere mihi videtur *Lapis catenulâ albâ obductus*. Helw. *Lith. Ang. p. 53. n. 40. M. D. n. 248. f. 1.* *Astroites minoribus stellis marmoreus*. Bajer. *Or. 42. T. I. f. 17.* *Myl. Sax. P. II. T. IX. f. 4.* *Astroites Mercat. Met. 235.* *Corallium album Madrepora dictum, in braunem eisenhaltigem Tofo*. Volkm. *Siles. 117. Tab. XVI. f. 4.* *Madrepora foraminosa minor, Pseudo-Corallium album, ist schwammicht, die Tubuli gestreift, hohl, und in der höhe gestirnt.* Id. 118. *Tab. XVII. f. 4.* *Astroites radiis solaribus undulatis. Dieser hat seine schlangenformichte Strahlen nicht inner, oder zwischen, sonder auffer den Circulis, die in einem graugelben und platten Stein um etwas erhöbet.* Id. 119. *T. XVIII. f. 4.* *Astroites, der mit seinen gestirnten tubulis Cometen vorstellet, Cometites; ist leicht, poros, tubulos, durch und durch gestirnt.* Id. 120. *T. XVIII. f. 11.* *Lithostrotion seu Basaltus albus, striatus, & stellatus asper, der oben und unten von dem Centro an bis über die Circul oder Tubulos gestreift ist. Die Asterisci sezen durch und durch.* Id. 121. *T. XIX. f. 1.* *Astroites tubularis.* Id. 123. *T. XX. f. 8.* *Astroites fasciatus solaris, Sternstein, Sonnenstein, weifs und glatt, mit etwas dünkleren fasciis oder Zonis umgeben, auf welchem 3. kleine schwarze Asterisci, wie Sonnen zusehen.* Id. 334. *T. V. f. 2.* *Rhodites oder Astroites, der hin und wieder auf der glatten und convexen seiten mit artigen dunkelgrauen Rösschen, und zwischen denselben mit schwärzlichten puncten besetzt ist, von Massel.* Id. *T. V. f. 3.* *Rhodites Pol. Rozany kamien.* Helw. *Ind. Foss. Pol. Astroites stellulis plurimis radiis circinata rotunditate in Lapide coralloide digitalis crassitie, ex utraque parte conspicuus* Id. *Lith. P. II. 124. Tab. V. fig. 2.* *Astroites substantiæ Corallinæ partim stellulis in globulos elevatis, partim profundius immerfis.* Id. *l. c.* *Astroites magnis stellis in filice vulgari radiantibus.* Id. *l. c.* *Astroites Madreporæ stellas in Lapide albo, fusco & griseo exhibens.* Id. *l. c. T. V. f. 1. 2.* *Astroites tubularis ex Littore Niendorpiensi.* *Mell. Lap. fig. Lub. T. I. f. 5. 318 M. D. n. 149.* *Astroites minoribus stellis.* *Spec. Lith. Helv. p. 39. fig. 52.* *Ex Birsa. Astroites luteus stellulis minoribus elegantissimis, totam superficiem permeantibus, notatus über und über lauter wolgebildete und ordentlich locierte Sterne.* *Herm. Maslog. 221. fig. 32.* *319 M. D. n. 150.* *Astroites minimis stellis.* *Spec. Lith. Helv. p. 39. fig. 53.* *320 M. D. n. 151.* *Astroites Basiliensis stellulis in globulos elevatis.* *Ex Birsa.*

321 M. D. n. 152. Madreporæ vel Corallii in longum striati frusta tum simplicia tum bifurcata. Ex Birsa. *Spec. Lith. Helv. p. 43. fig. 58.* Branchiali congener Columellus striatus seu Bryoniæ Radix lapidea Plotii. Luid. n. 120. conf. Madrepora verrucoso punctata. *Tour. Corallium album verrucosum punctatum. CB. The Schaff. Trans. Phil. n. 314. p. 78.*

322 M. D. n. 153. Cometites *Spec. Lith. Helv. p. 39. fig. 54.* ex Birsa.

323 M. D. n. 154. Madrepora lapidea Basileensis in longum striata, Ficui vel Caricæ similis. Ex Birsa, forsan huc pertinet Lycoperdites vulgaris major. *Lang. Hist. p. 52. T. XII.*

324 M. D. n. 156. Astroides scolopendrites Basileensis. Ex Birsa. Lapidis Astroididis, s. stellaris tertium genus. B. de Boot. *L. II. c. 146. Fig. B. Cat. p. 2.* Astroides undulatus. *Mus. Swammerdam. p. 6.* Astroides undulatus major concavus, capitium repræsentans, duorum pedum circumferentiam habens. Ejusd. An Hydatites s. Cymatites. *Velsch. Hecat. p. 60. T. XXI.* Fungus lapideus major undulatus. *Sloane N. H. of Jamaica. p. 54. Ejusd. p. 56. Tab. XVIII. fig. 5.* Scolopendrites *Gesn. Fig. Lap. 169.* Scolopendrites magnitudine nondum æqualis ovo Gallinaceo. *Nassel oder Obratzelstein. Spen. Mus. 102.* Scolopendrites. *Lætii. L. II. c. 28. p. 176.* Adde *M. D. n. 248. K.* Astroides stellis scolopendræformibus grisei coloris ex Agro Placentino & n. 248. cc. Astroides undulatus major totus saxeus, cujus nonnisi Cavitates in extima superficie, eæque non striatæ supersunt. Ex Territorio Raperuilano. Comatiformes striæ à Lapidis medio versus peripheriam expansæ scoparum in modum. *Spec. Lith. Helv. p. 38. fig. 51. M. D. n. 159.* Lapis Agarico striato fermè similis. Ex Birsa. *The wared stone. Grew. Mus. 305. Erotylos, s. Amphicome. Merc. Met. 314. it. Lapis lumbricatus. Pol. Stonogowiek. Helwing. Ind. Foss. Pol. Undulago. Id. Lith. P. II. 126.*

325 M. D. n. 157. Astroides tubularis maximus & elegantissimus Basileensis. *Querel. Pisc. p. 31. Tab. V.* Idem cum n. 148.

326 M. D. n. 158. Astroides majoribus stellis in saxo poriori ex Birsa.

327 M. D. n. 160. Astroides elegantissimis stellulis in saxo griseo flavescente. *De Chatelaut Burgundiæ.* Congruere hic videtur cum Lepidote Plinii, qui squamas Piscium variis coloribus imitatur, juxta interpretationem nempe Mercati. *Met. 315.* Ubi ita describitur: *Materia lenior marmore duritiem habet mediocrem, albidus color alteri, in alio rubidus; momentis coloris fuscis, partim squamas, partim cutem piscis referentibus, hinc undulatum constipatis, inde in gyros conversis.* M 2 328

- 328 a. M. D. n. 161. Astroites Maslensis Silesiæ.
- 328 b. M. D. n. 163. Astroites cinerei coloris lapideus ex Montibus Querfurtensibus.
- 329 M. D. n. 164. Astroites fluoreus flavescenti colore tinctus Querfurtensis, stellulis in globulos elevatis.
- 330 M. D. n. 167. Astroites flavescens spongiosus levis Querfurtensis.
- 331 M. D. n. 168. Astroites albus spongiosus Querfurtensis.
- 332 M. D. n. 196. Millepora Imperati ex Insula Gothlandiæ Carlsohe. Pertinet potius ad vermes tubulatos.
- 333 M. D. n. 197. Madrepora lapidea ex Bognolo Ditionis Veronensis.
- 334 Madreporæ Imperati similis. Helwing. *Lith. T. IV. fig. 11. p. 50.*
- 335 Madrepora compressa punctata fossilis. Id. *T. IV. fig. 12.*
- 336 Madrepora placentiformis. Bütn. *T. II. n. 9.* fistulis tenuissimis succo petricoso impletis. Id. *T. IV. fig. 13.*
- 337 LITHOPHYTA in sensu Tournefortiano Diluviana nulla novi, sed plurima in sensu Luidiano, quo insignit omnes Classis inprimis XV. Plantas.
- 338 M. D. n. 165. 194. TUBULARIA lapidea Querfurtensis. Respondet namque Tubularia purpurea Imperati. *Stor. Nat. p. 631.* Tubularia Coralloides, *Corallenschwamm, weiss, grau, ockergeel.* Volkm. Sil. 120. T XVIII. f. 9.
- 339 M. D. n. 145. Tubulariæ fragmina massæ faxæ sine ordine immersa.
- 340 Tubularia hexagonis plerumque tubulis frequentibus intersepimentis distinctis petrefacta. Helwing. *Lith. Ang. 49. T. IV. f. 5. M. D. n. 248. k³.*
- 341 Tubularia pentagona, in qua tenuissimi tubuli sepimentis albidis segregantur. Id. *T. IV. f. 6. M. D. n. 248. l³.* Myl. *Sax. P. II. T. IX. f. 5.*
- 342 Tubularia Coralloidea tubulis minoribus, tribus ordinibus fistulosis distincta, cujus fistulæ omnes & singulæ succo petricoso ita farctæ sunt, ut in superficie quasi protuberare videantur. ad Bütn. *Corall. T. I. n. 3.* delineatum quam proxime accedens. Id. *T. IV. fig. 9.*
- 343 Tubulariæ Coralloideæ purpureæ Imp. seu Halcyonio Milesio licet non colore, tamen effigie simili. Id. *T. IV. fig. 10.*
- 344 Tubularia fossilis porosa, lævis, Angerburgica. *M. D. n. 248. p³.*
- 345 Tubularia alba, in einem grauen gestein, an der die Tubuli

buli *bohl.* Volkm. Sil. 119. T. XVII. f. 9. *Eine species Tubulariæ, in einem grauen gestein, die dem Alcyonio rubro CB. nit ungleich siehet.* Id. 119. T. XVIII. f. 2.

346 M. D. n. 173. 174. ALCYONII bifurcati fragmentum. Ex monte Legerio & Randio. *Spec. Lith. Helv. p. 15. fig. 18.* conf. Madreporæ cujusdam fossilis fragmentum. Luid. n. 107. Alcyonium foraminosum vel quartum. *Diosc. Imp. p. 641.* Corallium fossile furcatum & ramosum. Helw. *Lith. p. 49. T. IV. f. 2.* M. D. n. 248. o'.

347 M. D. n. 175. Alcyonium fossile stupposum Imp. s. quartum Diosc. *Spec. Lith. Helv. p. 15. fig. 19.* Ex Randio & Legerio. Fungus lapideus Wagneri. *Hist. Nat. 309.* Fungites maximus pileolo lato. Lang. *Hist. p. 52. Tab. XII.* Fungites major orbicularis. Id. p. 52. T. XI. Fungites major oris intus reflexis. Id. l. c. Fungites fungos referens Infundibuliformes. Melle. *Lap. fig. p. 34.*

348 M. D. n. 176. Alcyonium tuberosum formâ fructus alijus, Ficus, vel Alcyonium quintum Diosc. *Imper. p. 641.* *Spec. Lith. Helv. p. 17. fig. 20. 24.* Ex Randio & Legerio. Ficoides, Caricoides, *Feigenstein.* Wagner. An Tubera lapidea. Calceol. *Mus. p. 40.* Huc quoque pertinent Branchiali congener columellus striatus, sive Bryoniæ radix lapidea Plotii. Luid. n. 120. *Spec. Lith. fig. 58. p. 43.* Ficoides Bajeri N. 46. f. 30. 31. *Kommet den kleinen fruchten der Ficoid. African. Herm. Hottentots feigen am ähnlichsten.* Volkm. Sil. 121. Tab. IX. f. 3. a & b. Columellus major Ficoides striatus, Ficoides, seu Caricoides, *gestreiffter Feigenstein.* Id. 336. T. V. f. 11. Pol. *Figownik.* Helw. Ind. foss. Pol. apud Langium prostant species sequentes. p. 72.

349 Alcyonium tuberosum majus cinereum in basi cavitate donatum. *Tab. XIX. fig. 1.*

350 Alcyonium majus cinereum oblongum & acuminatum, punctis quadratis Corallitæ reticulati instar insignitum, & in basi tuberosa cavitate donatum. *T. XIX. fig. 2.*

351 Alcyonium cinereum bifurcatum punctis quadratis Corallitæ instar reticulati insignitum, & in basi tuberosa cavitate donatum. *T. XIX. fig. 3.*

352 Alcyonium minus cinereum pediculo insidens, & in basi tuberosa ac striata cavitate donatum. *T. XIX. fig. 4.*

353 M. D. n. 177. Alcyonium non striatum, sed stigmatibus veluti acu factis punctulatum. *Spec. Lith. p. 17. fig. 21.* ex Randio.

354 M. D. n. 178. Idem tuberosius. Tuber lapideum ex Randio. *Spec. Lith. p. 17. f. 22.*

- 355 M. D. n. 179. Idem sulcis profundis excavatum. *Ibid.*
Alcyonium Bajer. *Or.* 46. *T. I. f.* 33.
- 356 M. D. n. 180. Alcyonium vel Fungus striatus compressior. *Spec. Lith. p.* 17. *f.* 22.
- 357 M. D. n. 182. Alcyonium formæ Radicis nodosæ. *Ibid.*
- 358 M. D. n. 184. Alcyonium pennæ anserinæ crassitie longum ex Legerio. *Spec. Lith. p.* 18.
- 359 M. D. n. 186. Alcyonium striis veluti annularibus transversis præditum. Ex Randio.
- 360 M. D. n. 189. Alcyoniis accedens Fasciculus Luidii. n. 105. Ex Cumbriâ. Aliis junciformis Lapis. Attentius consideranti hoc fossile videtur referendum potius ad vermes tubulatos.
- 361 M. D. n. 190. Fasciculus aliis constans tubulis intus fluoreis & flavescentibus in marmoreo saxo nigro. Eiusdem videtur cum præcedenti Profapiæ. Icon ipsorum vermium tubulorum marinorum videri potest in *Mem. de l'Acad. Royal.* 1711. *p.* 128.
- 362 M. D. n. 191. Fasciculus è columnulis polygonis conflatus. Ex monte Tigurino.
- 363 M. D. n. 192. Saxum cinerei fere coloris spongiosum leve. Cylindris striatis coralliformibus refertum. *Waxenwein from Arkendale in Yorkshire.* Milleporo petrificato. *Scilla van specul. p.* 133. *T. XVII.*
- 364 M. D. n. 193. Saxum ejusdem generis candidum Querfurtense.
- 365 M. D. n. 208. SPONGIA marina fossilis Bononiensis: sunt hæc recensita omnia Diluviana, sed ut quidem existimo, durante ipso Diluvio pleraque ex præcipitata materia nata. Spongoetes, seu Lapis Spongiam marinam referens, *Schwammstein, um und um spongiös und löchericht.* Volkm. *Sil.* 62. *Tab. IV. f.* 2.
- 366 Retepora seu ESCHARA marina fossilis. Lang. *Hist. p.* 57. *Tab. XVII.* Retepora seu Eschara marina Imperati lapidea. *Spec. Lith. Helv. p.* 13. *f.* 16. Reteporæ seu Escharæ marinæ similis. Helwing. *Lith. Ang.* 49. *Tab. IV. fig.* 4. Eschara marina, *an der die puncta, wie mit einer Nadel gestochen.* Volkm. *Sil.* 121. *T. XIX. f.* 4. *Siatkowy Kamien.* Pol. Helw. *Ind. Foss. Pol.*
- 367 Corallinum, ut videtur, fossile, perrarum ex multis veluti laminis striatis, Alveolorum & Infundibulorum forma invicem insertis constans. Angerburgo Prussiæ. *M. D. n.* 248. *q.* conf. *c. n.* 195.

Arbores & Frutices floribus Apetalis.

368 FRAXINEA folia. Luid. p. 108. Pol. *Jesionowe listie w Kamieniu.* Helw. Ind. Foss. Pol.

369 *Eschenes Holz, so zu stein worden.* Volkm. Sil. p. 104.

370 BUXUS. Myl. Sax. T. XXX. fig. 10. Buxus Germanicus, Buxus vulgaris, seu humilis. Dod. Volkm. Sil. 110. Tab. XIII. fig. 4.

C L A S S I S X I X.

Arbores & Frutices floribus apetalis Amentaceis.

371 M. D. n. 43. Folium NUCIS JUGLANDIS, s. Regiæ ^{TAB. IV. fig. 10.} vulgaris in Lapide fissili Oeningensi. *Diluv.*

372 M. D. n. 73. AVELLANÆ & sarmenta CORYLACEA putrescentia ex Vecti Insula n. 91. Avellanæ ad 10. pedum profunditatem repertæ in Turffa Rütenfi. *Diluv.* Conf. Mort. Northampt. 88. 256.

373 Nux Avellana petrificata. Helwing. Lith. Ang. 38. Avellana Lapidea. Bauh. Font. Boll. 30. Lapillus nucleum Avellanæ referens. Id. 36. Silex cinereus Avellanæ domesticæ similis. Id. 36.

374 M. D. n. 59. CARPINI aliaque folia in lapide Oeningensi. ^{TAB. IV. fig. 9.}

375 Ostryæ lignum impetratum. Helwing. Lith. Ang. 41. Lignum Orneum petrificatum. *Ein stuck Hagenbuchen Holz 15. zoll lang, ist von ungläublicher Härte, glantz und klenget wie ein Thon.* Brack. Mus. 16. Ligni Ormi particula alia. *Ein ander stucklein Hagenbuchen Holz, mit seinen adern und rinden in stein verwandelt.* l. c. Ostryæ Lignum in durissimam, filiceamque cotem mutatum. Gesn. Fig. Lap. 130. b. Pol. *Grabina Kamienna.* Helw. Ind. Foss. Pol.

376 M. D. n. 28. Lignum fossile videtur QUERCINUM, ex strato lignorum fossilium supra Thunum. *Diluv. A piece of oak barque, coverd with a stony crust.* Grew. Mus. 270. Lignum Quercinum petrefactum. M. D. n. 248. f. *Eichenes Holz, welches durch und durch marcasirt --- Dryites, schwarz-eichens, so vitriol und silber hält.* Volkm. Sil. 104. *Drzæwnick, Dæm-bownick.* Pol. Helw. Ind. Foss. Pol. Quercina Ligna lapidea. Helw. Lith. P. II. 202.

377 Ramus quernus una cum Cochlea adhærente petrificatus. Lang. Hist. p. 54. Tab. XV. *Dub.*

378 Cortex ejusdem Arboris petrificatus. l. c. *Dub. Pol. Kora Dambowa Kamienna.* Helw. Ind. Foss. Pol.

379 Folia Quercus petrificata. Id. p. 54. Tab. XVI. *Post-Diluv.* Folium Quercinum petrificatum. *Eichenlaub, so zu Stein worden.* Brack. Mus. 16.

380 Calyx Glandis Quercinæ una cum pediculo petrificatus. Id. p. 55. Tab. XIX. *Dub. GLANDITES.* versteinerte Eichel. Helw. Lith. P. II. p. 99.

381 Balanites major cinereus verrucosus. Lang. *Hist.* p. 48. Tab. X.

382 Tubulites Balanorum Calicem referens lævis mediocris, subcinereus, ore latiore. Lang. *Hist.* 161. T. L. f. 1. — idem ore magno, quadrato, tuberosus. Id. T. L. f. 2. — idem ore angusto. Id. T. L. f. 3.

383 Gallites puniceus conglomeratus. Lang. *Hist.* p. 48. Tab. X. Ex Monte Legerio ut & præced. *Dub.*

384 Fragmenta Gallarum angulosarum. *Stucke von eckichten Galläpfeln, und der Gallæ Indicæ.* n. 3. Chabr. *am ähnlichsten.* In der mitte siehet man noch die Grüblein, in welchem im Frühjahr sich eine Made generirt, liegen in einem rothen mit einem Crystallfluss vermischten Tofo. Volkm. Sil. 130. T. XXIII. f. 4.

385 Ein ausgebrochener Galläpfel. Galla angulosa. CB. Id. 134. T. XXIV. fig. 5.

386 Die helfte eines petrificirten Galläpfels; Gallæ minoris rotundæ lævis. Id. 131. T. XXIII. f. 5.

387 Quernum Lignum colore nigro in lapidem induratum. Helwing. *Lith. Ang.* 42.

388 M. D. n. 212. CASTANEA atrisplendentis coloris e Montibus Querfurtenfibus. v. Büttn. Rud. Diluv. T. XVIII. n. 1. *Diluv.* Castanites. *Steinerne Castanien.* Valent. Mus. P. II. 19. ex Aldrov. Forfan huc pertinet Lapillus Castaneam simulans corticibus exutam, colore paleari, expressis striis. *Mercat. Met.* 283.

389 M. D. n. 27. Folia bina, unum videtur Salicis, alterum ABIETIS albæ in marga albicante prope Pagum Erla Ditionis Bernensis. *Diluv.* Cum hoc Abietis albæ congruit, Lapis fissilis impressionibus frugum elegantissimè notatus. *Schieferstein mit fruchtähren.* Wolf. *Hist. Nat. Hass.* T. VI. n. 4.

390 Abietis cujusdam ramuli Cortex. Luid. p. 109.

391 M. D. n. 29. PINI videtur ramus valde compressus, Cortice suo adhuc vestitus. Ex strato prope Strättlingen supra Thunum. *Diluv.* *Fichtenes Holz.* Volkm. Sil. p. 104. Pini Lignum petrificatum. Helw. *Lith. P. II.* 201.

392 M. D. n. 30. Pini videtur Lignum fossile. Ex eodem Strato. *Diluv.* Pinea Ligna vel Abiegna subterranea. *Firwood* Anglis dicta instar Ebeni, nigra multa & grandia. v. in *Trans. Phil.* n. 228. 277. p. 1073.

393 Conus Picea lapidea strobilitis, seu Pineum fructum æmulans Lapis. Besl. *Mus.* 91. T. XXXI. Aldrov. *Mus. Met.* p. 829.

394 Fructus Piceæ lapidei. Besl. 102. *Tab. XXXVI.*

395 Nucleus Pinia (lege Pini) lapideus. *Steinen Pinien Nüplein* (lege Nüflein) Id. 104. *Tab. XXXVII.* referendus ad Judaicos lapides inter Crustacea Diluviana.

396 Abiegnum lignum petrefactum. Angerburgo Prussia. M. D. n. 248. b.

397 Zweige von dem Pinu sylv. *Mugo* dicta. *Tab. Pinu montana altera.* CB. *auf dunkelgrauem schiefer.* Volkm. Sil. 109. T. XII. f. 6.

398 Äste von dem Pinu Sylv. montana. *Tab. Pinu montana minore.* Gerh. cum Julo. Id. 111. T. XIV. f. 4.

399 Eindruck eines Coni pinastri alpini repentis, Pinus humida alpina. *Schwenck.* Sylv. repentis. Matth. *Zapsen eines kleinen Alpenkiefers, in gelbem Sandstein; die vestigia der Schuppen sind gelb, wie der Sandstein, das ubrige des Eindruckes schwarz.* Id. 129. *Tab. XXII. f. 3.*

400 Sehr netter Eindruck eines Coni Laricis, Zapsens vom Lerchenbaum, von farben braunroth, in gelbem Sandstein. Id. 129. *Tab. XXII. f. 4.*

401 Gross und kleine Pineoli, Pinolen, Pinnlein. Id. 134. T. XXIV. f. 9.

402 Elatites seu frustum ligni Abiegni iconi Gesnerianæ p. 125. delineatæ æquale. Helwing. *Lith. Ang.* 41. T. II. f. 6. *Elatites mit Vitriol und Schwefel imprægniert.* Volkm. Sil. 104. Pol. *Krwawnick Jedlinowy Kamien.* Helw. Ind. Foss. Pol.

403 M. D. n. 70. Conus Abietis fæminæ ex cespitibus bituminosis Agri Cestriensis n. 238. Pinei Coni ex cespitibus bituminosis Rutenibus Ditionis Tigurin. *Diluv.*

404 Fructus TAXI petrificatus. Lang. *Hist.* p. 56. *Tab. XIX. n. 3.* Ex monte Legerio. *Dub.*

405 A stone, which in colour and texture seems to resemble a piece of Yew-Tree. Grew. *Mus.* 269.

406 M. D. n. 32. Folia varia ALNI, Salicis in marga albicante, prope pagum Erla Ditionis Bernensis. *Diluv.*

407 M. D. n. 34. Folia Alni unum vel Fagi alterum, tri-

nervium in saxo arenario flavescente duriori. Ex Abbatiscellano Territorio. *Dub.*

408 Folia Alni petrificata. *Steinene Erlenblätter.* Folia item FAGI petrificata, *Steinene Buchblätter.* Lang. Hist. p. 54. T. XVI. Fagi folia in Toso Stallikonensi Ditionis Tigurinæ. *M. D. n. 215.* Tofus candidus Misenus, in quo Folia Quercus & Alni sunt impressa. Kentm. *Foss.* 38. Tofus, cui Figura Frondium Arborum à natura impressa. Wagn. Hist. 323. *Pietra Tartara figurata di*

TAB. X. *foglie è Rami di Rovo.* Imperat. Stor. Nat. 585. v. TAB. X. fig. 4. Sarnius Lapis. *Merc. Met.* 328. Append. T. XIV. f. 22.

409 Ligni Alnei petrificati frustum. *Ein Stuck petrificiert holz, von einer Erlen, welche sehr tieff unter der Erden, mit ästen, und wurzlen gefunden worden.* Brack. Mus. 17. *Clethrites,* seu Alneum lignum petrificatum. Helw. *Lith. P. II.* 201.

410 SALICIS angustifoliæ folium in Lapide fissili Oeningensi. TAB. IV. fig. 8. Diluv. *Krauterschieffer mit einem weidenen Blatt.* Myl. Mus. n. 790.

411 *Ein aufgedrucktes Blatt von einer Weiden, die Salix saxatilis.* Scwenckf. *Salix pumila alp. Clus. heisst.* Volkm. Sil. 111. Tab. XIV. f. 3.

412 Folia salicis petrificata. *Steinene Weidenblätter.* Lang. Hist. p. 54. Tab. XVI. *Postdiluv.*

413 Salicites ejusdem p. 69. ad Vegetabilia prorsus non pertinet.

TAB. II. 414 M. D. n. 60. POPULI nigræ folium in Lapide Oeningensi. TAB. II. fig. 4. Diluv.

TAB. XIII. 415 Dendrites folium Populi albæ repræsentans. Lang. *Hist.* p. 40. TAB. VIII. fig. 3. Dendrites folium Populi albæ magis elongatum repræsentans. Ejusd. fig. 4. *Diluv.* In Lapide fissili Oeningensi. *Krauterschieffer mit einem Blatt von einer Pappel.* Myl. Mus. n. 798.

416 *A stone, which looks like a piece of Bechwood.* Grew. Mus. 269.

417 Fagus ferrificata. *Liebknecht.* Diluv. 290.

418 Cletrites Lapis ab Alni similitudine. *Boot.* 529.

419 *Betulatum* Lignum petrificatum. *Ein stuck Bûrkenholz mit seiner Rinde, so zu Stein worden.* Brack. Mus. 17. *Birkenholz zu Behlendorff bey Lübeck.* Volkm. Sil. 87.

420 Lignum Fagi lapideum. *Oxytites* Besl. Mus. 92. Tab. XXI. *Phegites è Fago. Buchen in Stein verwandelt.* Kentm. *Foss.* 39. Pol. *Bukowy Kamien.* Helw. Ind. *Foss.* Pol.

Summi Rey.^{do} Dⁿⁱ Eberhardo Friderico Hiemero S.S. Theol. D.
Ser.^{mo} Wirtembergensi Duci à Concionibus et Consiliis aulicis.

C L A S S I S X X.

Arbores & Frutices floribus Monopetalis.

421 MYRTILLITES major cinereus umbilico magis excavato. Lang. *Hist.* p. 56. *Tab. XIX. fig. 1.* Similis fructui Vitis Ideæ foliis oblongis, crenatis, fructu nigricante. CB.

422 Myrtillites major cinereus umbilico minore. Id. *fig. 2.* Similis fructui Vitis Ideæ foliis oblongis albicantibus. CB. uterque *Dubius* valdè.

423 *Ulmi* assulæ in nigrum lapidem mutatæ. Helw. *Lith. P. II. 202.*

C L A S S I S X X I.

Arbores & Frutices foliis Rosaceis.

424 M. D. n. 168. TILIÆ folium in lapide fissili Oeningensi. TAB. III. *fig. 8.* Dendrites folium Tiliæ cum gramine repræsentans. Lang. *Hist.* p. 40. *Tab. VIII. fig. 2. Diluv.* TAB. III. *fig. 8.*
& TAB. XIII. *fig. 6.*

425 Frustum Ligni Tiliæ petrificatum. *Steinenes Lindenholz.* Lang. *Hist.* p. 54. *Tab. XV. Dub.*

426 Cissites in candido collucet EDERÆ foliis, quæ totam tenent. Narcissites venis etiam Ederæ distinctæ. Plin. *L. XXXVII. c. 10* Quid sit, non constat, videtur Naturæ lus, in Achate. Hedera in Tofo Rorbacensi est *Postdiluv.* Pro Narcissites *Inocissites* viri docti restituendum judicant. Nihil enim huic Gemmæ cum Narcisso convenit. At posterius nomen ex argumento naturæ optime acceptum est. Ἰνοκισσίτης enim dictum est & ab ἴνες, venæ, & κισσός Hedera, cum illam venis Hederæ distingui scriptum reliquerit *Plinius.* *Affalt. Not. ad Mercat. 276.*

427 M. D. n. 55. VITIS, ut videtur, Folium Lapidi fissili Oeningensi impressum, eique melano grammo. TAB. I. *fig. 2. Diluv.* TAB. I. *fig. 2.*

428 M. D. n. 5. Pruni folium, ut videtur, in Lapide fissili Oeningensi. *Tab. IV. fig. 7. Diluv.*

429 *A stone like a petrify'd damascene plum. Agread petrify'd stone of an exotick Plum-A blackstone figur'd like the stone of (a Praecock-Plum) an Aprecock.* Grew. *Mus. 266.* Prunellarium, s. Lapis pruneoli officulum referens majus. Luid. *n. 233.* Prunellarium minimum longiusculum. Id. *n. 234.* *Cocco Meloitæ*, seu Lapidus prunum referentes, *Pflaumsteine, wie Pflaumen gestaltet, braun oder Oliven farb, glatt.* Volkm. *Sil. 62. T. IV. f. 3. der wie ein Prunum magnum rotundum rubrum CB, oder das Prunum Ibericum Tragi, als wie blaue Maranken gestallt.* *fig. 4. Ein braun-gelber.*

gelber, der dem Pruno dulci amygdalino seu æreo nostrati, Germ. *Spillerchen* gleichet. Id. fig. 5. Ein ganz schwarzer, der wie das Prunum Hungaricum, Prunum magnum dulce atrocereuleum CB ausseheth.

430 Siehet wie ein Myrobalanus Bellirica, oder auch, wie Nux infana oder Prunulum insanum Chabr. aus, von farbe braunroth. Id. 134. T. XXIV. f. 10.

431 M. D. n. 114. AMYGDALITES vel Amygdaloides. Lapis Planitzensis ex Agro Zuiccaviensi. Myl. Sax. p. 35. *Dub.* Amygdaloides constans ex materia filiadosa crustâ exteriori gypsea. Helwing. Lith. Ang. 38. *Steinerne Mandeln.* Valentin. Mus. P. II. 19. Lapis Fructui Amygdali saccharo incrustato similis. Gesn. *Fig. Lap.* 126. b. Lapides, qui Amygdalam saccharo incrustatam tam probè referunt, ut simpliciores facile sit iis fallere. Continent autem intus siliculum Amygdaliformem, crusta autem gypsea est. Læt. p. 175. *Αμυγδαλοειδής*, Amygdaloites à forma Amygdalorum ita dicti, uti ad Albulam Tiburtinam inveniuntur. Kirch. *Mund. Subt. L. VIII.* p. 82. Hi sæpe sunt factitii. Aliquando Lapides, non solum Amygdali nucleum, sed & os ambiens referunt. Huc pertinet Lapis Amygdali ossi perfimilis. Gesn. *Fig. 1. c.* *A stone being very agreeable to the Amygdaloides of Aldrovand.* Mus. Metall. L. IV. c. 1. Plott. Oxfordsh. p. 195. Amygdala in Lapidem conversa. Besl. *Mus.* 103. *Tab. XXXVI.* Amygdalam referens Lapis. Bajer. *Or.* 45. *T. I. f. 23.* Siliculi Amygdaliformes. Lapides Amygdalis perfimiles. *Mandelstein. Steine wie Mandeln formirt.* Volkm. Sil. 62. *Eine Mandel, wie sie noch in der aufferlichen grauen Schale liegt.* Id. 134. T. XXIV. f. 6. *Kamien Migdalowy.* Pol. Helw. Ind. Foss. Pol.

432 M. D. n. 244. Amygdaloides Echterdingensis. *Dub.*

433 Amygdaloides subluteus major & minor. *Mandelstein.* Lang. *Hist. T. XIX.* p. 56. videtur *Silex Mandole* impetrite. Moscard. *Mus.* 175.

434 M. D. n. 241. ff. Lapides fusci Amygdalas, Nucleos prunorum, Cerasorum, aliosque fructus referentes: Ex lutifodina Altdorffina. *Nodi Soapballs. Beaumepotts* dicti. List. *Cochlit. Angl. p.* 213. Naturæ lusus.

435 Stein, der ist wie ein Malus Perfica, Pfersing, auf der einten Seiten grau, auf der anderen braunroth, etwas gepletcht. Volkm. Sil. 133. *Tab. XXIV. f. 3.*

436 Silex cinereus Pistacii fructum exprimens, Bacch. *Font. Boll.* 36. *Eine Pistacien, mit der gelben harten Schalen.* Volkm. Sil. 134. T. XXIV. f. 7. *der länglichte Kern oder Nüsslein auffer der Schale.* Id. fig. 8.

437 M. D. n. 9. PYRI folium in lapide Oeningensi. Diluv. ^{TAB. IV. fig. 7.}
Brauner Letten bey Joachims Thal mit einem Birnbaum blatt.
 Myl. Mus. n. 787.

438 M. D. n. 36. Folium Pyri, aliudve in saxo cretaceo fissili Oeningensi. Dendrites folium Pyri repræsentans. Lang. Hist. Lap. p. 40. Tab. VIII. fig. 1. *Diluv.*

439 M. D. n. 92. Pyri petrefactæ & maledictæ Norimbergensis frusta. *Post-Diluv.*

440 Lapillus pyriformis. Lang. Hist. p. 56. T. XIX. n. 2. Dub. *A petrifyd Katherine Pear.* Grew. Mus. 265. Pyra Moschatellina. *Steinerne Zuckerbirn* Bajer. Oryct. 46. Valentin. Mus. P. II. p. 19. Pyrum Moschatellinum, aut aliud exiguum, aliudve Pyrum grandius. Bajer. Or. 46. T. I. f. 26. 28. *Eine Frucht, wie eine Birn, oder die Orientalische Frucht Sambos.* Volkm. Sil. 133. T. XXIV. f. 1. *Eine andere gleich einer Birn. siehet auch der krummen Frucht des Solani pomiferi 5. CB nicht ungleich.* Id. f. 2.

441 M. D. n. 11. Saxum arenarium durius, cinereo flavescens, in quo folia SORBI alpinæ I. B. Ex Cantone Abbatiscel- ^{TAB. II. fig. 8.}
 lano. TAB. II. fig. 8.

442 *Steinerne Pomerantze: die couleur, glätte, und tüpflein an der Schalen ist den natürlichen und frischen Pomeranzen ganz gleich, worann auch oben das grüblein, darinnen der Stiehl gestanden, zusehen, hat eine kieselhärte.* Volkm. Sil. 130. T. XXIII. f. 1.

443 M. D. n. 64. Folium MESPILI Apii Folio sylvestris spinosæ five Oxyacanthæ CB. in Lapide Öningensi ^{TAB. III. fig. 6.}
 6. *Diluv.*

C L A S S I S X X I I.

444 *Zwey Schooten auf einem grauen Schiefer, die obere scheint eine Siliqua Arboris Judæ (Siliquastrum Tour.) oder auch Viciæ dumetorum maximæ CB. die untere eine Siliqua Asclepiadis* Tab. Fuchs. Volkm. Sil. 129. T. XXII. f. 1.

445 *Ficui haud absimilis Lapis ex Museo Valkeneriano, cui illatus ex Suitensium montibus prope Artam. Eine kleine Feige, Ficus communis CB. Auswendig, wie bey den meisten Feigen braun oder dunkelroth, innwendig röthlicht oder rosenfarb, wie das fleisch einer Feige, mitten eine schwarze Erden oder Moser mit vielen verwesten dunnen capillamentis oder Fäserlein, welche etliche Botanici, vor die Blüth der Feigen halten, nebst einem Crystall fluss.* Volkm. Sil. 130. Tab. XXIII. f. 3.

HERBARIUM DILUVIANI
PLANTÆ INCERTÆ

five

Ad nullam certam Classẽm redigendæ.

446 M. D. n. 7. Folium Plantæ in oblongâ figurâ rotundatum in saxo fissili candido ex Bolga Valle Agri Veronensis. TAB. V. fig. 8. *Diluv.*

447 M. D. n. 13. Planta stellata quædam Diluviana cum Neurophylo in atrii coloris saxo margaceo, ex Fodinis Cumbriæ. TAB. IV. fig. 1. *Diluv.*

448 M. D. n. 14. Alia Planta Diluviana ex eodem loco.

449 M. D. n. 19. Lapis margaceus melanogrammos cinereus quasi, stipulisve combustis conspersus ex Anglia. TAB. IV. fig. 2. *Diluv.*

450 M. D. n. 26. Plantula videtur spinosa ex Anglia. *Diluv.*

451 M. D. n. 31. Congeries varia Lignorum & Corticum fossilium, ex strato supra Thunum. *Diluv.*

452 M. D. n. 33. Folium quoddam majus & latius in Lapide fissili Oeningensi. *Diluv.*

453 M. D. n. 35. Folium trinervium flavescens in saxo cretaeo fissili Oeningensi. *Diluv.*

454 M. D. n. 37. Folia alia in Saxo Oeningensi. *Diluv.*

455 M. D. n. 38. Terra foliata Siculæ similis mollior in lapicidina Oeningensi.

456 M. D. n. 39. Lapis fissilis Terræ foliatæ Siculæ haud ab-
similis durior, ex eadem Lapicidina. Terra foliata bituminosa
mineralis fossilis ex Italia. Bocc. *Mus. di Piante rare.* 157.

457 M. D. n. 63. Folia Arborum diversarum in saxo cinereo
flavescente Territorii Abbatiscellani. *Dub.*

458 M. D. n. 71. massa quædam levissima ex materia vegetabili in Terris sepulta, omnino constans, ex Agro Cestriensi Angliæ n. 88. Cespes bituminosus levissimi generis prorsus ex vegetabili materia constans. Ex Westmorlandia Angliæ. *Diluv.*

459 M. D. n. 72. LITHOXYLON ex Insula Antego. *Diluv.*
& omnia pene sequentia. Lignum fossile. Pol. *Drzewo Kamienne.* Helwing. Ind. Foss. Pol.

460 M. D. n. 74. Lignum fossile ex Fodinis aluminosis Dübenfibus Saxonæ.

461 M. D. n. 75. Lignum bituminosum fossile, quod paulo infra Terram bituminosam Muscoviensem invenitur.

462 M. D. n. 76. Lithoxylon Bononiense ex Argilla erutum.

- 463 M. D. n. 77. Lignum petrificatum ex oppido Bitterfeld.
- 464 M. D. n. 78. Terra affulosa vel Ampelitis pyrite aëro copiosissime imprægnata, ex valle Grundspurgensi Agri Altorffini, Territorii Norimbergensis. Libav. *Sing. P. III. L. VIII. c. 8. p. 1034.* Bajer. *Oryctog. Norica. p. 81.*
- 465 M. D. n. 79. Lithoxylon nigricans in faxo arenario duriori ex Agro Altorffino.
- 466 M. D. n. 80. Lithoxylum nigrum Prussicum.
- 467 M. D. n. 81. Lignum fossile Lunenburgicum ex Fodinis Argillaceis.
- 468 M. D. n. 82. Lithoxylon ex Hispania.
- 469 M. D. n. 83. Lithoxylon fossile bituminosum, Lithantraces etiam repræsentans. Ex Crypta Diaboli, & prope Grundspurg (*Grünsperg*) Agri Altorffini.
- 470 M. D. n. 84. Lignum fossile ex prato *Kellen im Waltikumerriedt*, milliari ferè à Tiguro.
- 471 M. D. n. 84. Lithoxylon argentiferum Franckenbergense Chryfocolla adspersum.
- 472 M. D. n. 85. Lignum fossile, vulgo *Steinkohlen von dem Habichtwald bey Cassel.*
- 473 M. D. n. 86. Lignum in venam Ferri conversum Laubacense. Liebknecht *Discurs. de Diluv. Gieß. & Francof. 1714. 8.*
- 474 M. D. n. 89. Lithoxylon ex Fodina Vallis Joachimicæ.
- 475 M. D. n. 90. Lignum fossile Pyrite vitriolico fœtum ex montibus Prussicis, in quibus succinum effoditur.
- 476 M. D. n. 93. Lignum prorsus petrefactum ex Fodinis succini Prussici.
- 477 M. D. n. 95. Lithoxyla Altdorffina.
- 478 M. D. n. 125. Lignum fossile Dübenfense ad Muldam 3. Leucis à Lipsia.
- 479 M. D. n. 126. Lignum petrificatum ex montibus arenosis Querfurtensibus.
- 480 M. D. n. 130. Lignum fossile strato petroso substratum Querfurtense.
- 481 M. D. n. 132. Lignum fossile ex stratis Lithanthracum Dübensium.
- 482 M. D. n. 217. Lignum fossile ex Sylvâ submersâ 4 horis à Querfurto, 1. à Sangerhusâ versus NW. Bütn. *Dil. Test. p. 303.*
- 483 M. D. n. 218. Lignum fossile ex altissimo jugo Thuringiæ, *Finne* dicto.

- 484 M. D. n. 219. Lignum fossile ex montibus arenosis Querfurtenfibus.
- 485 M. D. n. 220. Lignum fossile nigrum Bononiense.
- 486 M. D. n. 221. Lignum ex montibus arenosis Querfurtenfibus candidum, Faginum videtur. Büttn. *Dil. Test.* p. 189.
- 487 M. D. n. 222. Lignum fossile Pyrite imprægnatum, cui ostreum lapideum adhærescit. *D'Yves aupres de Cant sur le bord de la mer en Normandie.*
- 488 M. D. n. 223. Lignum fossile fusci coloris Querfurtense.
- 489 M. D. n. 224. Lignum Laubacense ferrificatum, cui vena Ferri adhæret.
- 490 M. D. n. 225. Lignum ferrificatum Laubacense è nucleo Trunci, ut videtur, desumptum.
- 491 M. D. n. 226. Idem minus ex majori frusto decerptum.
- 492 M. D. n. 230. Lignum fossile metallifatum, quod in valle Buseccensi 1. horâ à Gießa distante intra Terram ad 12. orgyas lutosam repertum est.
- 493 M. D. n. 231. Lignum fossile, petrificatum ad Thermas Wisbacenses repertum.
- 494 M. D. n. 234. Carbones bituminosi Hassiaci.
- 495 M. D. n. 235. Lignum fossile, quod in Terra Giessensi præsertim ad Flumen Lanum in maxima copia reperitur. Liebknecht. *de Diluv.* p. 49.
- 496 M. D. n. 247. Lithoxylon videtur impressum lapidi fissili Glaronensi.
- 497 M. D. n. 248. Lignum anthracini coloris Pyrite vitriolico prægnans, forsan ad Lithanthraces referendum. Ex Lapidina Megenweilensi in liberis Provinciis, ubi & ossa fossilia & Glossopetræ reperiuntur.
- 498 M. D. n. 248. a. Lignum fossile conferendum cum Carbone fossili Xylode Libavii. *Vom Heiligenberg im Fürstenbergischen.*
- 499 M. D. n. 248. z. Lignum fossile prope Lubecam ad pagum *Behlendorff* 3. milliaribus a Lubeca.
- 500 M. D. n. 248. bb. Lignum fossile ex Italia.
- 501 Lithoxylon scissile sive tegulatum ex albo & castaneo versicolor, Italagmite refertum. Ex arenosis Asplejanis in Agro Bedfordiensi. Luid. n. 211.
- 502 Lithoxylon tabulatum rubiginosum. Id. n. 212.
- 503 ——— confragosum Faringdonense rubigine infectum. Id. n. 213.
- 504 ——— luteum sordidum sive Ochram referens Cirencestrense. Id. n. 214.

- 505 Lithoxylon striatum atrorubens. Id. n. 215.
 506 — album, fuscitabuli sive Ligni incendiarii æmulum.
 Ex arenosis Marchamiæ lapidinis. Id. n. 216.
 507 — crystallinum, sive ex Fluore Belemnitæ ad instar
 striato conflatum exterius rubiginosum. Ib. Id. n. 217.
 508 — atrorubens nitidum Antimonii ad instar striatum.
 Ib. Id. n. 218.
 509 — teres, fuscum, sive paxillare inter Ligna & ossa
 fossilia ambiguum Marchamiæ. Id. n. 220.
 510 — rubiginosum venis nigris distinctum. E Lapidini-
 nis Byfeldianis apud Northamptonenses. Id. n. 221.
 511 — fuscum pulverulentum è Fodina Ashleana in eo-
 dem Comitatu. Id. n. 222.
 512 — fuscum fluoribus minimis refertum. Id. n. 225.
 513 — fuscum Sabrinianum Selenite saturatum. Ex Litto-
 re Sabriniano ad pagum Frethern in Comitatu Glocestriæ.
 514 — exiguum ferrugineum cuneolum referens Witneja.
 Id. n. 227.
 515 — Sabrinianum ligno Quercino æmulum ex æstuario
 Sabriniano ad Trajectum Pyrtonense. Id. n. 228.
 516 — anthracinum vitriolatum. Ex Lapidina Kidling-
 tonensi prope Oxonium. Id. n. 229.
 517 — Gagati æmulum littorale. Ex Agro Lincolnensi.
 Id. n. 230.
 518 — textile s. reticulatum capillare fabuletorum. Ex
 fabuleto Framptonensi. Id. n. 231.
 519 — stuposum s. punicea raritate levissimum. Id. n. 232.
 520 *Loughneagstone* in Hybernia pro Lithoxylo habet Mo-
 lyneux in *Transact. Phil.* n. 158.
 521 M. D. n. 87. Carbones ex Cespitibus bituminosis Agri
 Cestriensis.
 522 *Great numbers of Trees, particularly Oaks and Firs in the
 Peath-Earth of Northholm. &c.* Morton. Nat. Hist. of Northampt.
 p. 253. 255. 263. *Mosswood.* Raji Topographical. Obs. 7. Plot.
 Staffordsh. 217. *Transact. Phil.* n. 275. *Sorturbrandur.* Worm.
 Mus. 169.
 523 *A large piece of petrify'd wood.* Grew. Mus. 269.
 524 *A globular stone wich loocks, as if it had been a piece of
 Ashwood Tourned in a Lathe in to that figure.* Grew. l. c.
 525 *A piece of incombustible wood, as it were half petrify'd.
 Forbeing Held into Fire, it bekomes red like à Coal.* Grew. l. c.
 526 *A very odd piece of the branch of a Tree as Thik as a Ca-
 ble*

ble rope, whereof the barque, is turned into perfect Iron, or at least a very rich Ironore and the wood into stone. Grew. l. c.

527 The petrify'd barque of a Tree. Tis thin and Rowled up as Cinamom but rather of the colour of that called winterane's. Grew. 270.

528 Lignum nigrum fossile. *Blackoack* Scotis. Sibb. Prodr. Hist. Nat. Scot. p. 44.

Occasione Lignorum fossilium monendum, non Quercina duntaxat Ligna, sed & alia plurima, ubi vis fere Terrarum mutationem fuisse passa ratione coloris, & nigrum quidem induisse multis in locis tantum non carbonificata; & ibi quidem, ubi vel Pyritæ adsunt vitriolici, ipsis Lignis sæpe adhuc adhærentes, vel venæ Ferri & sulphuris. Non mirum hoc videbitur iis, qui norunt ex mistura Limaturæ Ferri, Sulphuris & Aquæ excitari non duntaxat ingentem Fermentationem, & æstum, sed etiam Flammam quæ in Terræ visceribus statim à Diluvio Ligna demersa facile mutare poterant in Carbones, vel iis saltem nigrum colorem inducere.

529 M. D. n. 124. Arborum folia in Toso duriori ex Saxonia. *Post-Diluv.* Arborum folia in Tophaceis Lapidibus. Helwing. *Lith. Ang.* 41. *Tab. II. fig. 4.*

530 M. D. n. 143. Surculus lapideus Adarce vel Tartaro incrustatus. *Spec. Lith. Helv.* p. 20. *fig. 25.* Montis Legerii. *Diluv.*

531 M. D. n. 144. Glomellaria spongiosa. Luid. n. 110. Ex Monte Legerio.

532 M. D. n. 155. Lapis haud absimilis trunco abscisso Arboris, in quo Circuli annui conspiciuntur. Ex Birsfa. *Diluv.*

533 M. D. n. 181. 187. Patella lapidea. *Spec. Lith. Helv.* p. 19. *fig. 24.* Wagner. *Helv. Curios.* p. 318. Ex Randio & Legerio forsan ad Fungos referenda. *Diluv.*

534 M. D. n. 207. Nux Vomica lapidea. *Spec. Lith.* p. 44. *fig. 60.* Lapis Nuci vomicæ similis, *Stein den Krayenaüglein gantz gleich.* Brackenhof. *Mus.* p. 10. Conf. basis Urticæ marinæ. *Mem. de l'Acad. Roy.* 1710. p. 475. *fig. 24.* *Diluv.* *A petrify'd Nux Vomica.* Grew. *Mus.* 266. *Castanites.* Aldrov. *Mus. Met. Pol. Wronowe oko Kamienne.* Helw. *Ind. Foss. Pol.*

TAB.
XIV.
fig. 2.

535 M. D. n. 248. l. Folium nigri Coloris longius in acutum desinens mucronem, nervo per medium decurrente in margina cinerea. Ex monte Blancano prope Mavore in ditone Bononiensi. *Diluv.*

536 M. D. n. 213. Palmæ corymbiferæ sarmenta, ut videtur, Monspelii fossilia. *Dil.*

*All. Dⁿ Samueli Kölesero de Keres-eer, Secretario Guberniali
Caesareo-Regio Principatus Transylvaniae.*

537 M. D. n. 214. Cespes bituminosus Kreyfingensis Thuringiæ. *Diluv.*

538 M. D. n. 243. Semen Plantæ cujusdam umbelliferæ lapideum. Echterdingæ in Ducatu Wirtembergico. *Dil.*

539 M. D. n. 248. ee. f. Nux Moschata lapidea. Ex Birsa. *Spec.* ^{TAB. XIII. fig.}
*Lith. Helv. p. 42. f. 57. Helwing. Lith. Ang. 37. Nux myristica lapidea cinerea. Bauh. Font. Boll. 35. Stein, so eine Muscatnufs präsentirt. Myl. Sax. P. II. p. 74. fig. Muscatnufs, Nux Moschata fructu rotundo CB. die ihre couleur so wol aus als inwendig behalten. Auf der harten braunen schalen siehet man a. den eindruck, oder Adern, da die blütbe gelegen, und als man sie zerstoffet, die braunen striæ, so von der peripherie des Kernes bis an das Centrum lauffen. Volkm. Sil. 129. T. XXII. f. 6. Siehet aus, wie die grüne Muscaten Nufs, von farb, braunroth. Id. 133. T. XXIV. fig. 4. Pol. Muscatowa galka Kamienna. Helw. Ind. Foff. Pol. Nux Moschata lapidea tota filiciæ substantiæ, referens ex asse Nucem Moschatam fructu oblongo. CB. Helw. *Lith. P. II. p. 97. Tab. III. n. 3. qui Nuces Moschatas lapideas hætenus cognitas refert ad Tubera quædam marina, quondam vel faxis adnata, vel sub Musco marino progenita.**

540 Foliorum quorundam mineralium pediculi compressi. *Luid. n. 185.*

541 Lithophyllon gelafinis quibusdam Salebrosum Malleatula dictum. *Id. n. 204.*

542 Planta incognita ex minera Ferri. Wolfart *Vale Hanov. §. 10. fig. 6. conf. Tab. VIII. fig. 5.*

543 Capilli Veneris in Lapide fissili Manebacensi. *Myl. Sax. p. 30. fig. 2. ad. p. 19.*

544 Conferva Plinii. *Luid. p. 108. Pol. Gaebka w Kamieniu. Helw. Ind. Foff. Pol.*

545 Arbuscula vel Planta in Lapide fissili. *Myl. Sax. p. 28. v. TAB. VIII. fig. 5. Dub.* ^{TAB. VIII. fig. 5.}

546 Fructum quendam exprimens Lapis Metallicus. *Spec. Lith. Helv. 67. fig. 89. conf. Sceleton Echini marini intra Testam reperiundi.* ^{TAB. XIII. fig. 5.}

547 Virgulta petrificata. *Steinenes geständ. Lang. Hist. p. 53. Tab. XIV. Post-Diluv.*

548 Radix petrificata. *Steinene Wurz. Lang. Hist. p. 54. Tab. XIV. Dub.*

549 Fructus Arboris AHOVAI Indicus. *Myl. Sax. p. 30. TAB. II. fig. 6. Diluv. Ejus nucleus, Volkm. Sil. 134. T. XXIV. f. 18.* ^{TAB. II. fig. 6.}

550 Folia quædam (an Leguminosa?) rotunda in lapide fissili. Ex Musco Vallisneriano.

551 *Stelechites* effigie stipitis truncati, cum rudimentis ramorum, in lapide albo & cinereo quandoque nigricante, per longitudinem striato. Alii radici Raphani rusticanae æmuli. Helwing. *Lith. Ang.* 42. *Tab. II. fig. 7. 8.* M. D. n. 248. t'.

552 Two strait slender stones resembling the Columns erected in the middle of Some Flowers, one convex of the top, and almost flat. The other sphericalles Triangular, somewhat like the seedcase of a Tulip. Grew. *Mus.* 267.

553 Two other joynted stones, looking as if they were pieces of the geniculated stalk, of some Plant. *Id.* l. c.

554 Lapis divaricationes ramosas vegetabilis cujusdam ostendens, colore albo. Helwing. *Lith. p.* 53. *T. VI. fig. 3.* conf. *Tab. V. fig. 8.*

555 Hexapetalon Carbonarium Luid. in *Transact. Phil. n.* 331. *p.* 95. *Tab. I. fig. 3.*

556 Abietis an potius Lycopodii cujusdam ramulus? *Id.* l. c. f. 6.

557 Lignum Molavin petrefactum Paracalense, exalbidum corticem versus subfuscum, sublustre & Pyrite compar soliditate. Camell. in *Transact. Phil. n.* 311. *p.* 2405. Aliud coloris subglauci.

558 Ligni aliud frustum Palicpicanum, verum non videtur esse Ligni Molavin, sed potius Ligni Guixo. Coloris æruginosi, corticem versus luteo & rubente & fusco varium, pectinibus minus rectis quasi interruptis. *Id.* l. c. *p.* 2406.

559 *Baobab* lapideus, Fructus illius similitudinem gerit, quo ad extinguendam sitim Æthiopes utuntur, de quo Prosper Alpinus *Plant. Ægypt. & C. Clus. L. II. c. 1. Exotic.* quemve à nautis, qui ex Æthiopia redierunt, redemptum Londino miserrat. Jac. Garetus. *Calc. Mus.* 414.

560 *Ebenum fossile.* Hildesheimii reperitur in Commissuris intra Terram aluminosam — Stips nigra foliis & fructu carens, cornu polito modo splendida, solida, lævis, omnino aspectu similis Gagati Lapidi, sed naturâ diversâ. Nam Ebenum, ignem non sentit, Gagates accensus ardet & igne perit. Agric. *Nat. Foss. L. VII. c. 22.* Pol. *Heban.*

561 *Ebenum fossile* in Islandia laminatim eruitur, colore nigerrimo, quandoque subfusco, ponderosum, fragile, exiccatum ubi fuerit, Faber Ligniarius in lignis judicandis peritus juglandis Arboris radicem longâ annorum serie nigredine tanta infectam esse putabat. Sed iis locis nunquam hæ Arbores conspectæ sunt;

sunt; Polituram non facile admittit ---- Hoc Lignum vulgo *Sorturbrandur* vocant, & latere ajunt in monte adeo prærupto & alto, ut eo nullus nisi audacissimus penetrare valeat. *Worm. Mus.* 169.

562 *Lignum fossile Umbriæ*, quod reperitur in Umbria in Territorio Todi. Inveniuntur particulæ ex parte cretosæ, ex parte lignæ, ex parte Carbonis instar adustæ. Siquidem de minerali ac vegetabili participare videtur, *Metallophitum* seu *Minerephitum* appellari posse videtur, simile Cedro Montis Atlantis in Mauritania. Colore est Leonino obscuro, venis inordinatis, obscurioribus aliquanto reliqua substantia. *Id. l. c.*

563 Lignum Carbonis modo nigrum, aridum, ac leve, effoditur in montibus vallis D. Joachimi 40. Orgyiarum profunditate. *Cord. Obs.* 218.

564 Petrificirtes *Flëschholz*, Lignum petrefactum, *aus der Saal.* *Myl. Mus.* n. 641.

565 — *Eichenholz*, Quercinum, *Id. n.* 642.

566 — *Holz*, von *Giebichenstein bey Hall.* *Id. n.* 643.

655. — *aus Moscau.* n. 644. *aus Thuringen, halt der C.* 1½. *lot Gold.* n. 645. *aus dem Teufelstümpel zu Merseburg.* n. 647. — vom *Pfaffendorffischen acker.* n. 649. *von Görlitz.* n. 651. *von Altorf.* n. 652. *von Merseburg.* n. 653. *aus Siam.* n. 654. *von Halle.* n. 661. *von Quersurth.* n. 670. 673.

567 *Holz so petrificirt, vitriol haltend von Quersurth.* *Id. n.* 646. *vitriolisch gegraben Holz.* n. 656. Lignum petrefactum *Vitriolicum.*

568 *Lithoxylon Ligno Abiegno albo æmulum von Abrechtsdorff im Neumarkischen.* *Id. n.* 649.

569 Lignum fossile Bituminosum von *Quersurth.* *Id. n.* 650. è vena quadam succini *Borussica.* *Id. n.* 662.

570 *Lithoxylon seu Lignum fossile striatum in sua matrice, aus dem Kirckberge bey Landsbut.* *Id. n.* 658.

571 *Ligni frustum, hujus generis Arbores vastæ effodiuntur cum Cespitibus bituminosis in Agro Westmorlandiæ.* *Id. n.* 659.

572 Lignum fossile *Goldbergense.* *Id. n.* 665.

573 — — *darán die Refina zusehen.* *Id. n.* 666.

574 *Zu eisen gewordenes Holz, in ferrum mutatum, aus England.* *Id. n.* 668. *Zu stein &c.* *Id. n.* 667. *Zu Marcasit.* *Id. n.* 669.

575 *Ein stückgen brett brauner Farb vom Ligno fossili, so bey Cassel gegraben wird.* *Id. n.* 676.

576 *Truncus Ligni è Valle Joachimica in Lapidem conversus.* *Besl. Mus. p.* 91. *T. XXXI.* ubi legitur *Inscriptio. A. MDLXXVII.*

DISER BAUM IST MIT S. BARBARA PRULNSTOLN
ANTROFFEN VOM MUNTLOCH MM, UND VOM
TAGSAIGER CL. LACHTER DEN XVII. FEBRUARI
IM JOACHIMSTHAL.

577 Myrobalanus lapideus. Id. 104. T. XXXVII. Myrobalanus nigra seu Indica. Volkm. *Sil.* 135. T. XXIV. f. 20.

578 Piper longum lapideum. l. c.

579 Lignum fossile Bituminosum seu Matrix succini Hartmanni, sine & cum Vitriolo. Ex Littore Maris Balthici. M. D. n. 248. g³.

580 Lapis metallaris scissilis cinereus, variorum seminum signaturis copiosè exornatus, ut Melonum Anisi, Foeniculi, fortè Lapis frumentarius. Wolfart. *Hist. Nat. Hass.* 34. T. V. f. 4. *Ein Erzschieffer aus denen Franckenbergischen Bergwerken, auf welchem hulsen von maucherley saamen ligen.* Dubito ego valdè, an sit Lapis ita dictus Frumentarius.

581 Radix lignosa dentibus obsita ex fovea profunda propè Tennebergam Thuringiæ arcem eruta. Mercat. *Met. App.* p. 36.

582 Lithoxylon Ligno Quercino æmulum, an dem die Rinden, wie an den alten Eichen grau, runzlicht und gerissen. Volkm. *Sil.* 93. T. VII. f. 1.

583 — striis seu lineis rectis, & transversis cancellatum, ein stuck steinernes holz, nach der länge, und quer gestreift, braungelb. Id. f. 2.

584 — complanatus, latè striatum, & quasi reticulatum, ein stuck mit weit von einander stehenden streiffen, und uber denselben gleichsam, wie ein netze gegittert. Id. f. 3.

585 — striis rectis, rarioribus, magisque depressis exaratum, mit seicht und weit von einander stehenden strichen, braunroth. Id. fig. 4.

586 — — seu fulcis altioribus cancellatum & alveolatum, mit erhobenen strichen gegittert, braunroth und mit vielen gruben. Id. f. 5.

587 — striatum & nodosum, ligno Quercus petræ seu Roboris æmulum, nach der längen und quer mit gleichen linien gestreift, rund und mit vielen knoten und knorren um und um besetzt. Id. f. 6.

588 — altius striatum, & geniculatum, braun mit erhobenen und breiten streiffen, und mit vielen knotichten gleichen oder gewerben unterschieden, wie der Calamus Aromaticus, oder das robr. Id. f. 7.

589 — cancellatum, & quasi articulatum, atque compressum,

sum, castanienbraun, nach der länge breit gestreift, und zwischen den Articulis, mit subtilen querlinien gegittert, hin und wieder eingedrückt, und gequetscht. Id. Tab. VIII. f. 1.

590 Lithoxylon striatum, compressum, cortice adusto, schwarzbraun, unter der noch klebenden schwarzgebranten Rinden gestreift. Id. f. 2.

591 ——— arenosum leviter striatum, & arcuatum, ein stück von einem krumgebogenen Ast, ruffarb, von der hin und wieder gebranten Rinden geschwärzt, und ungleich gestreift. Id. f. 3.

592 Lithoryza striata & nodosa, siehet mehr einer wurzel, als einem holz ähnlich, braun, glatt, etwas geplätscht, nach der länge gestreift, um und um mit striis oder fasciis Catenulatis, und mit vielen knoten besetzt. Id. fig. 4.

593 Lithoxylum paxillare asperum, ocker oder Leimgelb mit vielen Runzlen, rissen und spalten, wie die Rinde an einem Lerchenbaum. Id. f. 5.

594 ——— densius & subtilius striatum & articulatum, ein nach der länge sehr eng und subtil gestreiftes, versteinertes stück braunes holz, mit krummen querstrichen oder gelenken. Id. fig. 6.

595 Ein stück von einer Zwiesel, siehet dem Eichenholz nicht ungleich, die Rinde ist allenthalben buckelicht oder Tuberculos. Id. f. 8.

597 Ein nodus, oder ausgesprungener knorre braunroth, wie an dem Eichenholz. Id. f. 9.

598 Lithoxylon squamosum, Leimfarb, mit grossen breiten und stumpffen Schuppen gleich denen fischschuppen besetzt. Id. fig. 10.

599 ——— ——— squamis longioribus & cuspidatis. Auf der Rinde des Pinus sylv. Mugo dictæ Tab. gleich, klebet hin und wieder ein schwarz gebrantes Harz, wie ein Pech. Id. f. 11.

600 ——— ——— ——— & majoribus minus cuspidatis, mit langen schmalen, stumpf und dicht über einander stehenden grauen schuppen besetzt, der schuppichten Rinden des Pinus maritimæ III. Tab. nicht ungleich. Id. f. 12.

601 ——— ——— coloris ferruginosi arenâ & ochrâ infarctum. Braungelbes oder rothfarbenes stück mit langen, schmalen, erhöbeten, und etwas zugespizten schuppen, wie an dem Pinu sylv. vulgari feu Tæda. Id. f. 13.

602 ——— ——— margaceum; Grau, mit vielen langen, sehr spitzigen schuppen, wie an dem Pinastro Austriaco majori, mit einem grau und harten steinmark gefullet. Id. f. 14.

603 ——— ——— squamis angustioribus & obtusioribus à se
invi-

invicem disjunctis, mit langen und stumpfen schuppen, welche weit von einander gesetzt. Id. f. 15.

604 Lithoxylon squamosum squamis minimis cuspidatis, siehet wie eine Zwiesel von einem kleinen Ast, des Pinus Italicae aus, mit kleinen spitzigen Schuppen, braunroth. Id. f. 16.

605 Ein Stück von einem kleinen Ast, schwarzbraun, mit kleinen runden Schuppen. Id. f. 17.

606 Zwey Stück mit langen und schmalen Schuppen braun oder ruffarb, mit etwas grau untermischt. Id. T. IX. f. 1.

607 Lithoxylon striatum laeve, gestreiftes braun und glattes Holz. Id. fig. 2.

608 — densius striatum ex cinereo caeruleum. Ein blaues Stück mit dichteren streifen. Id. f. 3.

609 Ein rares Stück mit runden und hohlen tuberculis reihenweise besetzt, die sich gar leicht in 4. theile von einander theilen lassen, den dicken schuppen, aus welchen die Coni an dem Pinu Italica zusammen gepakt, oder auch den tuberculis der Indianischen Ananassen frucht nicht gar unähnlich, grau und platt. &c. Id. f. 4.

610 Ein brauner schuppichter Ast, mit einer Zwiesel von einer rothen Tanne. Id. f. 5.

611 Ein gestreiftes Stück, hin und wieder gekrümmt, eingebogen, und gefalten. Id. fig. 6.

612 Eine Zwiesel von einem starken Ast, grau, auf der Rinde punctulat, oder mit kleinen puncten, die mit kurzen striis durchzogen. Id. f. 7.

613 Lithoxylon verrucosum, braunes Stück von einem dicken Ast, mit runden puckeln oder knoten besetzt. Id. f. 8.

614 — squamis rotundioribus luteum, ein gelbes Stück mit runden schuppen, so sich getheilet und gespalten. Id. fig. 9. 10. das Marck fig. 11.

615 — arenosum nodosum. — Ligno albo æmulum — laeve albidum, dem weissen buchenen Holz nicht ungleich. — rotundum laeve spadiceum. Id. p. 97.

616 Cortices Arborum lutosi & arenosi, deren etliche tuberculos, etliche squamos oder schuppicht sind. Id. p. 98.

617 Ein Stück einer dicken und krummen wurzel nicht ungleich, ruffarb, gestreift, und mit gleichen. Lithoriza striata, & quasi geniculata; Cornu Animalis cujusdam referens. Id. p. 100. T. IX. f. 12.

618 Lithoxylon squamis cancellatim dispositis asperum, ein starker Ast, an dem die schuppen, um und um gegitteret stehen. Id. f. 13.

619 Lithoxylon striis hamulatis *Braunes und steinernes holz, hin und wieder mit kurzen striis, oder strichen, so wie hoklein, formirt.* Id. f. 14.

620 — luteum dense nodosum, *das uber und uber statt der schuppen mit lauter buckeln dicke besetzt.* Id. p. 101. f. 15.

621 Scheinet ein kleiner Ast eines Pinastri Austriaci tenuifolii. Clus. oder einer Weifstanne. Id. p. 102. fig. 16.

622 Lithoxylum squamosum cortice nigro, *die schuppen sind breit und stumpf.* Id. p. 102.

623 — nigrum oculatum — alveolatum, articulatum & striatum. Id. l. c.

624 Gestreiftes und sandichtes Lithoxylon, *das in etwas geplätscht, und unter der schwarzgebranten Rinden gestreift.* Id. fig. 17.

625 Ein grosser Stam im Burgberg. Id. Tab. X.

626 Lignum fossile atro purpureum, *woraus eine schwarze Refina dringet.* Id. p. 104.

627 Ein unbekantes vegetabile. *Die Rinde ist schwarzgrau und geschuppt. Die zierlich ubereinander stehende schuppen schwarz und glatt, welche den schuppen des Palmbaums nicht ungleich.* Id. 113. T. XV. fig. 4.

628 Ein unbekante geschuppte frucht oder Conus, *deren schuppen gegittert stehen auf dunkelgrauem schiefer. Die auf beiden seiten daran stehende Blätter sehen wie schilsblätter aus, und sind wie die Frucht, schwarz und glatt.* Id. 129. T. XXII. f. 2.

629 Frucht so dem Piperi nigro, *schwarzen Pfeffer oder auch den Cubeben gleich, auswendig schwarz, inwendig grüngelb oder grau.* Id. 134. T. XXIV. f. 15.

630 Kommet mit der frembden frucht Tab. II. fructu subrotundo cineraceo duplici angulo. CB. überein. Id. 134. T. XXIV. f. 19.

631 Fructus Indicus Juglandi similis. Chabr. Fructus rotundus flavus tuberculis obsitus. CB. Id. 137. T. XXIV. 22.

632 Lithoxylum albidum, tuberculis circum circa notatum; *versteintes holz, aus dem Kirchberg vor Landsbut, aufwendig glatt mit ovalen warzen oder knoten.* Id. 331. T. III. f. 1.

633 — tuberculis quasi cancellatum, *scheinet ein Cortex tuberculofus zusein, an dem die mehr viereckicht, als runde Tubercula an und ubereinander gegittert stehen.* Id. T. III. f. 2.

634 Abdruk eines Vegetabilis mit leisten oder faltzen, *zwischen welchen viel unten und oben zugespizte, und eingedruckte schuppen oder Flämmchen zusehen sein.* Id. T. III. f. 3.

635 Ein abdruk in grauem sandstein, *vermuthlich von einem vegetabili, allenthalben mit narben besetzt, als wan man mit ei-*

nem messer hinein gestochen oder geschnitten. Id. 332. T. III. f. 4.

636 Eindruck in grauem Sandstein, von einem vegetabili, mit pinnis in forma quincuncis, die wie ein Lateinisch V. ausmachen. Id. T. II. f. 5.

637 Vielleicht ein abdruck von einem vegetabili auf der einen seiten allenthalben mit runden löchlein oder grüblein gezieret, oben siehet man etwas, wie eine Quaste oder Blume mit einem geschuppten Knopff, wie bey den Cyanis und Jaceis. Id. T. III. fig. 6.

638 Lithoxylum nigrum articulatum, striisque undulatis notatum, versteinertes schwarzgraues holz mit vielen gleichen oder gelenken, und zwischen disen oben mit ein wenig, unten aber mehr aufwärts gebogenen und tieffen streiffen aus einer Kohlgrube zu Schönbutt. Id. T. IV. f. 1.

639 Lithophytus canaliculatus, schwarzer Kräuterschiefer mit Hoblkäblen, aus gleichem Kohlschacht. Id. T. IV. f. 2.

640 Eine glatte, glänzichte und schwarze rinde, die wie das innere theil von einer geschuppten Rinde aussiehet, dann die schuppen alle vertiefft in grau und Leberfarbenem schiefer von Liebersdorff bey Gablau. Id. 333. T. IV. f. 4.

641 Geschuppter grauer Schiefer an dem die schuppen kleiner, erhöhet, oben rund, und unten etwas zugespitzt. Id. T. IV. f. 5.

642 Grauer geschuppter Kräuterschiefer auf beiden seiten mit erhobenen grossen schuppen besetzt, derer die meisten oben stumpf, unten alle spitzig zugehen, und darauff gewurfflet stehen. Dese Steine werden Lepidotæ, Schuppensteine genennet. Id. T. IV. f. 6.

643 Anthracodendrum oculatum, scheinet, wie eine ganz ausgekohlte Rinde eines Baums, aus einem Kohlschacht zu Rudolfsdorff. Id. T. IV. f. 9. Die aufwendige seite ist mit runden tuberculis besetzt, in gestalt der augen, in welchen die Pupillæ ein wenig erhöhet, glatt, und glänzicht, wie eine Steinkohle.

644 Scheinet eine ausländische Frucht zusein, und zwaren eine Art eines Kerns einer Nuculæ oder Avellanæ Indicæ, auf der einen seiten a flach, doch ein wenig eingebogen, auf der andern b convex, mit einem erhobenen streiffen, der mitten um den weissen Kern laufft. Id. 336. T. V. f. 12.

PSEUDOPHYTA,

Lapides, qui Plantarum figuras mentiuntur.

AB.
I.

645 DENDRITA, Δενδρίτης. Baumstein. Spen. Mus. p. 91. Blub-

Blukmen, Fossoribus Suhlenfibus. *Wasserstein* circa Wurzburgum. Dendrites Plin. L. XXXVII. c. 11. Dendraches, velut Arbuscula insignis. c. 10. Δενδρήεις ἀχάτης, Δενδραχάτης, Δενδρόφυτης πέτρα. Orph. Lap. p. 203. *Pietra imboscata*. *Pietra naturalmente delineata in figura de' boschi*. *Pietra di Sinai*. Imperat. Stor. Nat. L. XXIV. p. 578. *Pietra del monte Sinai*. Mosc. Mus. 147. Achates in cujus Planitie 7. arbores delineatæ conspiciantur, Camill. Pisfaurens. apud Dalech. *Boomsteentje*, *Boomtje Achate*. Rumpf. Amboinsch. Rariteitk. p. 287. Lapidēs qui Ericeta repræsentant. B. de Boot. L. II. c. 285. Lapis artificiosâ cælaturâ in figuram Abrotani plantæ effictus. Lapis Naturæ vi affabrè efformatus in figuram & typum nemoris. Calc. Mus. sect. III. p. 419. 420. Lapis fissilis, per quem discurrentes venæ ex argilla cinerea delicatius lapidescente arborem Corallii instar patulam in ramos hinc inde diffusos repræsentant. Bauh. Hist. Font. Boll. de Lapidib. p. 4. Icones varias Dendritarum vide *Herb. Diluv. TAB. VII. & VIII.* Dendrita Saxonicus, Sylvas & Dumeta pulcherrime repræsentans. M. D. n. 96. Dendrita elegantissimus in lapide fissili marmoreo candido. Ex Lapidina pagi Solnhof Comitatus Pappenheimensis. n. 97. TAB. VII. fig. 8. Dendriticum Marmor Florentinum. n. 98. Dendrites Suhlenfensis niger in marmore carneo. n. 99. Myl. Sax. Relat. VIII. n. 100. Dendrites Suhlenfensis subtilissimus in marmore flavescente. n. 100. Myl. l. c. Marmor album Dendritis nigricantibus in ipso corpore hinc inde delitescens perfusum ex Valle Raurica prope Terznach. n. 101. Dendrita Glacensis ex Bohemia in lapide fissili rubente. n. 102. Dendritæ prope pagum Popperg Ducatus Solisbacensis. n. 103. Dendrita fruticeti surgentis effigie ex Lapidina prope Solnhof. n. 104. Dendrita Hassiacus in marmore fissili flavescente. n. 105. Dendrita vel stigmita in Marmore seu saxo candido Scaphusienfi. n. 106. Dendritæ & stigmitæ in Badensis Comitatus Ferrifodinis prope Cappel in marmore flavo albescente. n. 107. Dendritæ parvi ex Agro Basiliensi. n. 108. Dendritæ & stigmitæ in saxo fissili Öningensi. n. 109. TAB. VIII. fig. 6. Dendrites Algæ fere figura. Ex Agris Altenburgensibus Misniæ n. 110. Saxum Montis Legerii Ditionis Tigurinæ, in quo obscura Dendritarum & Astroitarum indicia. n. 111. Dendrita fucum ferè referens in saxo carnei coloris ex collibus Euganeis. n. 112. Dendrites Eystettensis elegantissimus nigro-flavus. n. 133. Eystettensis martialis Tincturæ arbusculis crassioribus. n. 134. Dendritæ obscura vestigia in marga fissili candida ex Gallia. n. 241. Stellæformes figuræ Astroitis similes in marmore subflavo ex montibus Bononiensibus.

n. 248. f. Stellulæ nigræ in filice marmoreo coloris rubrofusci ex montibus iisdem. n. 248. g. Silex marmoreus pallidi coloris stellulis nigris conspersus ex montibus iisdem. n. 248. b. Silex marmoreus albidus stellulis nigricantibus conspersus. ibid. n. 248. i. Lapis calcarius fissilis Dendrites Musci squamosi instar in superficie pictus. Prope Campiliam Hetruriæ. n. 248. n. Lapis calcarius dendrites griseus, quasi muscos albidos marinos repræsentans. Ex Agro Florentino. n. 248. p. Lapis Florentinis *Pietra forte* dictus ramulis quasi cupressinis dimidiatæ eminentiæ & opere crustaceo perbellè à Natura depictus. Conferendus cum Lapide marmoreo Rhombi fere figura, altero latere protuberantibus quasi graminulis albis obducto. Spen. *Mus.* 91. Prope Florentiam. n. 248. x. Lapis Calcarius Florentinus, ex tribus varietatibus Alberini del Ponte à Rignano al Fiume d'Arno. n. 248. y. Crystallus in cuius sinu conspicitur flavescens & nigroviridantis coloris arbuscularum series inter Dendritas rarissimos jure referenda. *Mus. Mineral.* n. 553. Dendrites major Triangularis per integram circumferentiam frutices repræsentans. Lang. *Hist.* p. 39. *Tab. IX. f. 1.* Dendrites major roseus in extremitate ramificationum Tinctura sublutea ornatus. *TAB. IX. fig. 2.* Dendrites sylvulam repræsentans, in principio ramificationum Tinctura nigricante ornatus. *TAB. VII. fig. 3.* Dendrites. Grew. *Mus.* 268. *A nother representing a plain Field, inclosed with a hedge of Trees* — Dendropotamites. *A Kind of Alabaster having a mixture of browne, tawny with and green, and not unaptly resembling a couple of Rivers.* Id. l. c. *Busby Marble* Angl. Sibb. Prodr. de Fossil. p. 46. Lapis Sinai seu montis Hyerusalem aut nemoratus *Imp.* Lapis subluride cinerascens, maculis nigris arbores exprimentibus lamnulus. *Petra Scaghiola* o *Ciappeddi*, *Ciappeddi virdozza annirizza*, *pinta niura d'Arvuli.* Sic. Cup. Hort. Cath. Suppl. alt. 52. Marmor Dendrites integram quasi sylvam arbustorum egregie repræsentans, *Baumstein*, *so gleichsam einen ganzen Wald von Baumen artig presentirt.* Spen. *Mus.* 91. *Simile collem exhibens dumetis coopertam.* Dito, *so einen Hügel mit Dornhecken umgeben vorstellet.* l. c. Marmor Dendrites cinereum opacum. *Dunkelgrauer Baumstein.* l. c. Marmor Dendrites. *Baum Marmor.* Brack. *Mus.* 78. Marmor cum fruticibus, Herbulis & aranea. Besl. *Mus.* 96. T. XXIV. Δενδρόφορος, *Dendrophorus*, *Dendrophytos* triplex. 1. Gypso paululum durior mediam continet coagmentationem filicum coloris fusci, ordinatis circumquaque arbusculis, & fruticibus, herbis enascentibus, flosculis dejectis, interea colore croceo aspersus. *Gasidanes* Plinii est

TAB.
IX. fig. 2.

TAB.
VII. fig.
3.

est &c. 2. Sinaites est, proveniens in Melane monte Arabiae, quem Sinai vocamus. Turla Mauri. Distinguitur duritie amplioris figuræ. Plantas edit, raris maculis & flavis magis, quam croceis. 3. Brixianus similis secundo, extra quod pumilas plantas & frequentiores absque ordine figuret. Mercat. *Met.* 272. Lapidis cujusdam fissilis & mollioris Tabulæ, aut crustæ Montium, & in illis Arborum tenuissimarum figuris distinctæ. Id. App. p. 37. *Ein gelblicher runder stein auf welchem sich hin und wieder schwarze bäümlein, wie ein Muscus saxatilis repens minimus, klein kriechendes stein mooss präsentirt.* Volkm. Sil. p. 58. T. II. fig. 1. *Ein andere von gleicher couleur mit der abbildung des Musci cupressiformis seu foliis Abrotani fœminæ.* Tab. repentis ramosi, *kriechendes und ästiges Cupressen mooss.* Id. fig. 2. *ein grauer Stein, worauff ein in der schönsten miniatur arbeit geschildertes Bäümlein zusehen.* Id. fig. 3. *ein weisser, auf dem das schwarze Bäümlein einem Musco Corallino, seu Corallinæ mont. Tab. nicht unähnlich.* Id. fig. 4. *Ein gelber, auf dem die Bäümlein unten mit starken ästen und stamm, oben mit den allersubtilsten ramusculis, wie die allerfeinste miniatur arbeit stehen.* Id. fig. 5. *Ein grosser Dendrites von Cuntzendorff, an dem die Farbe weifs, mit gelben Fleken, und einem schwarzen grössern Bäümlein, so mit dem Musco Coralloide lato folio. CB. oderauch Candido Betulino fast über ein komt.* Id. Tab. III. fig. 1. *Ein weisser Kiefs von Gottesberg, in welchem ein angeflogenes schwarzes Bäümlein, an dem die Blättlein tieff zerkerfft, etwas breit, und oben rund und stumpf, wie an den blätteren des Chelidonii querni.* Id. T. II. n. 6. *Ein weisser Kies, auf dem sich präsentirt, eine aus kleinen geburgen, und einem hohen und spitzigen felsen bestehende Landschaft, mit sehr zarten Bäümlein.* Id. T. III. fig. 2. 3. *Ein graugelber Kalchstein von Lemberg im Jaurischen, mit schwarzen und subtilen Bäümlein.* Id. 324. T. I. f. 2. *Lapis corneus, Feuerstein, von Massel, mit bleysarb gebildeten Bäümlein, nebst einem gelben Belemniten.* Id. f. 3. *Gielbichter Kies von Hermsdorff mit schwarzen Bäümlein, die der Erica vulg. Heide, ähnlich sehen.* Id. 329. f. 4. *Glatte weisse Stein oder Kiesel von Reichenbach, mit schwarzen und subtilen Bäümlein.* l. c. Pol. *Kamien Drzewny. Galezisty.* Helw. Ind. Foss. Pol. *Dendrites vel Δερδγοιδης potius Angerburgicus.* Id. *Lith. P. II. 85. Tab. I. n. 1.* *Dendrites calcarius Angerburgensis ad Littora Kehlensia obvius, qui ramos per totum lapidem frondosos nigrore notabili conspicuos exhibet.* Id. p. 93. T. I. n. 2. *Dendrites calcarius Insterburgensis, per totam superficiem figuras quasi stellatas exhibens.* Id. T. I. n. 3.

Lapillus totus quantus arbutis ac virgultis obsitus. Melle *Lap. fig. Lubec. p. 23. Tab. II. fig. 3. a.*

646 M. D. n. 4. Lapis fissilis cinereus ornamentis foliaceis viridibus & cœrulescentibus pulchre notatus Franckenbergensis ærifer. *Fliegenfittich*, quia veluti muscarum alis est conspersus. Lapis metallaris, combustis quasi stipulis conspersus. *Ein Erzschieffer, so gleichsam verbrennten Stopfen ähnliche Flecken hat, deswegen von dem gemeinen mann Fliegenfittich genennet wird.* Wolf. H. Nat. Hist. p. 30. T. III. f. 6. Winckelmann. Chronol. Hist. P. I. p. 37.

647 M. D. n. 65. Lapis fissilis cinereus melanostichos & me-

TAB. IV. fig. 2. lanogrammos Öningensis. TAB. IV. fig. 2.

648 Figuræ in congelata Aqua Borraginis destillata conspiciuntur. TAB. VII. fig. 1. Icones Filicis vel Trichomanis æmulæ in Aqua Nitri Antimoniati congelata. TAB. VII. fig. 2. 3. Figuræ Plantarum in specie Musci clavellati æmulæ in Glacie fenestris adhærente. TAB. VIII. fig. 1.

649 Concretiones Plantarum æmulæ in Aqua Camphorata conspicuæ. Icones Arbuscularum vitro adhærentes, cui infusum fuit Errhinum ex Manna soluta in Aqua Rosarum, Liliorum Convallium. TAB. VII. fig. 5.

TAB. VII. fig. 6. 650 Sal volatile Serici. TAB. VII. fig. 6.

TAB. VIII. fig. 2. 651 Argentum purum Arbusculi forma. TAB. VIII. fig. 2. Argentum crispatum Abrotani fruticem ferme æmulans dense stipatis ramusculis. Worm. *Mus. p. 116.* Argentum purum frutescens egregium undequaque ramulis abietinis, vel pennis simile. *Ein stoffen gewachsen Silber durch und durch gleich fichtenen Aesten oder Federen.* Spen. *Mus. p. 134.* Argentum purum virgularum speciem præ se ferens, wie Zweiglein oder Reisslein von den Bäumen. Encel. *de Re Metall. L. I. c. 5.* Argentum, quod Natura format in figuras Virgularum. *Agric. Nat. Fossil. VIII. p. 334.* Argentum purum frutescens figura Abietis. *Gewachsen Silber in gestalt einer Fiechten.* Spen. *Mus. l. c.* Argentum purum arborecens undequaque quasi ramunculis præditum. *Ein stoffe wie ein baum gewachsen mit Aesten, ist durchaus gediegen Silber.* Id. l. c. Argentum arborecens in figuram Abietis elatum album. *Gewachsen Silber in gestalt einer Fiechten sehr weich.* Id. p. 137. Argentum statim suum in figuram Arbuti concretum. *Ein stüffli gediegen Silber auf Fichtenart gewachsen.* l. c. Argentum purum Arborecens. *Gediegen Har Silber auf Fichtenart gewachsen.* Id. p. 138.

TAB. VII. fig. 7. 652 Figuræ Plantarum æmulæ in Regulo Antimonii stellato. TAB. VII. fig. 7.

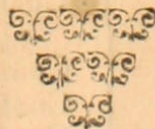
- 653 Flores Antimonii sublimati nigri. TAB. VIII. fig. 3. TAB.
VIII. fig.
- 654 Fluor Cryftallinus Ericæformis. TAB. VII. fig. 4. 3.
TAB.
VII. fig. 4.
- 655 A sort of Alabastrites, representing a transverse section of the Trunck of a Tree. Grew. Mus. 268.
- 656 A stone expressing part of a transverse section of Olive-wood. Id. 269.
- 657 Another sort of Jasper, representing a piece of wood. One would take it for a sort of Lignum vitæ. Id. l. c.
- 658 A stone figur'd like a piece of Angelica Root. Id. 274.
- 659 Two stones, one resembling the Root of Cichory, the other of Tormentile. l. c.
- 660 A stone somewhat flat like the Root of Iris. l. c.
- 661 A stone as it were bared of the Rind, and having one End with a Kind of button, on which the rays wind toward the center, as the lines of a rhumb upon a map or the suites of the attire of any corymbiferous Flower. l. c.

FIGURAE IN PLANTIS VEL LIGNIS

Naturâ, vel Arte elaboratæ.

- 662 Virunculi effigies in Ligno Fagino. TAB. X. fig. 2. TAB. X.
fig. 1.
TAB. X.
fig. 2.
- 663 Virunculus in Ligno nodoso ac tortuoso conspicuus. TAB. X. fig. 2.
- 664 Crux in Ligno Fagino conspicua. In Biblioth. *Ber-nens.*
- 665 Corona Regia in apice gladii ex scypho surgentis, cum infra scriptis numeris 167. qui indicant Fago incisam esse hanc figuram anno quodam post septuagesimum seculi præteriti. *Re-lecta hæc Arbor A. 1717.*
- 666 Crux cum lit. H. & infra tribus clavis in Ligno Fagino. *Valentin. Mus. P. II. p. 76. Ex Misc. Nat. Curios.*
- 667 Crux cum informi icone & corona in Ligno. *Valentin. l. c. Ex Misc. Cur. An. VIII. & IX. Dec. III. p. 191.*
- 668 Crux triplex in Ligno Fagino. *Valentin. l. c. ex An. IX. & X. Dec. III. Misc. Cur. p. 187.*

F I N I S.

I N D E X

I N

A P P E N D I C E M.

A.

Bies, *num.* 389. 390. 556.
 Abrotanum. 645.
 Acarbahar *speciei ru-*
beæ. 235.
 Achates. 645.
 Adiantum. 120.
 Ahovai. 83. 549.
 Alberini. 645.
 Alcyonium. 154. &c. 346. &c.
 Alga. 73. 74. 180. &c.
 Alnus. 406. &c.
 Aline. 12. 13.
 Ampelites. 464.
 Amphicome. 324.
 Amygdalites. 431.
 Amygdaloides. 431.
 ἄμυγαλοειδής. 431.
 Amygdalus. 431.
 Anthracodendrum. 643.
 Antimonii *flores.* 653.
 — *Regulus stellatus.* 652.
 Aparine. 1.
 Apium. 15.
 Arbor Judæ. 444.
 Argentum *Arbusculi figura.* 651.
 Arquatula. 49.
 Artocreas. 165.
 Arundo. 79. &c.
 Asclepias. 444.
 Aster. 65. 66.
 Asteria. 317.
 Astrochites. 317.
 Astroites. 290. &c. 311. &c.
 Avellana. 644.
 Aurantium. 442.

B.

B Alanites. 381.
 Balsamina. 59.
 Baobab. 559.
 Basaltes. 259.
 Baum Marmor. 645.
 Baumstein. 645.

Baumepotts. 434.
 Bechwood. 416.
 Betula. 419.
 Bienenrust. 312.
 Bienen Zellchen. 312.
 Blackoack. 528.
 Blumen. 645.
 Boomstentje. 645.
 Boomtje Achate. 645.
 Bryoniæ Radix. 321. 346.
 Bukowy Kamien. 420.
 Bushy Marble. 645.
 Buxus. 370.

C.

C Alamites. 81.
 κάλαμος Ἰνδικός. 81.
 Campoides. 204.
 Capillus Veneris. 543.
 Caprotka Kamienna. 134.
 Carang Bonga. 230.
 Carang Goila. 234.
 Caricoides. 348.
 Carpinus. 374.
 Carreg-Redynog. 134. Not.
 Caryophyllus marinus. 139. 255.
 257.
 Castanea. 388.
 Castanites. 534.
 Cathead. 131.
 Catscamp. 131.
 Catshead. 131.
 Centaurium majus. 68.
 Champinion. 149.
 Chrysanthemum. 63.
 Ciappeddi. 645.
 Ciffites. 426.
 Cletrites. 409. 418.
 Cocco Meloites. 429.
 Columellus. 139. 152. &c. 170. 255.
 348.
 Cometites. 317. 322.
 Conferva Plinii. 544.
 Corallites. 189. 191.
 Corallium. 186. &c.

INDEX IN APPENDICEM.

Corallium *Marinum Asiaticum*. 227.
Corang Alea. 229. 249.
 Corona Regia. 665.
 Corylus. 372.
 Crux in *Ligno Fagino*. 664. &c.
 Crystallinus Fluor *Ericaformis*.
 654.
 Crystallus Dendrites. 645.
 Cubebæ. 629.
 Cyclamen. 6.
 Cylindrites. 242.
 Cymatites. 324.

D.

D *Embownik*. 376.
Datu Swangi. 235.
 Dendrachates. 645.
Δενδραχάτης. 645.
Δενδρήεις ἀχάτης. 645.
 Dendrita. 645.
Δενδρίτης. 645.
 Dendrophorus. 645.
 Dendropotamites. 645.
Δενδρόφυτα πύτην. 645.
 Dendrophytos. 645.
 Draconites. 317.
 Dryites. 376.
 Dryopteris. 93.
Kamien Drzewny. 645.
Drzewnik. 376.
Drzewo Kamienne. 459.

E.

E Benum fossile. 560.
 Echini marini Skeleton. 546.
 Echinometra. 317.
 Elatites. 402.
 Equisetum. 82.
 Ericeta repræsentans Lapis. 645.
 Erotylos. 324.
 Eschara 366.
Pierre Etoilée. 317.

F.

F Aba. 55. &c.
 Fabago. 312.
 Fagus. 417.
 Fagino *Ligno impressæ variæ figuræ*. 662. &c.
 Fasciculus. 360.
 Favago. 312.
Feigenstein. 348.
Fernstone. 134. Not.
Ficoides. 348. 445.
 Ficus. 445.
Figownik. 348.

Filicula. 102. &c. 120. &c.
 Filix. 93. &c.
Firwood. 392.
Fliegenfittich. 646.
 Florentinum Marmor. 645.
 Foeniculum. 16.
 Foeniculi *Caules*. 79.
Pietra forte. 184. 645.
 Fragaria. 9.
 Fraxinus. 368.
 Fructus *figura Lapis*. 546.
 Frumenti *Culmus*. 70.
 Fumaria. 58.
 Fungites. 139. 346.
 Fungus. 139. 344. 346.

G.

G *Abka w Kamieniu*. 544.
Galezisty. 645.
 Gallites. 383. &c.
 Gallium. 2. 4.
 Gasidanes. 645.
Gestirnstein. 317.
 Glandites. 380.
 Glomellaria. 531.
Grabina Kamienna. 375.
 Gramen. 72. 73. &c.
Grzyb Kamienny. 151.
Grzybiaści Kamien. 149.
 Gypsum spumosum. 221.

H.

H Eban. 560.
 Hedera. 426.
 Herniaria. 90.
 Hexapetalon. 555.
 Hippuris *faxea*. 229.
 Hippurites. 89.
 Hordeum. 67. &c.
 Hydatites. 324.

J.

J Acea. 60. 61.
Jedlinowy Kamien. 402.
Jesionowe listew Kamieniu.
 368.
Pietra Imboscata. 645.
 Inocillites. 426.
 Juglans. 371.
 Junciformis Lapis. 360.

K.

K *Atherine-Pear*. 440.
Klos Zytny w Kamieniu. 69.
Kora Dambowa Kamienna. 378.
Korsen Tamariskowy Kamienny.
 321.

Kotzia rutka w Kamieniu. 17.
Krwawwenik. 402.

L.

L Arix. 400.
Leberkraut. 133.
Lepidotes. 642.
Lichen *petraeus.* 133.
Lignum *fossile.* 459. &c.
Limaculum. 52.
Limularia. 44.
Lithophyllon. 541.
Lithophyton. 337.
Lithopteris. 58.
Lithosmunda. 129. &c.
Lithostrotion. 259.
Litho *Trichomanes.* 96.
Lithoxylon. 459. &c.
Loughneag stone. 520.
Lumbricatus Lapis. 324.
Lupinatum. 37.
Lupini *siliqua.* 25. 38.
Lycoperdites. 176. 323.
Lycopodium. 556.

M.

M Adrepora. 311. &c.
Malleatula. 541.
Mandale. 431. 432.
Mandelftein. 431. 432.
Manus marina. 300.
Mech Kamienny. 135.
Mespilus. 443.
Metallophytum. 562.
Kamien Migdowy. 431.
Miliūm. 92.
Millefolium. 16.
Millepora. 254. 332. 363.
Minerephitum. 562.
Molavin. 557.
Momordica. 59.
Morchel. 163.
Moschata *Nux.* 539.
Mosswood. 522.
Muskatowa galka Kamienna. 539.
Muscus. 135. 645.
Mycetartocreites. 165.
Mycetites. 170.
Myristica *Nux.* 539.
Myrobalanus. 430. 577.
Myrrhis. 14.
Myrtillites. 421.

N.

N Arciffites. 426.
Neurophyllon. 79.

Nigella. 11.

O.

O *Hratzelstein.* 324.
Onobrychis. 17.
Opuntia. 10. 185.
Osmunda. 105. &c 127. &c.
Ostryæ Lignum. 375.
Oxytites. 420.

P.

P *Alma Corymbifera.* 536.
— *marina.* 300.
Paproc w Kamieniu. 93.
Patella lapidea. 533.
Patu parudan. 236.
Persica. 435.
Pflaumstein. 429.
Phaseolithus. 20. &c.
Phaseolus. 20. &c.
Phægites. 420.
Phycites. 180.
Phyllites. 127.
Pietra forte. 184.
Pinei Coni. 393. &c.
Pinus. 137. 391.
Piper. 578.
Pisa. 18.
Pistacii Fructus. 436.
Plantago. 5.
Polonglant. 255.
Polypodium. 98.
Populus alba. 415.
Populus nigra. 414.
Porastw Kamieniu. 180.
Porosa stellata. 312.
— *Fronde di Felai.* 93.
Porostowy Kamien. 180.
Porpites. 326.
Portellaria. 43.
Porus. 189.
Prunellarium. 429.
Prunus. 428.
Punctularia. 29.
Puschstein. 645.
Pyriformis *Lapis.* 440.
Pyrus. 437. &c.

Q.

Q Uercus. 376.

R.

R Adiatula. 64.
Radius *nodosus.* 53.

I N A P P E N D I C E M.

Radix petrificata. 548.
 Radularia. 317. Rapa. 8.
 Retepora. 366.
 Reticula. 279.
 Rhabarbarum. 91.
 Rhodites. 303. Ricinus. 27.
 Rozany Kamien. 317.
 Rubeola. 1.

S.

S Alicites. 413.
 Salix. 410.
 Sarnius Lapis. 408.
 Scagliola. 645.
 The Schafft. 321.
 Schuppenstein. 642.
 Scolopendrites. 324.
 Scorpioides. 19.
 Secalina spica. 69.
 Securidaca. 54.
 Seenägelein. 257.
 Serpillum. 7.
 Siatskowy Kamien. 366.
 Siliquastrum. 24. &c. 444.
 Silo. 24.
 Pietra di Sinai. 645.
 Slupik. 152.
 Soapballs. 433.
 Sonnenstein. 295. 317.
 Sorbus Alpina. 441.
 Sorturbrandur. 522. 561.
 Spongia. 365.
 Spongodes. 365.
 Starredstone. 315.
 Starystones. 315.
 Stelechites. 551.
 Stellaria Pietra. 317.
 Stellaris Lapis. 317.
 Stellatus Lapis. 317.
 Stigmita. 655.

Stonogowiek. 324.
 Starystone. 315.
 Stræk bobowy Kamienny. 56.
 Striatula. 79.
 Strzæ peczka Kamienna. 195.
 Surculus Lapideus. 530.

T.

T Artofale. 150.
 Taxi fructus. 404.
 Terra foliata Sicula. 456.
 Thymus. 7.
 Tilia. 424. 425.
 Tithymalus. 3.
 Toadstone. 149.
 Tofus cum foliis. 408.
 Trawne Liscie w kamienach Wy-
 rasone. 75.
 Trichomanes. 115. &c.
 Trifolium. 9.
 Tritici spica. 71.
 Tsiencelant. 257.
 Tubera Lapidea. 348.
 Tubularia. 226. 338. &c.
 Tubulites. 382. Tuffilago. 62.

V.

V Icia. 444.
 Virgulta petrificata. 547.
 Virunculus. 662. 663. Vitis. 427
 Vitis Idea. 421. 422.
 Ulmus. 423.
 Umbriæ Lignum fossile. 562.
 Undulago. 324.
 Vomica Nux. 534.

W.

W Affelstein. 232.
 Wasserstein. 645.
 Waxedstone. 324.
 Waxenvein. 363.
 Wronowe Oko Kamienne. 534.

F I N I S.

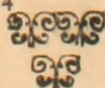
E M E N D A N D A.

Pag. 79. in marg. ad num. 194. ponendum erat: TAB. XII. fig. 1. 2. & TAB. XIV. fig. 1.

ADMONITIO AD BIBLIOPEGUM,
 Quò Figuræ inferendæ.

TABULA	I.	Pag. 7
	II.	16
	III.	18
	IV.	19
	V.	21
	VI.	23
	VII.	34

TABULA VIII.	Pag. 40
IX.	43
X.	45
XI.	65
XII.	79
XIII.	98
XIV.	106

CATALOGUS LIBRORUM,

Qui novissime apud PETRUM VANDER Aa prodierunt.

Pusculum Anatomicum de fabrica Glandularum in corpore humano, continens binas Epistolas: quarum prior est Hermanni Boerhaave, super hac re, ad Fredericum Ruyschium; altera F. Ruyschii ad H. Boerhaave, qua priori respondetur, 4°. cum figuris.

Hermanni Boerhaave Index alter Plantarum quæ in Horto Academico Lugduno-Batavo aluntur, 4°. 2 voll. cum figuris.

— de comparando certo in Phycis, 4°.

— de Chemia suos errores expurgante, 4°.

— de Vita & Obitu Viri Clarissimi Bernhadi Albini, 4°.

Guiljelmi Jacobi's Gravesande Phyces Elementa Mathematica, Experimentis confirmata, sive Introductio ad Philosophiam Newtonianam, 4°. cum figuris, 2 voll.

— Institutiones Philosophiæ Newtonianæ, in usus Academicos, 12°. cum figuris.

Theaurus Antiquitatum & Historiarum Italiæ, Neapolis, Siciliæ, Sardinia &c. ex Consilio & cum Præfationibus Petri Burmanni, Tomus IV^{us} V^{us} VI^{us} VII^{us} VIII^{us} & IX^{us} in folio, 2 voll. cum figuris. Tomus X^{us} Siciliam, Sardiniam &c. complectens, brevi prodibit.

Johannis Jacobi Scheuchzeri Herbarium Diluvianum, Editio Novissima, duplo auctior, in folio, cum figuris.

OTPEΣIΦOITHEΣ Helveticus, sive Itinera per Helvetiæ Alpinas Regiones facta Annis MDCCII. MDCCIII. MDCCIV. MDCCV. MDCCVI. MDCCVII. MDCCIX. MDCCX. Plurimis Tabulis Æneis illustrata à Johanne Jacobo Scheuchzero, Tigurino, Med. D. Math. Prof. Acad. Leopoldino-Carolinæ & Socc. Regg. Anglicæ ac Prufficæ Membro, 4°. 4 voll. cum figuris.

Theaurus Imaginum Piscium Testaceorum; quales sunt Cancræ, Echini, Echinometra, Stellæ Marinæ, &c. Ut & Cochlearum; inter quas numerantur Lunares, Laciniatæ; Trochii, Valvatæ, sive Semilunares; Valvatæ Striatæ; Cassides tuberosæ, verrucosæ, læves & Murices; Globosæ; Buccinæ;

Strombi; Volutæ; Alatæ; Porcellanæ majores & minores; Cylindri, &c. quibus accedunt Conchylia, ut Nautilus, Cornu Ammonis, &c. Conchæ Univalviæ & Bivalviæ; quarum species sunt Solenes Univalvii, Chamæasperæ, Chamæ læves, Pectines, Pectunculi, Tellinæ, Solenes, Bivalvii, Musculi, Pinna, Ostrea, &c. Denique Mineralia; Uti Metalla, Lapides & Argillæ, variis in locis reperta. Quorum omnium maximam partem Georgius Everhardus Rumphius M. D. Et Academiæ Casaræ Naturæ Curiosorum Collega, dictus Plinius Indicus, collegit, jam vero Naturæ Amator & Curiosus quidam in hunc ordinem digessit, & nitidissimè æri incidi curavit. In folio.

Vaillant Sermo de Structura Florum, horum differentia; usuque partium eos constituentium, habitus in ipsis auspiciis Demonstrationis publicæ Stirpium in Horto Regio Parisino 10. Junii 1717. & Constitutio Trium novorum generum Plantarum; Araliatris, Scherardiæ, Boerhaaviæ. Cum descriptione duarum Plantarum novarum genere postremo Inscriptarum. 4°.

Wilson Principia Trigonometriæ; succincte demonstrata, 8°.

Mariotte Oeuvres, divisées en deux Tomes, comprenant tous les Traitez de cet Auteur, tant ceux qui avoient déjà paru séparément, que ceux qui n'avoient pas encore été publiez; Imprimées sur les Exemplaires les plus exacts & les plus complets; revuës & corrigées de nouveau. 4°. 2 voll.

Perrault Oeuvres de Physique & de Méchanique, 4°. 2 voll. avec Figures.

La plus nouvelle Academie Universelle des Jeux, contenant les Regles des Jeux de Cartes permis; des Echecs, du Triètrac, &c. Avec des Instructions faciles pour apprendre à les bien jouer. Dernière Edition, revuë, corrigé, augmenté & enrichi des Figures en Taille-douce, 2 Tomes, 12°.

Voyages tres curieux d'Olearius, fol. 2 voll. — remarquables de Mandelslo, fol. 2 voll.

Plaute par Gueudeville, 12°. 10. voll. — Colloques d'Erasmus, 12°. 6. voll.

Gronovii Marmorea Basis, 8°.

Maimonides de Siclis, 4°.

Marckii Dissert. Philol. in V. Testam. 4°.

Magnol Hortus Regius Botanicus Monspeliensis, 8°.

F I N I S.

